

คำนำ

ทูลกระหม่อมมหาดุริฎนราชกัญญา สิริวัฒนา
พรรณวดี องค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE
ทรงมีพระปณิธานมุ่งมั่นพัฒนาเยาวชนไทยให้เป็นคนเก่ง
คนดี มีความสุข ปลอดภัยจากยาเสพติด เต็มใหญ่เป็น
อนาคตของชาติอย่างเต็มศักยภาพ ทรงทุ่มเทพระวรกาย
ดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ด้วยความ
เข้าใจ เข้าถึง อารมณ์จิตใจของเยาวชนวัยรุ่น นับแต่ปี 2545
เป็นต้นมา

ในการเสด็จเยี่ยมการดำเนินงานในพื้นที่ และในการ
บันทึกเทปรายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY ซึ่ง
ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT)
ทรงเปิดโอกาสให้เยาวชนสมาชิก TO BE NUMBER ONE
ซักถามปัญหา ข้อกังวลที่ตนเองประสบ ทั้งถามด้วยตนเอง
หรือเขียนจดหมายซักถาม เพื่อขอพระราชทานคำปรึกษา
โดยทรงตอบทุกประเด็นคำถามโดยใช้หลักจิตวิทยา การให้

คำปรึกษาแบบไม่มีเงื่อนไข มีบรรยากาศสนุกสนาน และเต็ม
เปี่ยมไปด้วยความรัก ความเมตตา

ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และด้วยความ
ตระหนักถึงคุณค่าของคำปรึกษาพระราชทาน กรมสุขภาพ
จิตในฐานะเลขานุการโครงการ TO BE NUMBER ONE
จึงได้ดำเนินการรวบรวมคำปรึกษาพระราชทาน จัดทำเป็น
รูปเล่ม โดยมีความมุ่งหวัง ประการสำคัญ เพื่อเผยแพร่
พระเกียรติคุณให้ปรากฏ และเพื่อประโยชน์ในการทำหน้าที่
ผู้ให้คำปรึกษาของอาสาสมัครประจำศูนย์เพื่อนใจ TO BE
NUMBER ONE ทั่วประเทศ รวมทั้งเพื่อให้สมาชิก TO BE
NUMBER ONE ที่ประสบปัญหาในลักษณะใกล้เคียงกัน
ได้ใช้คำปรึกษาพระราชทานที่รวบรวมไว้นี้เป็นแนวทางสำหรับ
การค้นหาทางออกของปัญหาที่ถูกต้อง เหมาะสมให้กับ
ตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสรรค์เยาวชนให้เติบโตอย่าง
เต็มศักยภาพตามพระประสงค์

คำปรึกษาพระราชทานทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตน
ราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดีชุดนี้ เป็นการรวบรวมคำปรึกษา
พระราชทานจากการเสด็จเยี่ยมการดำเนินงานในพื้นที่ และ

ในการบันทึกเทปรายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2553 โดยจัดแบ่งเป็น 6 เล่ม ตามประเภทของปัญหา ได้แก่ 1) ปัญหาการเรียน 2) ปัญหาครอบครัว 3) ปัญหาความรัก 4) ปัญหาเรื่องเพื่อน 5) ปัญหาบุคลิกภาพ 6) ปัญหาสังคมและยาเสพติด

กรมสุขภาพจิต หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือ “คำปรึกษาพระราชทาน” นี้ จะเป็นสิ่งที่มีคุณค่าทั้งทางด้านจิตใจ และประโยชน์ที่ได้รับ

กรมสุขภาพจิต

เลขานุการโครงการ TO BE NUMBER ONE

ปัญหาครอบครัว

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูคิดว่าพ่อกับแม่ไม่เข้าใจลูก พ่อกับแม่เป็นคนหัวโบราณค่ะ ทำไมหนูถึงออกไปไหนกับผู้ชายที่หนูรักไม่ได้ พ่อกับแม่จะห้ามตลอดทั้งๆที่หนูก็เคยผ่านการมีแฟน(สามี)มาแล้ว แต่ไม่สมหวัง พ่อแม่ต้องให้ผู้ชายมาขอแต่งงานก่อนถึงจะไปไหนด้วยกันได้ ตอนนี้นูเหมือนอยู่ในคุกเก็บตัวอยู่แต่ในห้อง พ่อแม่ก็ไม่เข้าใจ แฟนก็ไม่เข้าใจ ไปไหนมาไหนก็ไม่ได้ ถ้าไม่มีใครมาขอแต่งงาน หนูต้องอยู่ที่บ้านแบบนี้ไปตลอดหรือคะ หนูรู้ว่าพ่อแม่รักและหวังดี อยากให้ลูกได้ดี แต่ห้ามเกินไปหรือเปล่า โดยที่ไม่นึกถึงจิตใจลูกจะเป็นยังไง หนูไม่อยากให้คุณพ่อคุณแม่ห้ามหนูค่ะ หนูโตแล้ว ตอนนี้นูก็อายุ 24 ปีแล้ว หนูรู้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควร หนูอยู่กับพ่อแม่หนูไม่มีความสุขเลย ไม่มีใครเข้าใจหนูเลย

ทูลกระหม่อม : น่าสงสาร เรื่องราวของน้อง คล้าย ๆ คลึง ๆ กับละครทีวีละครยอดฮิตของไทยเลย ที่นางเอกถูกกักขังไปไหนก็ไม่ได้ นั่งร้องไห้ น้ำตาท่วมจอเลย อ่านแล้วก็เศร้าแต่อันที่จริง น้องยังโชคดีนะ ที่น้องยังมีพ่อแม่เป็นห่วงคิดว่าในที่สุดจากการอ่านจดหมายนี้ น้องก็ผ่านการมีครอบครัวแล้วและผิดหวังมาก่อน จะเป็นผู้ชายที่ใจร้ายและไม่ดีกับน้อง น้องก็เลยผิดหวังมาก คุณพ่อคุณแม่ก็เลยเป็นห่วง กลัวจะเจอคนอย่างนั้นอีก น้องก็โชคดีที่มีคุณพ่อคุณแม่คอยห่วงใย คนอื่น ๆ ถ้าไม่มีนะน้อง บางคนก็ไม่มีครอบครัวที่คอยรักคอยห่วงใย และก็คอยดูแลน้องอย่างนี้ น้องลองคิดดูให้ดี ๆ คิดดูดี ๆ น้องลองเอาใจเค้ามาใส่ใจเรา ใจของคุณพ่อคุณแม่มาใส่ใจเรา น้องดูซิว่าผู้ชายคนนี้เป็นอย่างไรค่อย ๆ ดูดี ๆ ให้เหตุผลว่าน้องก็โตแล้วน้องก็มีวิจารณญาณที่ดีสามารถเลือกผู้ชายดีกว่าคนก่อน คงจะไม่โชคร้ายตลอดไป ท่านคงเข้าใจน้องในวันหนึ่ง ระหว่างน้องถูกขังอยู่ในบ้านน้องก็ทำตัวเป็นลูกที่ดี และก็ช่วยคุณพ่อคุณแม่ทำงานบ้าน ทำตัวให้เป็นที่ไว้วางใจท่านก็จะเห็นน้องเป็นผู้ใหญ่มีวุฒิภาวะแล้วเลือกแฟนของน้องเองได้

ท่านก็คงเลิกขงน้องได้แล้วอย่างนั้นก็ขอให้น้องโชคดี ทำใจ
ดี ๆ ไว้ก่อนอย่าใจร้อนทะเลาะเบาะแว้งกับคุณพ่อคุณแม่ พุดกัน
ด้วยเหตุผล คุดดี ๆ แล้วกันอย่าให้ประวัติศาสตร์ ซ้ำรอย

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : มีคนเคยบอกว่าผม
เป็นคนขี้สงสัย ชอบถามโน้น ถามนี้ตลอดเวลา จนคุณพ่อ
เบื้อที่จะตอบเหมือนกัน ล่าสุดเครื่องบินตก ผมอยากรู้เหมือน
กัน เขาต้องหากล่องดำ แล้วกล่องดำมันคืออะไร แล้วแปลว่า
อะไร ทำไมเขาจึงต้องหา มันช่วยอะไรได้ แล้วกล่องดำมันมี
สีดำจริง ๆ หรือครับ

ทูลกระหม่อม : การเป็นเด็กที่ขี้สงสัย ช่างซักช่างถามนี้ดี
เพราะเป็นเด็กฉลาด ในเครื่องบินทุกลำจะต้องมีกล่องดำไว้
บันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ในระหว่างบิน

แล้วกล่องดำมีสีดำจริง ๆ หรือเปล่า ? อันที่จริงกล่องดำเป็นสีส้มแสดที่ เรืองแสง ถ้าเครื่องบินตกไปแล้วจะได้หาได้ง่าย ๆ เพราะเป็นสีแรก ๆ ที่จะต้องหา คือ ผู้ที่รอดชีวิตและกล่องดำนี้แหละ เรียกว่า Black Box

แต่ Black Box ที่เขาเรียกสมัยก่อนจะเป็นสีดำหรือไม่ ? แต่ดำแน่นอนถ้าระเบิดตูมแล้วไฟไหม้ แต่จะไม่พัง เพราะจะต้องปกป้องระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ข้างในที่เรียกว่า Crash – Serviable Memory Unit เป็นเหมือนคอมพิวเตอร์ที่บันทึกข้อมูลต่าง ๆ ในการบินว่ามีอะไรเกิดขึ้น ว่าเป็นความผิดของนักบิน หรือเป็นความผิดของเครื่อง เพราะว่าในกล่องดำมีข้อมูลอยู่ 2 อย่าง คือคำพูดของนักบินที่พูดคุยกันในระหว่างบิน และยังบันทึกความเร็วของการบิน สภาพต่าง ๆ ขณะทำการบิน สภาพอากาศ ในขณะที่ตก เขาจะได้หาสาเหตุว่าเป็นความผิดของนักบินหรือเครื่องบิน กล่องมีความแข็งแรงทนทานต่อแรงกดของน้ำหนักได้มากถึง 3,400 G คือแรงโน้มถ่วงของโลก สามารถทนความร้อนได้ 1,000 องศาเซลเซียส ซึ่งน้องเป็นคนฉลาดซี้ตส่งสัย อยากรู้สิ่งทีควรจะอยากรู้ เพราะ

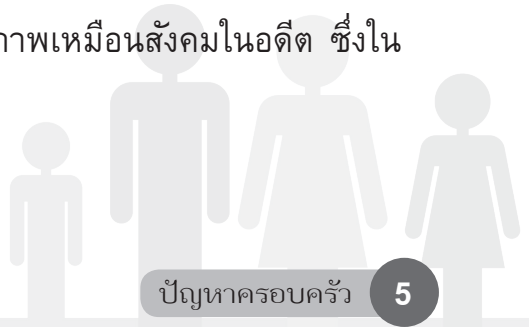
ฉะนั้นควรเป็นคนขี้สงสัยและสังเกตต่อไป เวลาไหนที่คุณพอ
อารมณ์ดีก็ถามหรือไม่ก็ค้นหาใน Google หรือถามเราก็ได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : จากจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ ครอบครัวผมหัวโบราณมาก โดยเฉพาะคุณ
ยายหัวโบราณมาก ไม่ยอมรับสิ่งใหม่ๆของวัยรุ่นนเลยครับ คือ
ผมก็อยากทำตัวแปลกๆ แบบวัยรุ่นทั่วไป เช่น ทำสีผมบ้าง
เจาะหู สักบ้างตามกระแส แต่คุณยายไม่เปิดรับ สิ่งเหล่านี้เลย
จะมีวิธีอย่างไรที่จะทำให้คุณยายเปิดรับสิ่งใหม่ๆ ครับ

ทูลกระหม่อม : นอกจากที่เคยพูดว่าเป็นช่องว่างระหว่างวัย
คุณยายอาจจะไม่หัวโบราณ แต่หวังดีกับน้องก็ได้

ถ้าเกิดทำสีผม เจาะหูไปแล้วอาจจะไม่รับกับใบหน้า
ของน้องก็ได้ ผู้ใหญ่ก็คิดไม่เหมือนกับเด็กๆ ไม่อยากมี
การเปลี่ยนแปลงอยากคงสภาพเหมือนสังคมในอดีต ซึ่งใน

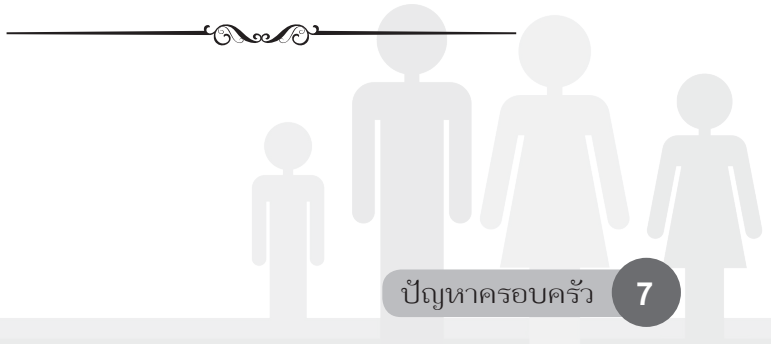

ปัจจุบันมีแต่ความวุ่นวาย การไปเจาะอาจจะอีกเสป หรืออาจจะติดเชื้อหากใช้เข็มที่ไม่สะอาด ยิ่งไปสักตามตัวต้องระวังใช้เข็มร่วมกันเขาอาจจะประหยัดไม่ล้าง ไม่ใช่แอลกอฮอล์ ต้องระวังอาจจะติดเชื้อโรคมาก็ได้ ถ้าไปสมัครเป็นสจ๊วตก็ไม่ได้ เพราะสายการบินห้ามสักลาย รัฐบาลการก็ไม่ได้ในสังคมก็มีกฎเกณฑ์ คำว่า “อินเทอร์เน็ต” คุณยายคงไม่เข้าใจ สมมุติว่าอยากทำจริงๆ ถ้ารับกับใบหน้าก็บอกกับคุณยายตรงๆ ว่ายุคสมัยนี้เขาทำกันอย่างนี้กันแล้ว ก็ต้องยอมรับข้อจำกัดว่า ถ้าสักแล้วรัฐบาล ทหาร ตำรวจไม่ได้ ถ้าสักแล้วจะลบออกยาก คุณยายถึงจะแก้แต่ก็มองถึงอนาคตด้วย ฉะนั้นก็ต้องมีสติว่าจะทำอะไรไม่ทำอะไรไม่ใช่ว่าจะทำสิ่งที่ตรงกันข้ามที่ผู้ใหญ่บอกหมดเลย

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูเป็นนักเรียนประจำ จะกลับบ้านเดือนละครั้ง หนูเข้าใจว่าคุณพ่อคงเหนื่อยที่ต้องดูแล 3 คนเพียงคนเดียวเพราะคุณแม่เสียชีวิตแล้ว ทำให้คุณพ่อไม่ค่อยมีเวลาต้องให้หนูไปอยู่โรงเรียนประจำ หนูเหงาและคิดถึงคุณแม่มากโดยเฉพาะเวลาอยู่หอไม่ได้กลับบ้าน หนูควรทำอย่างไรดีค่ะ

ทูลกระหม่อม : น้องต้องไม่ปล่อยให้ตัวเองมีเวลาว่างมากเกินไป จะได้ไม่คิดเรื่องโน้นเรื่องนี้ ควรหางานอดิเรกทำอีกวิธีหนึ่งคือการคุยกับเพื่อนสนิทหรือเข้าใจกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระบายความในใจ สิ่งสำคัญต้องอดทนต่อสู้กับความเหงา เมื่อคิดถึงแม่ควรคิดถึงอย่างเข้าใจไม่ใช่ฟูมฟายหรือคร่ำครวญ ข้อดีของโรงเรียนประจำคือ เป็นการฝึกให้เข้มแข็ง รู้จักดูแลช่วยเหลือตัวเอง จะได้อยู่ได้แม่ต้องอยู่โดยลำพัง

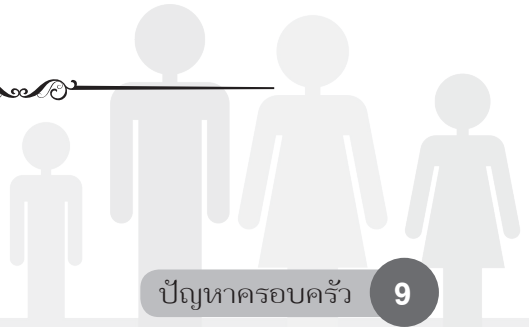
สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมอยู่บ้านไม่ค่อยมีความสุข พ่อแม่ไม่ค่อยพูดคุยล้อเล่น เหมือนผมไม่ใช่คนในบ้าน พ่อหน้าเครียดตลอด อยากมีครอบครัวที่พูดคุยกันเข้าใจ หรือผมเคยผิดพลาดจนทำให้พ่อแม่ผิดหวัง (สอบเตรียมทหารรอบสองไม่ผ่าน) เวลาเห็นพ่อแม่เพื่อนพูดคุยยกล้อกับเพื่อน ผมอยากร้องไห้

ทูลกระหม่อม : ตอนนี้อ่าเพ็งคิดมากให้บั้นทอนจิตใจ ลองหันกลับมามองตัวเรา ว่าอยู่บ้านยิ้มแย้มบ้างหรือเปล่า ลองมองมุมกลับ ความรู้สึกของพ่อแม่ที่อาจไม่มีความสุข ที่คิดว่าเราผิดหวังจากการสอบ ลองเปลี่ยนตัวเองเพื่อให้ครอบครัวมีความสุขแทนที่จะมาคิดมาก ลองเดินเข้าไปหาท่านปรับความเข้าใจ พยายามอธิบายความรู้สึกที่เกิดขึ้นตรง ๆ ซึ่งบางทีที่ท่านบึ้งตึงท่านอาจจะมีปัญหาอื่นที่ไม่เกี่ยวกับน้องอยู่ก็ได้ และท่านอาจจะได้น้องแหละที่เป็นกำลังใจให้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมี 2 คนน้องพี่คะ หนูกับพี่ชอบทะเลาะกันบ่อยๆ แต่บางครั้งหนูก็รู้สึกว้าฝืด คอยห่วงใยช่วยเหลือหนู เช่น เวลาพ่อกับแม่ไม่ว่าง พี่ก็จะพา หนูมาส่งโรงเรียนในตอนเช้าและมารับหนูเวลาหนูเลิกเรียน

ทูลกระหม่อม : เรื่องการทะเลาะกันระหว่างน้องกับพี่ น้องก็อย่าไปซีเรียสเก็บมาคิดมากมาย พี่น้องทะเลาะกัน หรือมีความคิดเห็นไม่ตรงกันบ้าง ก็คงเป็นเรื่องธรรมดาของ ทุกครอบครัว จะหนักนิดเบาหน่อยก็ให้อภัยกันไป น้องเป็น เด็กเป็นลูกคนเล็ก คนในครอบครัวก็คงห่วงน้องมากเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นก็ทำตัวให้น่ารักให้สมกับที่เค้ารักก็แล้ว กัน แต่ฟังจากที่น้องเขียนเข้ามาเล่าให้ฟัง ก็คิดว่าน้องก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรมาก ก็แค่เขียนมาเล่าเฉยๆ แต่ดูๆไปน้อง กับพี่ของน้องก็ดูรักกันดีนะ พี่ก็คอยช่วยเหลือน้องแทนพ่อแม่เป็นอย่างดี ทั้งไปรับไปส่งที่โรงเรียน น้องควรจะมีใจ มากๆ ที่มีพี่ที่รักและคอยเป็นห่วงน้องขนาดนี้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ยังหางานทำไม่ได้
ไปสมัครงานแล้วเขาไม่รับ ทางบ้านไม่ยอมให้เงินใช้ เคย
ติดต่อไปสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานในต่างจังหวัดหลายที่ก็
ยังไม่ได้รับคำตอบ ไม่รู้จะหาอาชีพอะไรดี

ทูลกระหม่อม : ชั้นแรกต้องเตรียมหลักฐานให้ครบ
แล้วไปสมัครงานที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานด้วยตนเอง
อาจทำให้มีแนวทางในการหางานมากขึ้น และไปติดต่อที่
สำนักงานจัดหางานเอกชนด้วย ถ้าทางบ้านไม่เข้าใจ น้องต้อง
แสดงให้เขาเห็นว่าน้องมีความพยายามมุ่งมั่น ที่จะหางานให้ได้
และต้องวิ่งเข้าหางานอย่ามัวรองาน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูอยากขอคำปรึกษาเกี่ยวกับลุงคะที่ชอบดื่มสุรามาก หนูพยายามบอกกับลุงแล้วว่าอย่าดื่มสุรามาก แต่ลุงก็ไม่ยอมหยุดดื่ม หนูเลยอยากปรึกษาว่าจะทำอย่างไรดี

ทูลกระหม่อม : ถ้าใช้วิธีพูดเตือนแล้วลุงไม่ฟัง ก็ลองเปลี่ยนวิธีดู ก่อนอื่นให้ลองหาหนังสือเกี่ยวกับพิษภัยของสุราไปวางไว้ในบ้านหลายๆ เล่ม เพื่อลุงจะหยิบมาอ่าน อย่างน้อยพิษภัยของสุราก็ผ่านตาลุงไปบ้าง วันไหนลุงอารมณ์ดีไม่เมา ก็ลองพูดกับลุงและบอกว่าคุณเป็นห่วงลุงมาก และขอให้ลุงลดการดื่มลงบ้าง หรือ ให้ลุงได้ลองทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับลุง หรืออะไรที่ลุงชอบ เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ อย่างน้อยการดื่มเหล้าของลุงก็อาจจะน้อยลง อยากให้ลองทำตามวิธีที่แนะนำ แรกๆอาจจะยากลำบากสักนิด แต่ถ้าลองมีความตั้งใจจริงมีความพยายามต่อไปเรื่อยๆ สักวันลุงคงใจอ่อนยอมงดเหล้ายอมหันมาทำกิจกรรมดีๆ เพื่อหลานบ้าง

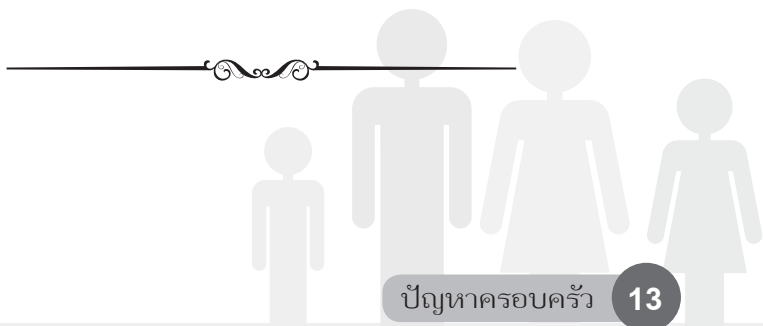
สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เวลาที่ พ่อ-แม่ หรือ
ญาติๆ บ่นหรือว่าผม พอผมจะอธิบายชี้แจง คำก็หาว่าผมเถียง
แล้วจะบ่นว่าด่ารุนแรงขึ้น ผมต้องทำอะไรดี

ทูลกระหม่อม : อยากให้น้องลองใจเย็น ๆ ก่อน แล้วค่อย ๆ
เปิดใจลองรับฟังสิ่งที่ผู้ใหญ่ คำบอกหรือคำเตือน อย่าคิด
ว่าคำดูหรือด่าเลย เชื่อว่าผู้ใหญ่ในครอบครัวน้องๆ ทุกคน
คงจะพูดกับน้องดูด่าเพราะว่ารักและเป็นห่วงมากกว่า ไม่มี
ครอบครัวไหนที่คำจะด่าว่าโดยไม่มีเหตุผลหรอก ลองใจ
เย็นๆ แล้วฟังสิ่งที่ผู้ใหญ่พูดบ้างเผื่อจะได้แง่มุมดีๆ ในชีวิต
ขึ้นอีกนะ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมน้อยใจที่พ่อไม่เคยรับรู้ถึงความดีที่ผมทำ จะว่ากล่าวตลอดเวลาที่ได้ทำอะไรไม่ดีย่าง ทุกวันนี้ไม่เคยคุยกัน ไม่เคยมองหน้ากัน ทุกวันนี้คิดว่าทำตัวเองให้ดีที่สุด พยายามตั้งใจเรียนให้ดี แต่บางครั้งก็มีนอกกลุ่มนอกทางบ้าง ดีที่ได้กำลังใจจากอาจารย์ท่านหนึ่ง ที่คอยย้ำสอนอยู่ตลอดเวลา ทำให้ตั้งใจปรับปรุงตัวเองให้ดี และตั้งใจเล่าเรียน

ทูลกระหม่อม : ขอบอกน้องไว้ ณ ที่นี้เลยว่า ไม่มีพ่อคนไหนที่ไม่รักลูกหรอก เพียงแต่เขาแสดงออกมาไม่เหมือนกัน บางทีพ่อของน้องอาจจะเป็นห่วงน้องมาก ทำให้ต้องว่ากล่าวตักเตือนในสิ่งไม่ดีตลอดเวลา บางทีถ้าเราเปิดใจยอมรับและหันหน้าเข้าคุยกัน ทุกอย่างอาจจะเกิดความเข้าใจกันได้ เพียงแต่เรายังมีแง่คิดติดลบอยู่ในใจ ทุกอย่างมันจึงเป็นกำแพงกันความรู้สึกระหว่างพ่อกับเราก็เป็นไปได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูฝันว่าอยากเป็นนักแบดมินตันทีมชาติ ตอนนี้อาศัยอยู่กับยาย ยายมีอาชีพขายฝาครอบรถ กระติกน้ำ และเปล ส่วนแม่ไม่มีอาชีพอะไร เชื่อว่าถ้าแม่ทำงานก็ต้องขับรถไปทำงาน แต่เพราะแม่ไม่มีรถจึงไม่สามารถไปทำงานได้ ถึงแม้จะยากจนแต่ก็ไม่ทิ้งการเรียน พยายามหารายได้พิเศษด้วยการตอบคำถามตามรายการเกมโชว์ทางทีวี หนูเป็นสมาชิกโครงการ TO BE NUMBER ONE มาตั้งแต่ ป. 5 จนเดี๋ยวนี้อยู่ ม.1 แล้ว และสุดท้ายหนูอยากเห็นทูลกระหม่อมแบบใกล้ชิดๆ และอยากมีโอกาสได้กราบเท้าทูลกระหม่อมสักครั้งในชีวิตค่ะ

ทูลกระหม่อม : รู้สึกแปลกใจกับน้องที่เล่าเรื่องแม่ น้องบอกว่าแม่ไม่ได้ทำงานเพราะไม่มีรถ เมื่อไม่มีรถแม่ก็ออกไปทำงานไม่ได้ ขอแนะนำว่า คงต้องให้แม่ของน้องลองหางานที่ไม่ต้องใช้รถดู มีงานอีกมากมายทำได้โดยไม่ต้องมีรถลองหาดู

ส่วนตัวน้องเองที่มีความฝันอยากเป็นนักแบดมินตันทีมชาติ ก็ขอย้ำคำเดิมที่เคยบอกกับน้องๆ สมาชิกทุกๆ ครั้ง

ว่าถ้ามีความตั้งใจทำในสิ่งใด มีความฝันที่จะเป็นในสิ่งใด ก็ต้องพยายามหมั่นฝึกซ้อมฝึกฝนอยู่ตลอดเวลา อย่าละทิ้งความพยายาม ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น ส่วนเรื่องช่วยแบ่งเบาครอบครัวโดยการตอบคำถามในรายการเกมโชว์ทางทีวี ถ้าน้องคิดว่าตรงนี้มันจะช่วยได้ ก็ขอให้น้องทำไปเรื่อยๆก็แล้วกัน ถ้ามันไม่มีอะไรเสียหายและถ้ามีโอกาสเราคงได้มีโอกาสเจอกันสักครั้งก็ขออวยพรให้น้องโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูอาศัยอยู่กับพ่อเพียงลำพัง เพราะแม่เพิ่งเสียชีวิตเนื่องจากเป็นเนื้องอกในสมอง พ่อจึงต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว เช่น ขายหมูบั้ง ลูกชิ้นบั้ง หนูรู้จักโครงการ TO BE NUMBER ONE แต่ยังไม่มีโอกาสได้เข้าร่วม หนูมีความใฝ่ฝันอยากเป็นสัตวแพทย์เพราะอยากทำคลอดสัตว์ใหญ่ อาทิ ช้าง ม้า วัว ควาย และที่สำคัญอยากเป็นสัตวแพทย์ในโครงการหลวงมากครับทุลกระหม่อมฯ

ทูลกระหม่อม : ก่อนอื่นต้องขอแสดงความเสียใจกับการจากไปของคุณแม่ของน้องด้วย และก็ขอต้อนรับน้อง เข้าเป็นสมาชิกของโครงการ TO BE NUMBER ONE เพื่อมาร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีในสังคมร่วมกัน

ส่วนเรื่องนี้น้องมีความใฝ่ฝันอยากที่จะเป็นสัตวแพทย์ และอยากทำคลอดให้สัตว์ใหญ่ ตรงนี้ขอชื่นชมในความคิด เพราะการที่น้องบอกว่าอยากทำคลอดให้ ช้าง ม้า วัว ควาย ก็นับว่าเป็นความคิดที่ดีมาก เพราะสัตว์พวกนี้เป็นสัตว์ที่มีบุญคุณต่อประเทศชาติเรามาก เพราะเป็นสัตว์ใหญ่ที่เราใช้ทำประโยชน์จากค้ำในทางเกษตรกรรมมาช้านาน เห็นว่าน้องอยากเป็นสัตวแพทย์ของโครงการหลวงด้วย แสดงว่าน้องมีความคิดที่น่ายกย่องในการที่จะตอบแทนบุญคุณประเทศชาติ ก็ขอให้น้องทำได้ตั้งใจหวัง ขอให้ตั้งใจอย่างจริงจัง อย่าลดละความพยายามเป็นอันขาด และขอให้สมาชิกทุกคนเอาใจช่วยน้องด้วย

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : คุณพ่อเป็นทหาร รู้สึกไม่ดีทุกครั้งเมื่อคุณพ่อสูบบุหรี่ อยากเป็นตัวแทนรณรงค์ในการเลิกบุหรี่และอยากให้ทูลกระหม่อมฯรณรงค์ในเรื่องนี้ให้มากขึ้นด้วยครับ และขอฝากข้อเสนอแนะว่าให้เพิ่มภาษีบุหรี่ปริมาณบุหรี่จะได้แพงขึ้น คนจะได้เลิกสูบบุหรี่อย่างถาวร

ทูลกระหม่อม : ถ้าน้องอยากจะเป็นตัวแทนในการรณรงค์เรื่องบุหรี่จริงๆ เริ่มแรกน้องต้องเริ่มต้นจากครอบครัวและคนที่บ้านเราก่อนเป็นอันดับแรก เราต้องพูดคุยจูงให้คุณพ่อเห็นถึงพิษภัยร้ายของบุหรี่ ให้ท่านเลิกบุหรี่เพื่อสุขภาพของท่านเอง รวมทั้งครอบครัวด้วย

สำหรับโครงการ TO BE NUMBER ONE กับการเลิกสูบบุหรี่นั้น เรามีการรณรงค์เน้นย้ำในเรื่องพิษภัยร้ายของบุหรี่อยู่เสมอไม่ต้องเป็นห่วง ส่วนเรื่องข้อเสนอแนะที่เสนอให้เพิ่มภาษีบุหรี่เพื่อให้บุหรี่มีราคาแพงขึ้น คนจะได้สูบน้อยลงนั้นก็มีความคิดที่ดี ตรงนี้ก็ฝากผ่านไปถึงผู้ใหญ่ในบ้านเมืองที่มีหน้าที่ดูแลในเรื่องนี้ ช่วยพิจารณาด้วยก็แล้วกัน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูอยู่กับพ่อ แม่ และป้า ครอบครัวมีอาชีพรับจ้าง ตอนนี้อาได้ไม่พอจ่ายในช่วงปิดเทอม ก็จะต้องหารายได้เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระพ่อแม่ อยากทำงานทางด้านบัญชีแต่ที่บ้านขัดสน

ทูลกระหม่อม : นี่เป็นประเด็นสำคัญ เพราะปัญหาความยากจนก็เป็นปัญหาหนึ่งของประเทศ ถ้าเราจะมัวมารอให้คนอื่นช่วย ก็คงไม่ได้ทั้งหมด ทางที่ดีเราควรต้องช่วยตัวเองก่อนและทำตัวเองให้ดีที่สุด ความคิดช่วยเหลือครอบครัวทำงานในช่วงปิดเทอมนั้นเป็นความคิดที่ดีแล้ว น่ายกย่องและน่าชมเชยมาก เราต้องหาทางแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองก่อน ก็ขอให้ตั้งใจทำต่อไป อย่าท้อแท้ ขอให้น้องประสบความสำเร็จในชีวิตและสิ่งที่ตั้งหวัง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : พ่อแม่หนูอยู่อยุธยา แต่เลิกกัน หนูจึงส่งมาอยู่กับยายกับน้ำที่สระบุรี พ่อกับแม่ฐานะไม่ร่ำรวย แต่หนูก็รู้สึกมีความสุข วันเสาร์จะไปหาพ่อ ส่วนวันอาทิตย์ไปหาแม่ หนูมีความฝันอยากเป็นครูเพื่อสอนเด็กด้อยโอกาส

ทูลกระหม่อม : เพราะว่าน้องมีสุขภาพจิตที่ดีมากเลย และมีทัศนคติที่ดี น้องเป็นตัวอย่างที่ดีที่พ่อแม่เลิกกัน ในสังคมของเราไม่เป็นสังคมที่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นไม่มีอะไรที่สมบูรณ์ เราต้องช่วยกันแก้ปัญหา เราก็กเลือกเกิดไม่ได้เราจะเกิดที่ครอบครัวที่สมบูรณ์ไม่ได้ ทุกที่ก็จะมีครอบครัวที่พ่อแม่เลิกกัน แต่น้องก็เป็นคนที่ไม่คิดมาก ไม่เอาเรื่องนี้มาเป็นปัญหาแม้ว่าน้องพ่อแม่จะเลิกกัน ก็เลือกที่จะมีชีวิตที่มีความสุขและทำอะไรดี ๆ ต้องการจะเป็นครูสอนเด็กด้อยโอกาส มีความตั้งใจที่ดี ไม่ได้มีปมด้อยอะไร อยากจะให้กำลังใจให้น้องประสบความสำเร็จ ตั้งใจเรียนให้ดีเป็นคนดีของสังคม เป็นสมาชิกที่ดีของโครงการ TO BE NUMBER ONE และเชื่อว่าน้องเป็นครูที่ดีของเด็กในอนาคต ขอให้โชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูชอบร้องเพลง โดยเฉพาะเพลงลูกทุ่งและมีความใฝ่ฝันว่าโตขึ้นอยากเป็น พิธีกรหญิง มีงานการดีๆทำให้พ่อแม่สุขสบาย ทุกวันนี้ ครอบครัวอยู่กันอย่างเศรษฐกิจพอเพียง ไม่ร่ำรวยแต่ก็มี ความสุข ชอบดูพระองค์ออกทีวี ดูดีมีสง่าราศีและมีรอยยิ้ม ที่ยิ้มแย้มอยู่ตลอดเวลา และขอให้โครงการนี้อยู่คู่เยาวชน ไทยตลอดไปค่ะ

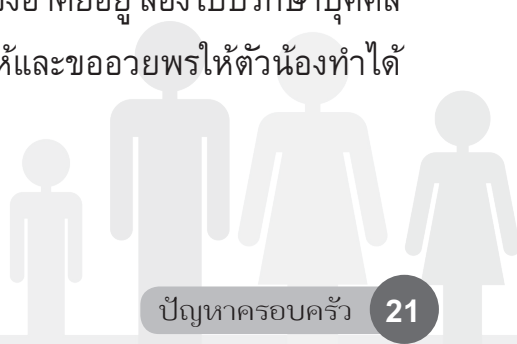
ทูลกระหม่อม : ขอขอบใจน้อง รวมถึงสมาชิก TO BE NUMBER ONE ทุกคนที่คอยติดตามข่าวคราวผ่านช่องทาง ต่างๆ ของโครงการ ทั้งโทรทัศน์, นิตยสาร และ Website โครงการ รวมถึงการที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่างๆ ของโครงการมาโดยตลอด เห็นตัวน้องมีความสุขเราเองก็ ยินดีด้วย เห็นบอกว่าชอบร้องเพลงลูกทุ่งก็ลองตั้งใจฝึกฝน แล้วมาสมัครเข้าร่วมประกวดในโครงการก็ได้ แต่ถ้าอยาก เป็นพิธีกรหญิงก็ต้องดูรายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY ก็ได้ ก็ขอเป็นกำลังใจและอวยพรให้น้องทำได้ ตั้งใจหวัง และขอบใจที่เขียนมาบอกเล่าพูดคุยกัน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมเป็นเด็กที่ถูกเก็บมาเลี้ยงไม่รู้ว่าใครคือพ่อแม่ที่แท้จริง ทุกวันนี้อาศัยอยู่กับพ่อแม่บุญธรรม จึงทำให้ผมไม่มีหลักฐานการเกิด ไม่สามารถมีบัตรประจำตัวประชาชน และบัตร 30 บาทรักษาทุกโรคได้ เกรงว่าถ้าเรียนจบ ม.6 จะไม่สามารถศึกษาต่อในระดับสูงกว่านี้ได้ อยากจะเรียนให้จบปริญญาตรี เพื่อหาเงินเลี้ยงดูพ่อแม่บุญธรรม ภูมิใจที่เกิดมาเป็นคนไทย และขอในโครงการนี้จึงอยู่คู่มือเมืองไทยไปอีกนานแสนนาน

ทูลกระหม่อม : ได้ฟังแล้วก็รู้สึกเห็นใจน้อง แต่ก็ต้องขอชื่นชมนะว่าน้องมีความกตัญญูกตเวทียิ่งมากถึงแม้ว่าพ่อแม่บุญธรรมจะไม่ใช่พ่อแม่ที่แท้จริง แต่เค้าก็รักและเอ็นดูเราน้องคิดถูกแล้วที่คิดทดแทนบุญคุณของท่าน

ส่วนเรื่องไม่มีหลักฐานการเกิดกับบัตรประชาชน แนะนำให้น้องลองปรึกษาอาจารย์ที่โรงเรียนหรือปรึกษาเจ้าหน้าที่รัฐบาล ที่อำเภอหรือเขตที่น้องอาศัยอยู่ ลองไปปรึกษาศูนย์ช่วยเหลือผู้ให้คำช่วยแนะนำให้และขออวยพรให้ตัวน้องทำได้

ตั้งที่หวังไว้อย่าลืมนะ ถ้าเราเป็นคนดีสักวันความดีต้องกลับมา
ตอบสนองเรา ถ้าเรามีความมุ่งมั่นพยายามสักวันความ
พยายามนั้นก็จะสัมฤทธิ์ผล ก็ขอเป็นกำลังใจให้น้องอีกคน
หนึ่งด้วย

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้อย่างของหนู
ไปอยู่กับลุง ซึ่งคุณลุงไม่เคยเอาใจใส่ดูแลคุณย่าเลย คุณย่า
ท่านอายุ 80 กว่าแล้ว ลุงกับป้าได้นำที่ดินของคุณย่าไปขาย
แล้วเอาเงินจ้างลูกสะใภ้ตัวเองมาดูแลคุณย่า หนูไม่เข้าใจว่า
ทำไมต้องมีค่าจ้างในการที่ลูกหลานแม่จะเป็นหลานสะใภ้ ดูแล
คุณย่าด้วย

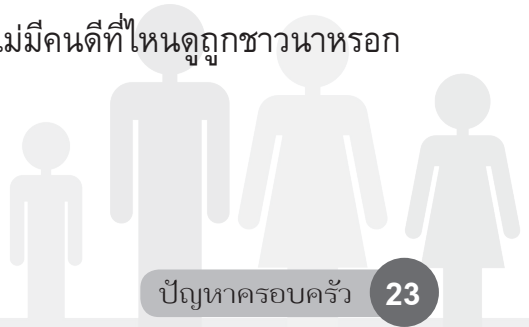
ทูลกระหม่อม : ถ้าน้องคิดว่าลุงกับป้าของน้องดูแลคุณย่า
ได้ไม่ดี น้องเองก็ต้องช่วยดูแลคุณย่าด้วย เพราะเราก็เป็น
หลานเหมือนกัน ก็ต้องช่วยกันดูแลท่าน ส่วนเรื่องการจ้าง
ลูกสะใภ้ของลุงกับป้ามาดูแลปรนนิบัติคุณย่านั้น อยากให้

น้องคิดในแง่ดี เพราะสังคมสมัยนี้คนชราถูกทอดทิ้งเป็นจำนวนมาก บางคนไม่ได้รับการเหลียวแลจากลูกหลานเลย แต่นี่ลุงกับป้าของน้องยังจ้างลูกสะใภ้ให้เลี้ยงดู ซึ่งก็ถือว่ายังไม่ทอดทิ้งท่านยังคงเลี้ยงดูอยู่ น้องเองก็อย่าคิดมากจนเกินไป

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : อยากทำงานหาเลี้ยงครอบครัวให้พ่อแม่และน้องมีความสุข เพราะตอนนี้พ่อกับแม่เหนื่อยมาก ท่านเป็นชาวนา อยากจะให้คนไทยเห็นใจชาวนา แม้บางคนจะดูถูกชาวนา แต่ที่ชาวนาอย่างพ่อกับแม่หนูประเสริฐที่สุดค่ะ

ทูลกระหม่อม : ขอชื่นชมในตัวน้องที่มีความกตัญญูต่อพ่อแม่และภาคภูมิใจในสิ่งที่เป็อันที่จริงแล้วอาชีพชาวนานั้นมีบุญคุณต่อประเทศชาติมาก ไม่มีคนดีที่ไหนดูถูกชาวนาหรอก

ตัวน้องเองก็ทำถูกแล้วที่คิดอย่างนี้ก็ขอให้น้องตั้งใจศึกษา
เล่าเรียน จะได้เรียนจบสูงๆ มีงานการดีๆ จะได้มาเลี้ยงพ่อกับ
แม่ยามแก่ชรา ก็ขอให้น้องคิดถึงเรื่องเรียนไว้ก่อน คนคิดดี
ทำดี สักวันต้องประสบความสำเร็จในชีวิตอย่างแน่นอน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้อยู่กับปู่
และย่า พ่อเสียชีวิต แม่ไปทำงานต่างจังหวัด ทำให้ต้องคอย
ต่อสู้อุปสรรคด้วยตนเอง หลายครั้งเคยท้อ ช่วงหน้าเทศกาล
ต่างๆบางครั้งก็แอบมานั่งร้องไห้คนเดียว ครอบครัวยื่นเคำ
ได้ฉลองกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา ก็คิดอยู่เสมอว่าคนเรา
เลือกเกิดไม่ได้แต่เลือกที่จะเป็นได้ และผมก็เขียนข้อความ
และวาดรูปตอนรับปริญญาไว้ที่ฝาผนังเมื่อไหร่ที่มองก็จะทำให้
มีกำลังต่อสู้อุปสรรคต่อไป

ทูลกระหม่อม : น้องต้องเข้มแข็งและต้องยืนหยัดที่จะต่อสู้กับอุปสรรคต่อไป ยังมีคนที่เคำมีความทุกข์กว่าเราอีกมากมายบนโลกใบนี้ อย่างน้อยเราก็มีเพื่อน ๆ สมาชิกโครงการ ที่คอยให้กำลังใจกับน้องอยู่เสมอ เราในฐานะองค์กร ภาระโครงการ ก็ขอเป็นกำลังใจด้วยอีกส่วนหนึ่ง นับว่าเป็นความคิดที่ดีมากๆ น้องคิดได้ถูกต้องแล้ว ถ้ารู้สึกว่าจะไม่มีใครเคียงข้างคอยให้กำลังใจ ตัวเราเองนั้นแหละที่ต้องคอยให้กำลังใจตัวเอง เราต้องรักตัวเอง แต่ให้หนักไว้เสมอว่าสมาชิก TO BE NUMBER ONE ทั่วทั้งประเทศกว่า 30 ล้านคน ทุกคนพร้อมที่จะคอยเป็นกำลังใจให้กับเพื่อนสมาชิกทุกๆคน จงอย่าท้อ ต่อสู้ต่อไป สู้ๆ

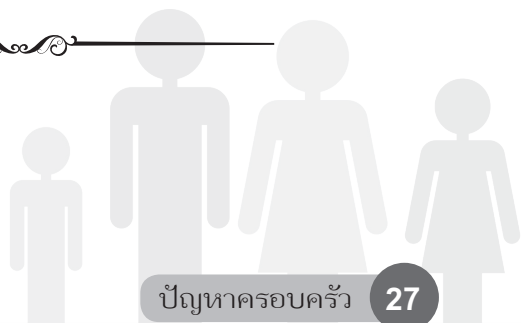
สมาชิก TO BE NUMBER ONE : พ่อชอบเครียด ไม่อยากเห็นพ่อเครียด เพราะเห็นที่ไร ก็ารู้สึกเครียดไปด้วย ทุกที อยากปรึกษาทูลกระหม่อมว่า ทำอย่างไรดีให้พ่อหายเครียด และให้ครอบครัวมีความสุขมากกว่านี้ครับ

ทูลกระหม่อม : อันที่จริงความเครียดเป็นเรื่องธรรมดา ทุกคนย่อมมีความเครียดกันบ้างในบางเวลาที่ประสบกับปัญหาชีวิต มีสิ่งใดที่คิดไม่ตก ถ้าตัวน้องไม่อยากให้พ่อกับแม่ห้องเครียด ก็ให้แนะนำวิธีผ่อนคลายความเครียด ให้กับพ่อแม่ห้อง เช่น การออกกำลังกาย หรือหากิจกรรมที่สนุกๆ ทำกันในครอบครัว นอกจากช่วยให้หายเครียดได้แล้ว ยังเป็นการส่งเสริมภูมิคุ้มกันของครอบครัว และสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันอีกด้วย แล้วตัวน้องก็ต้องหนักแน่น ไม่ต้องไปเครียดตามพ่อแม่ แต่ให้แนะนำท่านจะดีกว่า ไม่งั้นก็จะยิ่งแยกันไปทั้งบ้าน ปัญหาทุกอย่างแก้ไขได้ถ้ามีสติพิจารณาให้ดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : พ่อแม่แยกทางกัน หนูจึงต้องมาอยู่กับครอบครัวของเพื่อนพ่อ ซึ่งรักหนูเหมือน ลูกให้ทุกอย่างเท่าเทียมกับลูกของตัวเอง และตัวหนูเองก็รัก พ่อแม่บุญธรรม นอกจากนี้ทางโรงเรียนก็ช่วยเหลือโดยให้ ทุนการศึกษาด้วย หนูฝากขอบคุณทุกคนที่ช่วยเหลือและ ให้โอกาสหนู

ทูลกระหม่อม : น้องเป็นคนโชคดีมาก แม้ครอบครัวจะ ไม่สมบูรณ์เหมือนคนอื่น แต่ก็มีครอบครัวของเพื่อนพ่อ มีเพื่อน มีครูบาอาจารย์ให้ความเมตตา นั่นก็อาจจะเป็นเพราะว่า ทุกคนเห็นว่าน้องเป็นเด็กน่ารักเป็นเด็กดีมีความคิดที่ดี มีความ กตัญญูและใฝ่ดี ขอให้น้องจงรักษาความดี มีจิตใจมุ่งมั่นที่ จะเพิ่มทุนการเป็นคนดี เพราะไม่ว่าเราจะเผชิญกับ ชะตากรรมอย่างไร อยู่ที่ไหน ความดีก็จะอยู่คู่กับเราและ ปกป้องเราได้เสมอ

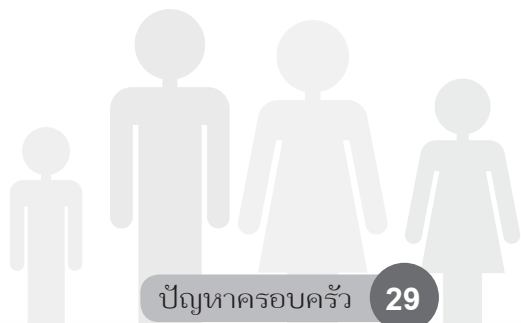
สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีพี่น้องทั้งหมด 2 คน หนูเป็นลูกคนที่ 2 พ่อกับแม่ไม่ค่อยจะปล่อยให้ไปไหน เพราะเป็นห่วง หนูมีความสามารถทางด้านดนตรี และด้าน กีฬา แต่สนใจด้านกีฬามากกว่า หนูอยากให้โครงการ TO BE NUMBER ONE มีกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรม ไทยบ้าง เพราะหนูเห็นเพื่อนๆนิยมวัฒนธรรมชาวตะวันตก กันมาก หนูจึงอยากให้คนไทยรักษาวัฒนธรรมไทยเอาไว้

ทูลกระหม่อม : น้องยังเด็กพ่อกับแม่เลยยังไม่ค่อยปล่อยให้ไปไหน เป็นลูกสาวพ่อกับแม่ก็คงห่วงเป็นธรรมดา ก็ชอบใจ ที่น้องให้คำแนะนำเรื่องการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยและกิจกรรม ส่งเสริมความเป็นไทย

อันที่จริงการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย โครงการ TO BE NUMBER ONE ก็ได้จัดกิจกรรมอยู่แล้วบ้าง เช่น การสอน ศิลปะ มวยไทย นาฏศิลป์ รำไทย แต่เพราะความเข้าใจ ว่าเด็กสมัยใหม่ต้องการอะไร ต้องการอยากรู้ อยากลองใน วัฒนธรรมอื่นๆ ดูบ้าง ยิ่งสมัยนี้โลกเราไร้พรมแดนด้วย

การสื่อสารที่ก้าวไกลพัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง การเปิดรับวัฒนธรรมใหม่ๆ เข้ามาเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ ถ้าเราตามไม่ทันเราจะไม่รู้ว่าพวกเด็กวัยรุ่นเขาคิดอย่างไร ต้องการอะไร ก็จะทำให้เข้าใจกันลำบาก การแก้ไขปัญหาก็อาจไม่ถูกจุด

ฉะนั้นเราต้องทำสองอย่างนี้ควบคู่กันไปคือ อนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิมของเรา กับเปิดรับวัฒนธรรมสิ่งใหม่ๆ เข้ามา ให้ลองศึกษาหาข้อดีข้อเสีย การปรับปรุง ประยุกต์ใช้กันตามความเหมาะสม ณ ช่วงเวลานั้น เพื่อให้เด็ก เยาวชน ได้มีทางเลือกหลากหลายช่องทาง ให้พวกเขาได้เลือกได้ลองอย่างเหมาะสม ผู้ใหญ่ก็จะเข้าใจพวกเยาวชนรุ่นใหม่มากขึ้น นี่จึงเป็นการนำเสนอ และแก้ไข้ปัญหาเพื่อทางออกสำหรับเด็กยุคใหม่ที่ตรงจุด

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูอยากเรียนต่อ แต่ที่บ้านไม่ให้เรียน หนูเลยต้องแอบหนีออกมาเรียน แต่พอกลับบ้านก็ถูกแม่ตีและตำว่าสารพัด หนูไม่เข้าใจว่าเป็นเพราะอะไร จนมีคนมาเล่าให้ฟังว่า เมื่อตอนพ่อกับแม่เลิกกันใหม่ๆ แล้วมีหนูติดท้องมา แม่ก็ไปบอกกับญาติของพ่อว่า ตั้งท้อง แต่ทางญาติพ่อไม่เชื่อ กลับว่าแม่ไปท้องกับใครมา มีชู หรือเปล่า แม่บอกว่าหนูทำให้แม่โดนตำ แม่เคยพูดกับหนูว่า ถ้าจะเรียนก็ไปอยู่ที่อื่น ตอนนั้นเครียดมากคิดอะไรไม่ออก กินยาเข้าไปจนต้องเข้าโรงพยาบาล ตอนนั้นหนูคิดว่าจะไปโรงเรียนอย่างไร แล้วจะใส่ชุดอะไร เพราะแม่เอาชุดนักเรียนไปเก็บหมด พอออกจากโรงพยาบาล แม่ก็ให้เรียนต่อ หนูดีใจมากที่แม่ให้เรียนต่อ แต่แม่บอกว่าให้เรียนแค่ ม.4 ตอนนั้นจบ ม.4 แล้วก็ต้องออกจากโรงเรียน หนูอยากประกอบอาชีพ ด้านกฎหมาย แต่คงไม่มีสิทธิ์แล้ว ไม่รู้ว่าควรทำอย่างไร

ทูลกระหม่อม : ได้อ่านจดหมายของน้องแล้วรู้สึกเศร้าใจและสะเทือนใจมาก ก็ไม่รู้ว่าแม่ของน้องคิดอะไรอยู่ที่ไม่ให้ลูกเรียนหนังสือ แต่อย่างไรก็ตาม ตอนนี้น้องก็ต้องไม่

พุ่มพ่ายเสียใจอีกแล้ว น้องต้องลุกขึ้นมาเข้มแข็ง พยายาม
คิดหาวิธีแก้ไขให้ได้ ที่สำคัญอย่าไปเก็บมาคิดเป็นปมด้วย
มากมาย จนต้องหาทางออกที่ไม่ดีอย่างการกินยา จนเข้า
โรงพยาบาล เพราะนั่นก็ไม่ใช่ความคิดที่ฉลาดเลย ถ้าน้อง
อยากเรียนต่อ トラบิตที่ยังมีลมหายใจอยู่น้องหาโอกาสกลับไป
ไปเรียนได้เสมอ

สิ่งที่สำคัญก็คือ น้องต้องใช้สติในการแก้ปัญหาไปที่ละ
เปลาะ ต้องมีความตั้งใจที่จะทำให้ชีวิตก้าวไปข้างหน้าไม่ใช่
ถอยหลังด้วยการกินยา จำไว้ว่าเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เรา
เลือกที่จะเป็นได้อย่างที่ใจเราฝันไว้ ไม่มีอะไรเป็นไปไม่ได้
ถ้าน้องมุ่งมั่นและมีความพยายามมากพอ

สุดท้ายก็ขอแนะนำว่าให้น้องลองเข้าไปคุยกับคุณครู
ที่โรงเรียนเท่าที่น้องดูว่าอยากเรียนต่อมากๆ จะทำอย่างไรดี
ขอคำแนะนำจากคุณครูว่าจะสอบชิงทุนหรือขอทุนที่ไหน
ได้ก็ดีกว่ากันไป และถ้าได้ทุนแล้ว ก็อาจจะขอให้คุณครูไปพูด
กับแม่ให้ หรือมีวิธีอื่นๆ อีกร้อยแปดวิธี ขอแค่ให้น้องมีสติ
ในการแก้ปัญหาให้มากๆ เท่านั้นเอง ก็ขอเอาใจช่วยน้องให้
ผ่านปัญหานี้ไปอย่างราบรื่น ขอให้น้องโชคดี ขอให้น้องมี

กำลังใจต่อสู้เพื่อครอบครัวต่อไป ไม่มีความรักใดจะยิ่งใหญ่
เท่าความรักของคนในครอบครัว ขอให้เข้มแข็งและสู้ต่อไป
อย่ายอมแพ้ เราจะส่งกำลังใจไปให้เสมอ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีความสามารถ
ทางด้านลีลาศและวอลเลย์บอล ใฝ่ฝันที่จะศึกษาและ
หาประสบการณ์ให้มากที่สุดแล้วนำประสบการณ์ที่ได้ มา
ประยุกต์ใช้กับกิจการที่ต้องการเปิด คืออยากมีกิจการเป็น
ของตนเอง หนูมีพี่น้อง 2 คน หนูเป็นลูกคนที่ 2 แต่ปัจจุบัน
หนูกลายเป็นลูกสาวคนเดียวของพ่อกับแม่ เพราะเมื่อ 15 ปี
ก่อน พี่ชายของหนูได้เสียชีวิต ตอนนั้นพี่ชายยังเด็กยังรู้เท่า
ไม่ถึงการณ์ จึงออกไปเล่นน้ำและจมน้ำเสียชีวิต พ่อกับแม่จึง
เป็นห่วงหนูมาก ไปไหนก็ต้องบอกให้ทราบก่อน อีกทั้งหนูยังมี
โรคประจำตัวหลายโรค พ่อแม่จึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ

ทูลกระหม่อม : อ่านจดหมายน้องแล้วก็ขอแสดงความเสียใจกับการที่น้องต้องสูญเสียพี่ชายไป เพราะจนมาถึงแม่จะผ่านไป 15 ปีแล้วก็ตาม ส่วนที่น่าเป็นห่วงกว่าในตอนนั้นก็คือตัวของน้องเอง เห็นเขียนเล่ามามีโรคประจำตัวที่หลากหลาย พ่อแม่ถึงไม่ยอมให้ออกไปไหน เพราะห่วงน้องมาก เพราะฉะนั้นก็อยากให้น้องดูแลตัวเองให้ดีๆ อยากให้เห็นใจหวัอกพอกับแม่มากๆ แล้วก็ต้องเข้าใจว่าพอกับแม่มีประสบการณ์ที่แสนเจ็บปวดจากกรณีพี่ชายของน้องมาแล้ว ก็ต้องห่วงน้องมากเป็นพิเศษแน่นอน

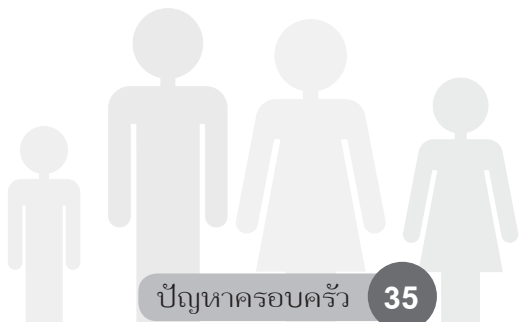
ส่วนเรื่องที่น้องมีความใฝ่ฝันอยากจะศึกษาหาประสบการณ์ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับกิจการที่จะเปิดเองนั้น แสดงว่าน้องเป็นคนที่มีความคิดกว้างไกลดีมาก การรู้จักวางแผนในอนาคตรู้จักวางเป้าหมายในชีวิตนั้น ก็จะสามารถผลักดันตัวเราเองให้ก้าวไปถึงจุดนั้นได้ไม่ยาก ก็ขอให้กำลังใจน้องว่าการจะได้เป็นเจ้าของธุรกิจของตัวเองนั้น เป็นเรื่องไม่ไกลเกินฝันขอเพียงให้ตั้งใจศึกษาเก็บเกี่ยวประสบการณ์ให้มากๆ และอย่าละทิ้งความพยายาม ทุกสิ่งทุกอย่างจะเข้ามาหาน้องเอง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูได้เข้าเป็น คณะกรรมการชมรม TO BE NUMBER ONE ได้เรียนรู้ การผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนหนัก หนูมีปัญหา หลายเรื่อง ทั้งปัญหาครอบครัวและการเรียน พ่อหนูจะเป็น คนพูดมาก มีเรื่องอะไรก็ชอบตำว่าหนูอยู่ตลอด ส่วนแม่ก็ เป็นคนขี้บ่นและรักลูกไม่เท่ากัน ชอบลำเอียงอยู่เสมอจน บางครั้งหนูน้อยใจและเสียใจมาก มีบางครั้งที่เรียนหนัก จนรู้สึกท้อและเรียนไม่ไหว แต่หนูก็ได้เข้าพูดคุย ระบาย ฟีๆ รวมทั้งเข้าไปทำกิจกรรมดีๆในศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE หนูรู้สึกว่ากิจกรรมในศูนย์ทำให้เราค้นพบ ตัวเอง และได้ทำในสิ่งที่ชอบ จึงมีความสุขกับสิ่งที่ทำ

ทูลกระหม่อม : อ่านแล้วตอนแรกก็รู้สึกเศร้าใจ แต่พออ่าน ไปเรื่อยๆ ก็รู้สึกปลื้มใจ ที่น้องหาทางออกที่ดีให้กับตัวเอง ได้ และก็ภูมิใจที่ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE มี ส่วนช่วยให้้องได้คลายเครียดจากการเรียนที่หนักจนท้อแท้ หรือแม้แต่ปัญหาทางบ้านที่รุนแรง

ส่วนเรื่องทางบ้านของน้องนั้น อยากให้น้องคิดอีกมุมหนึ่งว่าเรารู้สึก หรือคิดมากไปเองหรือเปล่า จริงๆ แล้วมันอาจจะไม่มีอะไร เวลาที่พ่อแม่เค้านั่นเราก็คิดเสียว่าเป็นเพราะเขาเป็นห่วงเรามากมาย ถ้าเราทำตัวดีๆ อยู่ในระเบียบวินัยที่เค้าตั้งมาตรฐานไว้เค้าก็คงไม่บ่นหรือก

ส่วนเรื่องเรียนถ้าเครียดมาก น้องก็ทำถูกแล้วที่เข้าไปปรึกษาพี่ๆ วิทยากรเพราะจุดประสงค์หลักอย่างหนึ่งของศูนย์เพื่อใจ TO BE NUMBER ONE คือ การให้ศูนย์ฯ เป็นที่ๆ น้องๆ ทุกคนที่มีปัญหาสามารถเดินเข้ามาปรึกษาปัญหาได้ตลอดเวลา รวมทั้งมีการร่วมทำกิจกรรมในการสร้างความสุขกันอย่างมากมายใครชอบทำกิจกรรมอะไรก็ไปเข้าร่วมได้หมด ไม่มีการบังคับกันให้อิสระเต็มที่ใครอยากทำอะไรก็ทำตามถนัด ตามใจชอบ ก็ขอฝากให้ใช้ประโยชน์กับศูนย์ฯ นี้ให้มากๆ สืบต่อไปถึงน้องๆ รุ่นหลังด้วยแล้วกัน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมมีปัญหาทางบ้าน
มากครับ ผมอาศัยอยู่กับ ป้า ตา ยาย พวกเขาเลี้ยงผมมา
ตั้งแต่เกิด พ่อแม่ไม่เลี้ยงผมครับ คุณตาส่งผมเรียนหนังสือ
ตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน ตอนนี้ทางบ้านผมมีปัญหาทางการเงิน
ตามมา เพราะคุณตาปลดเกษียณ แต่ต้องมาเลี้ยงผม
ทำให้ผมอยากหางานทำเพื่อมีรายได้พิเศษแบ่งเบาภาระ
ทางบ้าน แต่ที่บ้านไม่ให้ผมทำ แม่ผมเป็นคนเอาแต่ใจตัวเอง
จะต้องให้ได้ทุกอย่างทุกอย่าง ตัวอย่างเช่น ผมเรียน
มหาวิทยาลัย ผมอยากไว้ผมยาวทรงรอกไทรแบบวัยรุ่น
ทั่วไป แต่แม่จะสั่งให้ผมไปตัดอยู่เสมอ พุดย่ากรอกหูผมใน
เรื่องต่างๆทุกครั้งที่เจอผม ทำให้ผมอึดอัดและกดดันมาก
บางเรื่องผมก็ทำได้แต่บางเรื่องผมก็อยากเป็นตัวของตัวเอง
แม้ว่าผมจะมีปัญหาทางบ้านแต่ผมก็ไม่เคยคิดติดยามั่วสุม
แต่ตากับแม่จะตำว่าผมเสียๆหายๆว่าผมไปติดยา ซึ่งผม
ไม่ได้ติดจริงๆ พวกเขาคิดไปเอง พยายามอธิบายแต่เค้าก็ตำ
ผมตลอดจนบางครั้งผมคิดอยากฆ่าตัวตายครับ

ทูลกระหม่อม : ได้อ่านจดหมายของน้องแล้วรู้สึกเศร้าใจ ถ้าน้องไม่เคยติดยาแล้วมีคนเข้าใจผิด คิดว่าเราติดก็น่าเห็นใจที่ต้องโดนกล่าวหาอย่างนี้ แต่อยากบอกกับน้องว่า บางทีการที่เราเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน อยู่ใกล้ชิดกันทุกวัน ก็เหมือนลื่นกับพื้นที่กระทบกันได้ทุกเมื่อ สิ่งสำคัญคือไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น ต้องให้กำลังใจกัน บางทีการคิดไปเองก็สร้างความไม่เข้าใจกันหลายเรื่อง น้องก็อย่าไปน้อยเนื้อต่ำใจมาก บางทีผู้ใหญ่เค้าอาจเป็นห่วงเรามาก แต่ก็แสดงออกมาได้ไม่เหมือนกันทุกคน ถ้าเรามีใจบริสุทธิ์จริง เราก็ต้องพิสูจน์ตัวเองให้คนยอมรับเราให้ได้ พยายามทำความเข้าใจกับคนในครอบครัวให้มาก ๆ บางทีเค้าอาจจะไม่ได้โกรธเกลียดอะไรเราหรอก แต่อาจเพราะเป็นห่วงเรามากไปก็ได้ หรือไม่ก็ลองย้อนกลับมามองตัวเองอย่างยุติธรรม แบบไม่เข้าข้างตัวเอง ว่าจริงๆ แล้วเราทำให้เค้าหนักใจหรือเปล่า เราทำตัวเป็นเด็กดีหรือยัง เราเจ้าอารมณ์มั๊ย เอาแต่ใจตัวเองหรือเปล่า ชอบขึ้นเสียง ชอบเถียงเค้ามั๊ย ถ้ามีนิสัยแบบที่ว่า มาอยู่บ้าง ก็ต้องแก้ไขที่เรา ก่อนก่อนที่จะไปเปลี่ยนพ่อแม่

ส่วนเรื่องทรงผมรากไทรที่น้องอยากตัดนั้น ลองพบกับเครื่องตัดผมตัดรองกับแม่ว่าขอตัดทรงรากไทร ก็ไม่ต้องแพ้น้ำจิ้มเหมือนพวกนักร้องเกาหลี เอาแบบไทรเล็กๆ ได้มัยพูดจากับแม่ดี ๆ เตียวแม่ก็ใจอ่อนเอง ที่สำคัญห้ามใช้อารมณ์ในการพูดคุยเด็ดขาด สุดท้ายก็อยากให้น้องต้องลองนั่งคุยกับทุกคนในครอบครัว ปรับความเข้าใจกันดู ปรับตัวเข้าหากันมาก ๆ ครอบครัวทุกครอบครัวมีความรักเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว คิดว่าการหันหน้าเข้าหากันด้วยความรัก จะทำให้ปัญหาต่าง ๆ หลุดลงแน่นอน ก็ขอให้น้องปรับความเข้าใจกับครอบครัวได้สำเร็จในเร็ววันก็แล้วกัน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เวลาว่างหนูชอบฟังเพลงและวาดภาพค่ะ เพราะเมื่อหนูได้ทำสิ่งเหล่านี้แล้วรู้สึกสบายใจผ่อนคลายขึ้น แต่ถ้าวันไหนที่เบื่อจริง ๆ มี 2 วิธีที่หนูจะผ่อนคลายมันค่ะ

วิธีที่ 1 ก็คือ นอนคะ หนูคิดว่า การนอนเป็นการพักผ่อนที่ดีที่สุดไม่ต้องคิดอะไรเลยแค่หลับตาแล้วลืมทุกอย่างไปถึงแม้จะชั่วขณะหนึ่งก็ตาม

วิธีที่ 2 หนูจะโทรศัพท์ไปคุยปรึกษาพ่อและแม่คะ ถึงท่านสองคนจะแยกทางกันแล้ว แต่ความรักความอบอุ่นที่ท่านมีให้หนูก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงคะ ท่านบอกหนูแบบนี้ ทูลกระหม่อมคิดว่าเป็นวิธีที่ถูกหรือยังคะ และหนูอยากทราบว่า “ระหว่างสิ่งที่พ่อแม่ต้องการให้เราเป็นแต่เราไม่ชอบสิ่งนั้นเลย กับสิ่งที่เราชอบมากๆ อยากจะทำสิ่งนั้นแต่พ่อแม่เราไม่ต้องการ ไม่ชอบ หนูควรจะเลือกสิ่งไหนคะ”

ทูลกระหม่อม : วิธีผ่อนคลายความเครียดก็คือ การนอน ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้อง การพักผ่อนที่ดีที่สุด ก็คือการนอน เพราะการนอนเหมือนการที่เราดับเครื่อง ชะลอการทำงาน ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ พอตื่นมาก็เหมือนการ REFRESH ตัวเองขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง ทำให้ร่างกายสดชื่นกระปรี้กระเปร่า

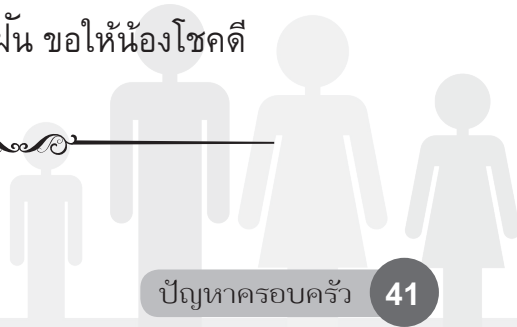

ส่วนอีกวิธีหนึ่งที่น่าชื่นชมมากก็คือ น้องใช้วิธีคลายเครียดด้วยการคุยกับคุณพ่อคุณแม่ ข้อนี้เป็นสิ่งที่ดีมากๆ เพราะคนที่รักและหวังดีกับเราที่สุดในโลกนี้ ก็คือ คุณพ่อ กับคุณแม่ ไม่ว่าจะทุกข์ใจยังไง เรื่องอะไรก็ตามคุณพ่อคุณแม่ย่อมมาให้คำแนะนำเราได้ดีที่สุด มากกว่าใครๆ ในโลกก็ตั้งใจแทนน้องมากๆ เพราะถึงแม้ว่า พ่อ-แม่ ของน้องจะแยกทางกันแล้ว แต่ท่านทั้งสองยังคงรักและให้ความอบอุ่นกับน้องอย่างไม่มีเปลี่ยนแปลง น้องก็เลยเป็นเด็กที่สดใสร่าเริง จิตดีแบบนี้ นั่นเอง

ส่วนอีกหนึ่งคำถามที่ถามว่า จะทำอะไรหากสิ่งที่เราต้องการเป็นไม่ตรงกับใจของพ่อแม่ และสิ่งที่พ่อแม่ต้องการให้เราเป็น เรากลับไม่ชอบมัน เรื่องนี้เป็นปัญหาของเด็กวัยรุ่นสมัยนี้แทบทุกคน เพราะส่วนใหญ่ก็มักจะเลือกสิ่งที่อยากเรียน หรืออยากเป็นตามเพื่อนๆ หรือตามแฟชั่น ตามกระแสกันเสียมาก พอเวลาเรียนจริงๆ หรือจบออกมาตอนโตแล้ว ก็มักจะมาค้นพบว่า ไม่ได้อยากเป็นหรือชอบในสิ่งที่เรียนมา ตอนเลือกเรียนนั้นยังเด็ก ไม่ทันคิดให้ถี่ถ้วนกันทั้งนั้น เพราะ

ฉะนั้นก็ขอแนะนำน้องว่า ฟังหัวใจตัวเองแล้วก็ลองฟังหัวใจของพ่อแม่ดูบ้าง อย่างน้อยพอกับแม่ก็รู้จักตัวตนที่แท้จริงของเรามาชั่วชีวิต ท่านเป็นคนที่ยุ่จักเรามากที่สุดในโลก ว่านิสัยอย่างเราจะมีชีวิตเหมาะสมกับการประกอบอาชีพอะไร ก็คงต้องลองคุยกับท่านด้วยเหตุผลดูว่าเราควรจะเป็นอะไร

สุดท้ายก็จะขอให้ข้อคิดกับน้องว่า เมื่อไม่นานมานี้ได้ดูรายการโทรทัศน์รายการหนึ่งคำแนะนำเรื่องของแพทย์ที่เป็นทั้งนักแต่งเพลงและเป็นนักร้องด้วย แพทย์หญิงคนนั้นเธอทำตามความฝันของพ่อแม่ด้วยการเป็นหมอ ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ทิ้งความฝันในการเป็นนักแต่งเพลงและนักร้อง ในที่สุดหลังจากฝึกแต่งเพลงในขณะที่เรียนหมอไปด้วย ในวันนั้นเธอก็ได้ออกอัลบั้มอย่างที่เธอฝันไว้ในที่สุด นี่คือตัวอย่างในการผสมผสานความฝันให้เป็นจริง ก็ขอให้น้องลองเก็บไปคิดดูเองก็แล้วกัน ว่าสิ่งที่น้องชอบกับสิ่งที่พ่อแม่ฝันไว้นั้นจะร่วมเดินทางไปด้วยกันได้หรือเปล่า แต่ก็ขอให้คิดไว้เสมอว่าไม่มีสิ่งใดในโลกนี้เป็นไปไม่ได้ ถ้าเรามีความมุ่งมั่นที่จะก้าวไปสู่ฝัน ขอให้น้องโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูเป็นเด็กคนหนึ่ง
ที่เกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะยากจนและแตกแยก ต้องพบกับ
ความผิดหวัง ความสูญเสีย พ่อเล่นการพนันสร้างหนี้สิน
ให้กับครอบครัวแล้วก็ทิ้งหนูกับแม่ไป ทำให้แม่ต้องทำงานหนัก
และรับภาระครอบครัวแต่เพียงผู้เดียว หนูรู้สึกสงสารแม่มาก
จึงไม่เคยคิดไปแตะต้องอบายมุขและสิ่งเสพติดทั้งหลาย
เพราะสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่การแก้ปัญหาที่ถูกต้อง และการที่มี
ปัญหาต่างๆ นี้อย่างนี้เอง เป็นแรงผลักดันให้หนูตั้งใจศึกษาเล่าเรียน
จนทำให้หนูได้รับการคัดเลือกเป็นนักเรียนทุนของมูลนิธิ
ดำรงชัยธรรม และได้ไปเข้าค่ายสถานีอาสา ทำให้รู้จักคำว่า
“มิตรภาพ” และ “อาสาสมัคร” อย่างแท้จริง คำว่า “อาสาสมัคร”
คือการทำสิ่งใดด้วยใจและไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ
เหมือนกับโครงการทูปีนัมเบอร์วันที่ต้องการเสริมสร้างกำลังใจ
และพร้อมที่จะช่วยเหลือเพื่อนๆที่ประสบกับปัญหาเสพติด
อยากฝากบอกเพื่อนๆว่า “ยังมีดีเท่าไรไรแสดงว่ายิ่งดี ยิ่ง
ดีเท่าไรไรแสดงว่ายิ่งใกล้สว่าง เพราะปัญหาทุกอย่างมีทาง
แก้ไขเสมอ”

ทูลกระหม่อม : อ่านจดหมายของน้อง แรกๆ ก็รู้สึกเห็นใจน้องที่มีปัญหาภายในครอบครัวมากมาย แต่พออ่านจบก็นึกชมน้องที่เป็นเด็กที่มีความคิดดี มองโลกในแง่บวก ไม่เอาปัญหาของครอบครัวมาเป็นกังวล แต่กลับนำมาเป็นแรงผลักดันให้ตัวเองตั้งใจเรียนจนได้รับทุนการศึกษา เป็นการแบ่งเบาภาระของคุณแม่ไปได้อีกหนึ่งขั้นหนึ่ง น่าภูมิใจแทนคุณแม่ของน้องที่มีลูกที่น่ารักแบบนี้

ส่วนที่น้องรู้สึกสงสารคุณแม่และอยากแบ่งเบาภาระก็ขอแนะนำว่าถ้าพอมีเวลาว่างหลังจากการเรียน ก็อยากให้น้องลองหางานพิเศษทำดูจะได้มีรายได้มาช่วยคุณแม่ได้อีกทาง หรือถ้าไม่สะดวกในการทำงานพิเศษ ก็อาจจะช่วยแบ่งเบาภาระในการทำงานบ้านต่างๆ แทนคุณแม่ก็ได้ เวลาคุณแม่กลับมาจากทำงานเหนื่อยๆ เห็นบ้านเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดสะอ้าน คุณแม่จะได้ชื่นใจที่ได้รู้ว่าลูกสาวคนนี้ตั้งใจที่จะแบ่งเบาภาระให้คุณแม่ ในทุกๆ เรื่อง ก็ดีใจมากที่มีเด็กคิดดีอย่างน้อง ให้ความสนใจรับรู้ถึงประโยชน์และวัตถุประสงค์ของโครงการทูบีนัมเบอร์วัน และในเมื่อน้อง

เข้าใจในความหมายของคำว่าอาสาสมัครแล้ว ก็หวังว่าน้องจะเป็นอาสาสมัครของพวกเราชาว TO BE NUMBER ONE ช่วยกันระแວดระวังคอยเตือนภัยไม่ให้เพื่อน ๆ ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และชักชวนเพื่อน ๆ ให้เข้ามาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์กับโครงการ TO BE NUMBER ONE ของพวกเรา คนที่จะเป็นอาสาสมัครนั้น ไม่ได้เป็นกันง่าย ๆ เพราะนอกจากจะมีจิตใจมุ่งมั่นที่จะทำประโยชน์ต่อสังคมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนแล้วยังต้องมีความเสียสละอย่างมากเหมือนอย่างที่น้องเป็นอยู่ ส่วนคติประจำใจน้องที่ว่า ทุกปัญหาไม่มีทางแก้เสมอ นั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุด ก็ขอให้พวกเราชาว TO BE NUMBER ONE จำคติประจำใจของน้องไปใช้ในชีวิตเวลาที่มีปัญหาจำไว้ว่า ทุกอย่างแก้ไขได้ถ้าเรามีสติมีความมุ่งมั่นและความพยายาม

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูรู้สึกว่าคุณไม่
ค่อยเข้าใจวัยรุ่นอย่างหนู ชอบบังคับหรือบ่นจู้จุกจิกกับ
หนูในทุกๆ เรื่อง ทำให้หนูรู้สึกอึดอัดมาก เวลาคุยกันมักจะ
ทะเลาะกับแม่บ่อยๆ ซึ่งหนูก็รู้ว่าไม่ดีและก็รู้ด้วยว่าที่แม่ว่า
แม่เตือนเพราะว่าแม่เป็นห่วง แต่เวลาที่แม่มาจุกจิกกับหนูที่
ไรหนูก็จะหงุดหงิดทุกที และรู้สึกบางครั้งไม่อยากจะคุยกับแม่
จนบางครั้งหนูรู้สึกเก็บกด หนูไม่สบายใจมากๆ ที่เป็นแบบ
นี้แต่ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร หนูไม่ชอบให้แม่ดูในเรื่องของการ
แต่งตัว เพราะว่าถ้าหนูแต่งตัวเซ็กซี่ ก็จะโดนเพื่อนล้อ หนูก็
ไม่ได้แต่งตัวโป๊อะไร หรือเรื่องการคบเพื่อนแม่ก็จะคอยบ่น
ว่าให้คบเพื่อนดีๆ ทั้งๆที่หนูก็ว่าเพื่อนที่หนูคบก็ไม่เห็นจะ
ไม่ดีตรงไหน ทูลกระหม่อมคิดว่าหนูควรจะคุยกับแม่เรื่องนี้
ยังไง หนูถึงจะไม่ทะเลาะกับแม่ แล้วหนูจะทำยังไงแม่ถึงจะ
ไม่มายุ่งกับหนู

ทูลกระหม่อม : ขอบอกว่าไม่มีวิธีไหนหรอกที่จะทำให้
แม่ไม่มายุ่งกับหนูได้ เพราะแม่เป็นแม่ที่ยังไงๆ ก็ต้องยุ่ง
กับลูกด้วยความรักและความเป็นห่วง แม่ไม่มีวันทอดทิ้ง

ความรู้สึกดีๆ ที่มีต่อลูกได้แม้ว่าจะตายจากกัน เพราะฉะนั้น
น้องเข้าใจได้เลยว่าปัญหาของน้องที่ไม่อยากให้แม่มายุงนั้น
แก้ไม่ได้และก็จะไม่หาวิธีแก้ให้ด้วยเพราะมันเป็นไปไม่ได้
แต่ถ้าถามว่า ควรจะพูดกับแม่อังอิงให้เข้าใจกันไม่ทะเลาะนั้น
ไม่ยากเลย ก่อนอื่นน้องต้องย้อนมาดูตัวเองก่อนว่าตัวเอง
มีลักษณะนิสัยอะไรที่ทำให้แม่ต้องจู้จุกจิกกับเราได้ทุกวัน
ดื้อม้าย ชอบเถียงม้าย ท่านบอกให้แก้ไขอะไรแล้วไม่ทำตาม
หรือเปล่า น้องต้องพิจารณาอย่างเป็นธรรม ห้ามเข้าข้าง
ตัวเองนะ แล้วก็กลับมาถามตัวเองด้วยว่า ที่แม่บ่นก็เพราะอยาก
ให้เราได้ดีหรืออยากให้เราเป็นคนเลว ถ้าน้องคิดว่าแม่บ่น
เพราะอยากให้น้องเป็นคนเลว ก็ไม่ต้องทำตามท่านท่านนั้นเอง
ง่ายจะตายไป แต่ถ้าน้องคิดได้ว่าที่แม่บ่นก็เพราะท่าน
อยากให้เราเป็นคนดี แล้วท่านก็มองในมุมของคนอาบ้ำร้อน
มาก่อน มีประสบการณ์ในชีวิตมากกว่า อะไรดีอะไร
ไม่ดีท่านรู้มาก่อนเราแล้ว ท่านก็เลยอยากให้น้องเรียนลัด
ไม่ต้องเสียเวลาไปกับสิ่งที่ไม่ดีก็เท่านั้นเอง อยากให้น้องมอง
ในมุมแบบนี้มากกว่าจะมานั่งรู้สึกว่าคุณเองเป็นเด็กเก็บกด

ลองหัดทำให้เย็นๆ ลองเปิดใจยอมรับความคิดเห็นของแม่ ฟังเหตุผลของท่านอย่างอดทนและเป็นกลาง น้องก็จะเข้าใจ คุณแม่ได้ไม่ยากนัก ที่สำคัญอย่าใช้อารมณ์ อย่าหงุดหงิดกับ คำพูดของท่าน ฟังหนึ่งๆ ก่อน แล้วถ้ามีอะไรที่แม่เข้าใจน้อง ผิดไป ก็ใช้เหตุผลมาอธิบายให้ท่านเข้าใจ

ส่วนเรื่องแต่งตัวที่แม่ไม่เข้าใจนั้นก็ไม่ว่า น้องแต่งตัว แบบไหน บางครั้งเราซึ่งเป็นคนแต่งก็มองว่าไม่ไป แต่ใน สายตาของผู้ใหญ่ย่อมมองไม่เหมือนเราแน่ๆ เพราะน้องเพิ่ง อายุได้ 15 เอง คุณแม่อาจจะอยากให้น้องแต่งตัวน่ารักแบบ เด็กๆ ทั่วไปมากกว่าจะแต่งแบบเซ็กซี่ ก็ขอแนะนำว่าเวลาจะ ไปช้อปปิ้งก็ให้ลองพาคุณแม่ไปด้วย ช่วยกันเลือกช่วยกันดู ว่าแบบไหนที่แม่ชอบแล้วน้องพอที่จะรับได้ หรือแบบไหนที่ น้องชอบ แล้วคุณแม่พยักหน้ายอมรับได้ก็เลือกชุดนั้น

ส่วนเรื่องการคบเพื่อนก็ขอแนะนำว่าให้น้องลองชวน เพื่อนๆ มาเที่ยวที่บ้าน และแนะนำให้รู้จักกับคุณแม่บ้าง ท่าน ก็จะพิจารณาเองว่าเพื่อนที่น้องบอกว่าดีนั้นดีจริงหรือเปล่า บางทีท่านอาจจะมองแต่ภาพพจน์ภายนอกของเพื่อนน้อง

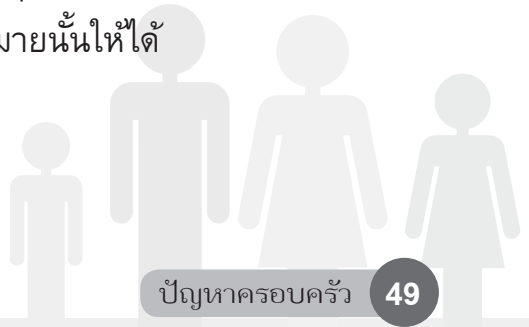
ก็ได้ ถ้ารู้จักแล้วท่านก็จะเปลี่ยนทัศนคติได้ในที่สุด ถ้าเพื่อน
ของน้องเป็นเพื่อนที่ดีจริง อย่าลืมนำปัญหาทุกอย่างแก้ไขได้
ถ้าน้องมีสติและใจเย็นพร้อมที่จะอ่อนน้อมเข้าหาผู้ใหญ่
แม้อยังไงก็เป็นแม่ที่พร้อมจะโอบกอดลูกด้วยความรักและ
ความเข้าใจตลอดเวลา

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูอยากเก่งภาษา
อยากเป็นคนนำเที่ยวชาวต่างชาติ, อยากเป็นพนักงานบริษัท
เจ้าของกิจการ, อยากมีเงินให้พ่อกับแม่มากๆ อยากให้พ่อ
กับแม่หยุดทำงาน แล้วอยู่บ้านให้หนูดูแล... พ่อกับแม่ของหนู
มีอาชีพรับเหมาก่อสร้าง ท่านทั้งสองไม่มีมรดกอะไร มีแต่ตัว
การเริ่มต้นครอบครัวจากศูนย์ ไม่มีการช่วยเหลือจากญาติ
พี่น้องคนใดเลย ซึ่งมีช่วงชีวิตระยะหนึ่งชีวิตตกต่ำ พ่อเกิด
อุบัติเหตุ แขน ขา ไหลบลาหัก ไม่สามารถทำอะไรได้เลย
แม่ไม่มีอาชีพ พี่สาวกำลังศึกษา หนูจำความได้ ต้องกิน
ข้าวเปล่า ไม่มีเงินเลย จากวันนั้นถึงวันนี้ฐานะครอบครัว

เปลี่ยนไป แม่กับพ่อสู้ทนกับความเหนื่อยและท้อ แต่เพราะ
ได้กำลังใจที่ดีของลูก ๆ ก็ทำให้ครอบครัวของเรามีวันนี้ มีชีวิต
ที่พอเพียง ถึงวันนี้หนูได้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และอยากเรียน
ให้จบเร็ว ๆ มีงานทำที่ดี ให้สามารถเลี้ยงพ่อแม่ให้สบายเสียที

ทูลกระหม่อม : น้องเป็นลูกที่กตัญญูต่อพ่อแม่จริง ๆ น่า
ยกย่อง และน่านำไปเป็นแบบอย่างให้กับน้อง ๆ หลาย ๆ
คนได้เลย ภูมิใจแทนคุณพ่อคุณแม่ของน้องด้วยที่มีลูก
น่ารักแบบนี้ สิ่งนี้น้องได้เล่ามาในจดหมาย ในช่วงที่ครอบครัว
ต้องลำบาก เพราะคุณพ่อประสบอุบัติเหตุ นั้น อ่านแล้วก็น่า
เห็นใจมาก ๆ ทำให้เห็นถึงความยากลำบากของครอบครัวที่
ร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคมาจนถึงวันนี้ได้ คิดว่าน้องคงภูมิใจใน
ตัวคุณพ่อกับคุณแม่เช่นกัน ที่ท่านจับมือกันต่อสู้จนมีชีวิตที่ดี
ขึ้นได้ก็ด้วยความรักที่มีต่อลูก ๆ นั่นเอง เพราะฉะนั้นก็อยาก
ให้น้องนำคุณพ่อคุณแม่มาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต
คิดฝันอะไรไว้ ก็ต้องมีความมุ่งมั่น มีความพยายาม และมีความ
อดทน เพื่อไปถึงจุดหมายนั้นให้ได้

ส่วนความใฝ่ฝันที่น้องบอกมาว่า อยากเก่งภาษา, อยากเป็นคนนำที่เยาวชนต่างชาติ, อยากเป็นพนักงานบริษัท, อยากเป็นเจ้าของกิจการ และอยากมีเงินเลี้ยงดูพ่อแม่มากๆ นั้นเป็นความฝันที่ไม่ไกลเกินคิดเลย ก่อนอื่นก็ต้องตั้งใจเรียนให้มากๆ ในเมื่อน้องบอกว่าอยากเก่งภาษา น้องก็ต้องหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องของภาษาต่างประเทศ ให้มากกว่าคนอื่น พยายามหัดเขียน หัดฟัง และหัดพูดโต้ตอบบ่อยๆ โดยไม่ต้องเขินอาย ไม่ต้องกลัวผิด น้องก็จะเป็นเร็ว เก่งเร็ว ไม่ว่าจะเรียนภาษาอังกฤษ จีน ฝรั่งเศส หรือภาษาอะไรก็ตาม และถ้าน้องอยากเป็นไกด์หรือมัคคุเทศก์นำชาวต่างชาติท่องเที่ยวจริงๆ หลังจากจบชั้น ปวช. ในสาขาบัญชีแล้ว ถ้าจะให้ดี ก็ต้องไปเรียนต่อในชั้น ปวส. ภาควิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมต่ออีกซัก 2 ปี น้องก็จะได้เป็นไกด์หรือมัคคุเทศก์ได้เร็วขึ้น เพราะเรียนจบตรงกับสาขาที่จะทำงาน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าน้องจะเรียนจบด้านบัญชี ก็ไม่ได้หมายความว่าน้องจะไม่สามารถหางานที่เป็นมัคคุเทศก์ไม่ได้ เพียงแต่อาจจะยากและใช้เวลานานหน่อยเท่านั้นเอง ถ้าไม่สะดวกที่จะเรียนต่อ

ในชั้น ปวส.ภาควิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม น้องก็ต้องพยายามหาที่ฝึกงานด้านมัคคุเทศก์ให้ได้ซักกระยะหนึ่ง จะได้มีประสบการณ์ตรงและหางานได้ง่ายขึ้นเวลาไปสมัครงานเป็นมัคคุเทศก์

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมมีพี่น้องด้วยกันสองคน ตัวผมนั้นเป็นคนพี่ ส่วนน้องของผมนั้น พอเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็เลิกเรียนเพราะว่าไม่อยากเรียน จึงต้องออกไปทำงานที่กรุงเทพฯ ทำให้ผมต้องเรียนคนเดียว และทำให้ผมคิดมากมาจนถึงทุกวันนี้ว่าผมเอาเปรียบน้องหรือเปล่า

ทูลกระหม่อม : ปัญหาที่น้องคิดมาก เรื่องที่น้องของน้องไม่เรียนหนังสือ ทำให้น้องคิดว่าเอาเปรียบน้องนั้น จริงๆ แล้วคิดว่าน้องของน้องไม่คิดแบบนี้หรอกนะ คำอาจจะไม่ชอบเรียนหนังสือจริงๆ ก็ได้ คนเยอะแยะไป ที่อยากจะทำงาน

มากกว่าเรียนหนังสือ ก็ไม่อยากจะนั่งคิดมาอีก อยากให้
น้องตั้งใจเรียนให้ดี ทำเพื่อคุณพ่อคุณแม่และน้องของเรา
ถ้าจะคิดในแง่บวกก็ต้องคิดว่าอย่างน้อยน้องของน้องเขาก็ไป
ทำงาน ไม่ได้ไปใช้ชีวิตในทางที่ไม่ดีเราเป็นพี่ก็ควรทำหน้าที่
ของพี่ที่ดี นั่นคือทำหน้าที่เรียนหนังสือเอาใบปริญญามาให้
พ่อแม่ชื่นใจแทนน้องที่เค้าตัดสินใจไม่เรียนแล้ว หลังจากนั้น
ก็พยายามหางานที่ดีทำ จะได้สามารถดูแลคุณพ่อคุณแม่และ
น้องของน้องได้

สุดท้ายก็ขอให้น้องเลิกคิดมากหันมาตั้งใจศึกษาเล่าเรียน
เป็นเด็กดีของคุณพ่อคุณแม่ เป็นพี่ที่ดีของน้องต่อไป

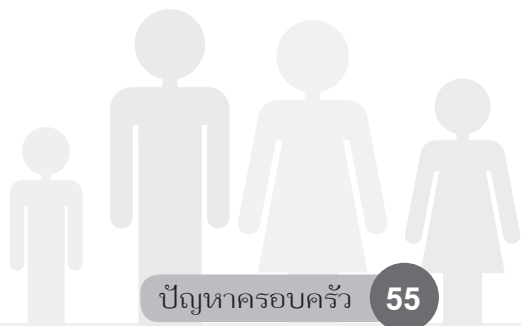
สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ครอบครัวของหนูมีพี่น้อง 3 คน หนูเป็นลูกคนที่ 3 อายุ 20 ปี พ่อ แม่ รักลูกไม่เท่ากัน ในสายตาพ่อกับแม่ หนูเป็นเด็กที่นิสัยไม่ดีที่สุดในบ้าน เป็นลูกนอกคอก เป็นคนที่ไม่ค่อยสนใจความรู้สึกของใคร ไม่เหมือนพี่ 2 คน พ่อแม่ชอบให้หนูเอาอย่างพี่ๆ ที่อะไรก็ดี เรียนก็เก่ง หนูอยากให้พ่อแม่รักหนูมากกว่านี้ หนูจะทำทุกอย่างให้พ่อแม่ภาคภูมิใจในตัวของหนูมากที่สุด

ทูลกระหม่อม : อ่านจดหมายของน้องแล้วก็รู้เลยว่า น้องเป็นคนที่เคยคิดและคิดมากคนหนึ่งทีเดียว ไม่อยากให้น้องมีความรู้สึกว่าพ่อแม่รักลูกไม่เท่ากันแบบนี้เลย เพราะในฐานะคนที่ เป็นแม่คนหนึ่ง ย่อมเข้าใจหัวใจของคนเป็นแม่ดีว่าการที่เราแสดงออกกับลูกแต่ละคนไม่เหมือนกัน จนบางครั้งทำให้ลูกคิดว่าเราลำเอียง ก็เป็นเพราะว่าเราเข้าใจดีที่สุดว่าลูกแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกัน และมีจุดดีจุดด้อยตรงไหนบ้าง คนไหนควรจะห่วงมาก คนไหนควรจะห่วงน้อย หรือคนไหนที่ไม่ต้องเป็นห่วงเลย เพราะเข้าใจโลกเข้าใจชีวิต ได้ดีกว่าลูกคนอื่น ๆ

อย่างกรณีของน้อง ถ้าคิดว่าเป็นลูกนอกคอก ไม่มีใครรักจริง ๆ ก็นับว่าเป็นเรื่องที่แปลกมาก เพราะคนที่มักจะคิดว่าพ่อแม่ไม่รัก ส่วนใหญ่จะเป็นลูกคนกลาง แต่ที่นี่้องเป็นลูกคนสุดท้อง ที่ไม่ว่าบ้านไหนก็มักจะได้รับความรักและได้รับการตามใจมากกว่าใคร แต่เท่าที่อ่านสำนวนจดหมายของน้องแล้ว ก็คิดว่าคำพูดของน้องน่าจะเป็นการประชดประชันพ่อแม่พี่น้อง ด้วยความน้อยใจมากกว่าที่จะคิดว่าไม่มีใครรักน้องจริง ๆ ยิ่งน้องเขียนมาด้วยว่า เป็นคนที่ไม่ค่อยสนใจความรู้สึกของใคร ก็ยิ่งมั่นใจว่า น้องคงจะเป็นลูกคนเล็กของบ้าน ที่ค่อนข้างเอาแต่ใจ ชี้น้อยใจ และคิดว่าตัวเองเป็นจุดศูนย์กลางของโลกอยู่ตลอดเวลา ถึงเขียนจดหมายประชดประชันมาแบบนี้ ก็อยากให้น้องลองค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนความคิดในแง่ลบนี้ ไปคิดเป็นแง่บวกดูบ้าง เช่น ลองคิดว่า 20 ปีที่ผ่านมา หนูได้รับสิ่งดี ๆ อะไรบ้างจากพ่อแม่ คำทำอะไรกันนักหนาที่เป็นการแสดงว่าเค้ารักน้องน้อยกว่าพี่อีก 2 คน แล้วเวลาที่เค้าเอาน้องไปเปรียบกับพี่ ๆ อยากให้เก่งเหมือนพี่ ๆ ทำไมน้องถึงไม่ภูมิใจว่า พี่ของเราเก่ง พี่ของเราดี

นำเอาเป็นแบบอย่าง เอาจริงน้องลองคิดว่าถ้าตัวเองเป็นพ่อแม่ แล้วถ้ามีลูกซักคนในบ้านเกิดไม่มีความสุข คิดอยู่ตลอดเวลาว่าพ่อแม่ลำเอียง รักลูกไม่เท่ากัน น้องคิดว่าน้องจะเป็นพ่อแม่ที่มีความสุขอยู่ได้มั๊ย คิดดูเองแล้วกัน ก็หวังว่าการตอบจดหมายแบบพูดเจาะกันตรง ๆ แบบนี้ จะทำให้น้องเข้าใจโลก และเข้าใจพ่อแม่พี่น้องได้เร็วขึ้นมากกว่าที่จะมานั่งตอบแบบ อ้อมไปอ้อมมาสามวาสองศอก กว่าจะรู้เรื่องก็หมดเวลาพอดี ก็ขอให้น้องลองปรับปรุงแก้ไขโดยเริ่มจากตัวเองก่อนอย่าง ที่แนะนำไปได้ผล หรือไม่ได้ผลยังไง ก็เขียนจดหมายมาบอกเล่ากันบ้าง

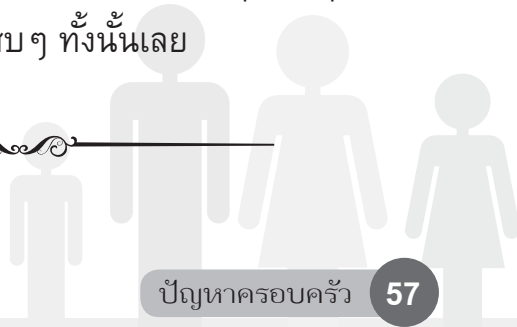
สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีชื่อว่าพริกป่นคะ มีพี่สาวฝาแฝดชื่อว่าพริกไทย ตอนนี้อาเร 2 คน เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมักจะชอบทะเลาะกันอยู่เสมอ โดยเฉพาะเรื่องการแต่งตัว หนูไม่อยากแต่งตัวเหมือนกัน หนูว่ามันตลกที่ไปไหนมาไหนคนก็จะชอบมองดู หนูอายุเหมือนตัวประหลาด หนูก็เลยพยายามอาบน้ำที่หลังเพราะจะได้ไม่แต่งตัวเหมือนพี่พริกไทย แต่เรื่องที่จะทะเลาะกันบ่อยๆ ก็คือเราชอบดูละครเหมือนกันแต่เราชอบพระเอกไม่เหมือนกัน หนูชอบพี่เวียร์มาก ส่วนพริกไทยชอบพี่วินมาก เราจะชอบเถียงและทะเลาะกันบ่อยๆ ว่าใครหล่อกว่ากัน อีกเรื่องคะหนูรอดูละครของทูลกระหม่อมอยู่นะคะ เมื่อไรจะมีละครให้หนูดู

ปล. ทูลกระหม่อมว่า ชื่อของหนู (พริกป่น) น่ารักกว่า (พริกไทย) ไหมคะ แต่หนูว่าชื่อหนูน่ารักกว่านะ

ทูลกระหม่อม : อยากจะบอกน้องพริกป่นว่า การที่เราเป็นฝาแฝดกันนั้น ย่อมเป็นจุดสนใจของคนอื่นเป็นธรรมดา เพราะการเกิดมามีพี่น้องฝาแฝดหน้าตาเหมือนกัน เป็นสิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้นง่ายๆ แทนที่น้องพริกป่นจะคิดว่าเราเป็นคน

พิเศษ กลับมารู้สึกอายที่มีฝาแฝด น้องรู้มัยว่าเวลาที่เราเห็น
พี่น้องฝาแฝดแต่งตัวเหมือนกัน เราารู้สึกว่าน่ารักดีออก แล้ว
ก็ไม่แปลกหรือขณะที่ฝาแฝดกันจะชอบอะไรที่ไม่เหมือนกัน
หรือทะเลาะกันบ้างตามประสาพี่น้อง แต่ถ้าเราสามัคคีกัน
รักกัน ทะเลาะให้น้อยลง ทั้งน้องสองคนและคุณพ่อคุณแม่
ก็ไม่ต้องเครียด ทะเลาะกันได้นะแต่อย่าถือเป็นเรื่องจริงจัง
ห้ำหั่นกัน ทะเลาะแบบขำๆ ก็น่าจะสนุกดี เหมือนเรื่องที่น้อง
พริกปั่นกับพริกไทยทะเลาะกันเรื่องความหล่อของเวียร์กับวิน
แล้วมาให้เราตัดสิน ก็สนุกดีเหมือนกัน งั้นก็ขอตัดสินว่า หล่อ
เท่าๆ กัน แต่หล่อไปคนละแบบ แล้วแต่ใครจะชอบแบบไหน
เพราะทั้ง 2 คน ก็เป็นนักแสดงที่มีคุณภาพ มีความสามารถ
ทั้งคู่ แถมยังเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเยาวชนด้วย น้องทั้ง 2
พริก ก็ควรดูพี่ทั้งสองเป็นแบบอย่างด้วยเหมือนกัน

และสุดท้ายที่ถามว่าชื่อพริกปั่นกับพริกไทยใครน่ารัก
กว่ากันนั้น ถ้าเราบอกว่าใครน่ารักกว่าก็ได้ทะเลาะกันสามวัน
ไม่จบแน่ เพราะฉะนั้นก็ตัดสินว่าน่ารักทั้งสองชื่อคุณพ่อคุณแม่
เก่งมากเข้าใจตั้งชื่อลูกให้แสบๆ ทั้งนั้นเลย

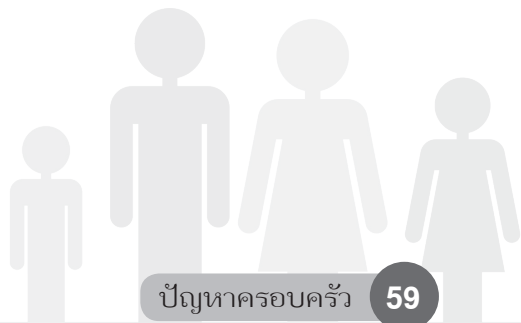
สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้หนูมีเรื่องที่สงสัยอยากจะถามคะคือว่าทำไมน้ำมันแพงจังคะ คุณพ่อของหนูชอบบ่นบ่อยๆ และเราจะประหยัดกันอย่างไรดีคะ จะหาอะไรมาใช้แทนน้ำมันดีคะ หนูสงสารคุณพ่อที่ต้องเติมน้ำมันแพงๆ สุดท้ายนี้หนูก็อยากบอกว่าหนูจะทำความดี คิดดี ตั้งใจเรียน และจะเป็นที่ 1 ให้ได้ด้วยหัวใจที่ติงามคะ ขอพระองค์ทรงพระเจริญ

ทูลกระหม่อม : ปัญหาน้ำมันที่น้องถามมาว่าทำไมราคาน้ำมันถึงแพงเหลือเกิน แต่สำหรับในมุมมองของเรานั้นคงเป็นเรื่องธรรมดาที่ทรัพยากรธรรมชาติที่หายาก และมีแค่ไม่กี่ประเทศในโลกอย่างน้ำมันจะมีราคาแพงมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเมื่อคนเยอะขึ้น ความต้องการใช้น้ำมันมากขึ้น คนขายหรือประเทศที่เป็นเจ้าของบ่อน้ำมัน เค้าก็สามารถกุมอำนาจการต่อรองได้ไม่ยาก

ส่วนที่น้องถามว่า จะใช้อะไรแทนน้ำมันนั้น ก็นับว่าประเทศไทยของเราโชคดีมากๆ ที่สามารถคิดค้นพลังงานทดแทนที่นำมาใช้แทนน้ำมันได้หลายอย่างแล้ว อย่างเช่น

น้ำมันไบโอดีเซล ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่านได้ทรงคิดค้นขึ้นมา เพื่อใช้เป็นพลังงานทดแทนน้ำมัน หรือก๊าซโซฮอลล์ ก๊าซ NGV และ ก๊าซ LPG ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่เป็นพลังงานสะอาดมากกว่าน้ำมัน และใช้ทดแทนน้ำมันได้เป็นอย่างดี

สำหรับตัวเอง วิธีที่จะช่วยให้คุณประหยัดเงินก็คือพยายามติดตามข่าวสารข้อมูลเรื่องของพลังงานทดแทนที่มีราคาถูกกว่าน้ำมันอยู่เรื่อยๆ ถ้ามีอะไรอัปเดตก็คอยบอกคุณพ่อให้ทราบ คุณพ่อจะได้มีตัวเลือกในการใช้พลังงานให้คุ้มค่าที่สุดมากที่สุด ส่วนเรื่องอื่นๆน้องก็ต้องช่วยที่บ้านประหยัดไม่เรียกร้องอะไรที่ไม่จำเป็นต่อชีวิตมากนัก อย่างเช่น ของเล่นหรืออะไรที่ฟุ่มเฟือยก็ต้องอดใจไว้ไม่ให้อยากได้ จะช่วยให้คุณพ่อคุณแม่ประหยัดเงินไว้ได้อีกทางหนึ่ง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : พ่อหนูเป็นคนพูดมาก และหงุดหงิดง่าย ส่วนแม่จะเป็นคนที่ลำเอียงทำให้หนูเป็นคนคิดมากและโกรธง่าย ไม่ค่อยมีสมาธิในเรื่องการเรียน ทำให้เรียนไม่ค่อยรู้เรื่อง หนูได้ไปปรับทุกข์ และเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสุข กับชมรมทูบีวันเบอร์วัน ที่นี่มีกิจกรรมที่ทำให้เราค้นพบตัวเองและทำมันไปอย่างที่เราใจรัก ทำแล้วมีความสุขค่ะ

ทูลกระหม่อม : เรื่องคุณพ่อที่ชอบบ่นนั้น ก็อยากให้น้องเข้าใจว่า การบ่นไม่ได้แปลว่าคุณพ่อไม่รักน้อง การบ่นของคุณแม่มักจะเกิดขึ้นเพราะว่าห่วงใยในตัวลูกมากๆ ทั้งนั้น และที่ท่านบ่น ก็อาจจะเป็นเพราะว่า ท่านเห็นน้องเป็นคนที่ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน ท่านจึงต้องสั่งสอนและดูแลเอาใจใส่เราเป็นพิเศษกว่าลูกคนอื่นก็ได้ เพราะฉะนั้นการที่จะทำให้ท่านบ่นน้อยลง น้องก็ควรจะมีสมาธิกับการเรียนให้มากขึ้น ด้วยการทบทวนบทเรียนและอ่านหนังสือให้มากขึ้นกว่าเดิมอีกนิด คุณพ่อก็คงจะบ่นน้อยลงเอง ส่วนคุณแม่ที่น้องโมบาย

บอกว่าชอบลำเอียงนั้น ก็ชอบก้องโหมบายในฐานะที่เป็นแม่คนหนึ่งว่า ไม่มีแม่คนไหนในโลกที่ลำเอียงรักลูกไม่เท่ากันหรอกนะ แม่รักลูกทุกคนเท่ากันเสมอ จะมีก็แต่ว่าเอาใจใส่คนไหนมากเป็นพิเศษเท่านั้นเอง เช่น ถ้าแม่มีน้องอาจจะดูแลน้องมากหน่อย เพราะน้องเค้ายังก้อยกตัวเองไม่ได้ อยากให้น้องเข้าใจและไม่คิดมาก ขอให้เอาสมองที่คิดมากไปสนใจการเรียนให้มากขึ้นกว่าเดิมดีกว่า ถ้าน้องเรียนดีขึ้น พ่อแม่จะได้ชื่นใจและเหนื่อยน้อยลง อย่างไรก็ตามก็ขอชมเชยน้อง ที่แยกแยะและเข้าใจในปัญหาของตัวเองได้เป็นอย่างดี ไม่เกรง หรือทำตัวไม่ดีให้เป็นปัญหาครอบครัวและสังคม

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ความใฝ่ฝันของหนู คือ การเรียนให้จบแล้วประกอบอาชีพที่สุจริต ได้ตอบแทน พระคุณ ปู่ กับ ย่าที่เลี้ยงดูหนูมา 18 ปีเต็ม หนูภูมิใจที่ได้เกิด มาอยู่ในครอบครัว “ชอบอินทร์” ถึงแม้ว่าหนูจะไม่เคยได้อยู่ กับพ่อแม่เลย แต่หนูก็มีปู่กับย่าเป็นเสมือนพ่อกับแม่ของหนู ย่าสอนหนูเสมอว่า เราไม่สามารถเลือกเกิดได้แต่เราสามารถ เลือกที่จะทำและจะเป็นได้ ทุกครั้งที่หนูรู้สึกท้อแท้ หนูจะ คิดถึงคำพูดที่ย่าสอนหนูและหนูก็จะบอกกับตัวเองเสมอว่า “ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้อยู่กับพ่อกับแม่เหมือนคนอื่น แต่เราก็ ยังมีปู่กับย่าที่คอยเป็นกำลังใจให้เราอยู่นะ เพราะฉะนั้นเรา ต้องสู้” สำหรับโครงการทูปีนัมเบอร์วัน ที่วิทยาลัยของหนู ก็มีกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด โดยจะมีการจัดนิทรรศการ ต่างๆ มีกิจกรรมให้นักศึกษาร่วมสนุก และก็มีกิจกรรมการ แข่งขันกีฬาอีกด้วย หนูเลือกเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรี และเต้นลีลาศ โครงการทูปีนัมเบอร์วัน เป็นโครงการที่ดีมาก ช่วยให้เด็กและเยาวชนเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

ทูลกระหม่อม : ต้องขอแสดงความดีใจแทนคุณปู่คุณย่า
ด้วยที่มีหลานน่ารักๆ แบบน้อง ซึ่งน่าจะถือได้ว่าเป็นตัวแทน
ของคนรุ่นใหม่ที่ดีดีทำดีที่นำเอาเป็นแบบอย่าง ต้องขอชม
ที่น้องรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเข้าร่วม
กิจกรรมทางด้านดนตรี และการเต้นลีลาศของโครงการ
TO BE NUMBER ONE

ส่วนในเรื่องของความฝันที่น้องอยากเรียนให้จบและ
ประกอบอาชีพที่สุจริต เพื่อตอบแทนพระคุณของปู่ นั่น เป็นเรื่อง
ที่นาชื่นชมมาก ก็ขอให้น้องตั้งใจเรียน พยายามเรียนให้สูง
ที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เมื่อใดที่น้องมีความรู้ติดตัวแล้ว
ก็จะสามารถจะทำอย่างที่เราต้องการได้ทุกอย่าง

ในเรื่องของพ่อแม่ที่น้องอยากจะทำให้น้องคิดถูกแล้ว
การที่เราไม่ได้อยู่กับคุณพ่อคุณแม่ ไม่ได้หมายความว่าเรา
จะต้องขาดความอบอุ่น น้องถือว่าเป็นคนโชคดีมากๆ ที่มี
คุณปู่คุณย่าให้ความรักอย่างเต็มเปี่ยม จนน้องไม่รู้สึกรว่าขาด
อะไร ขอให้น้องได้ตอบแทนพระคุณท่านทั้งสองอย่างที่ตั้งใจไว้
โดยการตั้งใจเรียนให้จบเป็นเด็กดีให้ท่านภูมิใจ แค่นี้เห็น

ว่าน้องประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นคนดีของสังคม คุณปู่
คุณย่าของน้องก็คงมีความสุขมากแล้ว ก็ขออวยพรให้น้อง
ทำทุกอย่างได้สำเร็จอย่างที่คาดหวังไว้

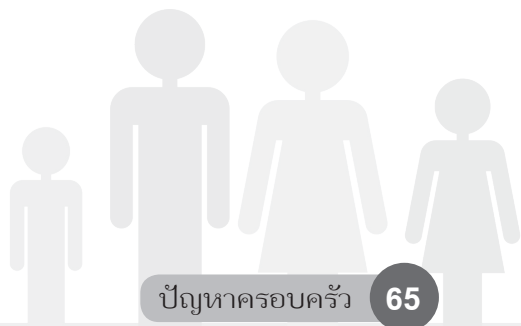
สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ก่อนไปโรงเรียนผม
ถูกแม่บังคับให้ทานอาหารเช้าทุกวันเลย บางวันไม่หิวแม่ก็
บังคับให้กินอีก ผมกินจนอาเจียนเลย ผมสงสัยว่าทำไมเรา
ต้องกินอาหารเช้ากันด้วย มันสำคัญอย่างไรครับ

ทูลกระหม่อม : ตามทฤษฎี อาหารมื้อเช้าสำคัญที่สุด
และเชื่อว่ามื้อเช้ากินแบบราชา กลางวันกินแบบกรรมกร
ตอนเย็นกินแบบยาจก ถ้าทานมากก็จะอ้วน อย่างไรก็ตาม
อาหารเช้าเป็นมื้อสำคัญที่สุดโดยเฉพาะเด็ก ๆ อาหารเช้า
จะช่วยบำรุงสมองเพราะไปโรงเรียนต้องใช้สมองเยอะ เพราะ
ฉะนั้นเด็กควรทานอาหารเช้าก่อนไปโรงเรียนจะทำให้เรียนมี

ประสิทธิภาพมากกว่าคนที่ไม่ได้ทาน อาหารเช้าจะช่วยระบบ การจำ การเรียนรู้และช่วยให้อารมณ์ดีด้วย มีการศึกษาจาก แพทย์โรคหัวใจที่สหรัฐอเมริกา เมื่อปี 2003 บอกว่าอาหาร เช้าช่วยให้ไม่เป็นโรคหัวใจ เพราะตื่นมาตอนเช้าเลือดมันจะข้น อาหารจะช่วยทำให้เลือดจางลงไปหน่อย ถ้ารับประทาน อาหารเช้า นอนไม่ตึก และตื่นน้ำอู่ก่อนนอน ก็จะทำให้ ร่างกายเราไม่อ้วน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีเรื่องกลุ้มใจมาก เกี่ยวกับคุณแม่ เวลาแม่ส่งกระຈກก็จะบ่นตัวเองว่าแแก่ ชอบเก็บมาเป็นกังวลทั้งวันเลย หนูอยากจะช่วยท่านคะ อยากเห็นคุณแม่อารมณ์ดีและสดใสเหมือนทุลกระหม่อมคะ

ทูลกระหม่อม : ควรทำอารมณ์ให้ดีเสียก่อน ถ้าคนอารมณ์ไม่ดีหน้าก็จะแก่เร็ว ตอนนี้แม่เขาอารมณ์เสียเพราะดูตัวเองแก่ หนูต้องให้กำลังใจคุณแม่ พูดเอาใจคุณแม่ว่ายังไม่แก่ ยังดูดี สวยอย่างวัยรุ่นอยู่เลย พูดอย่างจริงใจ คุณแม่ก็จะมีกำลังใจ อารมณ์ดี คนอารมณ์ดี ไม่จุกจิก จู้จี้จะทำให้หน้าไม่แก่ คุณแม่ก็จะดูดีขึ้น จะได้ไม่ต้องเสียเงินไปหาหมอที่คลินิก หรือให้คุณพ่อช่วยให้กำลังใจ เอาใจใส่ให้คุณแม่มีความมั่นใจ ถ้าไม่ได้ผลก็ให้คุณแม่ทำสมาธิ หายใจเข้าทางจมูกและหายใจออกทางปากจะได้บุญและกุศลด้วย

สมาธิ TO BE NUMBER ONE : หนูอยู่กับคุณตา คุณแม่และน้องชาย คุณพ่อไม่ได้อยู่กับหนูมาตั้งแต่เกิดค่ะ ปัญหาคือหนูกับคุณแม่ไม่ค่อยได้คุยกันเลย ขนาดนั่งดูทีวีด้วยกันยังไม่ค่อยได้คุยกันเลย ต่างคนก็ต่างดู ถ้าใครอยากเปลี่ยนช่องก็หยิบรีโมทมาเปลี่ยน หนูอยากรู้หนูกับคุณแม่มี

อคติอะไรต่อกันหรือเปล่า จะทำอย่างไรดีที่จะเข้าหาคุณแม่ และคุยกันได้บ่อยขึ้นคะ

ทูลกระหม่อม : เป็นปัญหาที่ปกติไม่แปลก ลูกที่โตเป็นวัยรุ่นแล้วจะเริ่มมีช่องว่างระหว่างวัยกับคุณแม่ เด็กวัยรุ่นจะมีฮอร์โมนที่เปลี่ยนไป และธรรมชาติก็อยากจะทำกับเพื่อน ๆ ที่เข้าใจมากกว่า อยู่กับพ่อแม่อาจจะขัดแย้งกัน พูดอะไรก็ไม่ค่อยจะถูกหูกัน เมื่อเราพูดอะไรที่ไม่ถูกหูกันก็อยู่เงียบ ๆ ดีกว่า คุณแม่หรือตัวหนูก็อาจจะคิดอย่างนั้น ก็เลยไม่ค่อยได้พูดและสนิทใจกัน ซึ่งเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นที่ไม่ค่อยได้พูดกับคุณพ่อคุณแม่ หากได้พูดก็จะดี มีอะไรก็เคลียร์กันตรง ๆ ปัญหาจะไม่เกิด ต้องถามใจตนเองก่อนว่าเราคิดไปเองหรือเปล่า ที่ว่าคุณแม่มีอคติต่อเรา คุณแม่ คุณตาที่อยู่ด้วยกันก็รักหนูอยู่แล้ว หนูเป็นวัยรุ่นก็เลยไม่สนิทใจกัน ถ้าอยากจะสนิทใจมากกว่านี้ต้องเริ่มที่ตัวเราก่อนอย่างช้า ๆ คุณแม่กลับมาจากทำงานก็ถามด้วยเสียงปกติ คุณแม่เหนื่อยมัยคะ หิวน้ำมัย หนูก็ค่อย ๆ ทำอย่างจริงจัง มีอะไรก็คุยปรึกษากัน

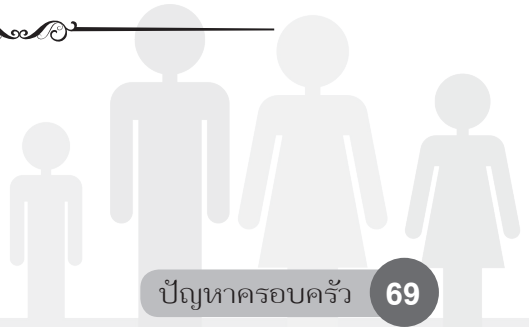

ตอนหลังพอสนิทใจมากขึ้นนี้อาจจะเอ็นดูเราที่มาปรึกษาพูดคุย
พอสนิทใจกันก็จะดีขึ้น

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ดิฉัน อายุ 22 ปี
เป็นแม่ มีลูกชาย 2 คน คนเล็กเป็นสาวประเภทสองเป็นมา
ตั้งแต่เด็ก ไม่ถูกกับพี่ชายและชอบต่อว่าดิฉัน ว่าดิฉันไม่รักเขา
แต่ดิฉันรักเขามากค่ะ แต่เขาไม่เข้าใจดิฉันเท่าไร ลูกคนเล็ก
ผิวพรรณเหมือนผู้หญิงมากและไม่เห็นลูกกระตือรือร้นเลย
ผิวขาวเนียนสวยมาก ดิฉันกลัวใจมาก เวลาลูกบอกว่าไม่รัก
เขาบอกว่ารักแต่พี่ชาย เวลาลูกคนเล็กพูดดิฉันจะแอบร้องให้
ดิฉันเลี้ยงลูกแบบไม่บังคับเลย แต่ทำไม่ลูกถึงไม่เข้าใจ ดิฉัน
อยากปรึกษาทูลกระหม่อมว่าจะทำอย่างไรดี

ทูลกระหม่อม : การที่ลูกชายคนเล็กเป็นสาวประเภทสอง เป็นเพศที่ 3 ก็ไม่เห็นเป็นไร เป็นธรรมชาติและคุณก็รักลูก คนนี้มาก แต่ลูกก็ไม่เข้าใจแม่ ว่าแม่ไม่รัก แต่คุณก็ไม่ได้ บอกว่ารักเขา แต่เป็นคนที่เปิดใจกว้างแสดงว่ารักเขามาก ต้องบอกเขาว่าเราภูมิใจในตัวเขา รักเขา บางทีอาจไม่ได้ แสดงออก เด็กก็เลยคิดน้อยใจ แม่ดู แม่ว่า หรือคิดว่าเรา เป็นเพศที่ 3 แม่ก็เลยไม่พอใจ ซึ่งไม่จริงเลย แม่รักน้อง มากๆ เลย อย่าลืมแสดงความรักให้กันและกันบ้างก่อนที่ จะสายเกินไป บอกรักเขา เขารักคุณแน่ๆ อย่างนี้ก็จะช่วย ความสัมพันธ์ระหว่างคุณและลูกคนเล็ก การพูดคุยเป็นสิ่ง สำคัญมาก อย่าเอาแต่บ่น จู้จี้แบบนี้ก็ไม่ดี อย่างนั้นก็ไม่ได้ ก็จะน่าเบื่อ ลองเอาคำแนะนำไปปรับใช้ เปิดเผยความรู้สึก จริงๆของคุณแม่ อย่างไรก็ตามเขาจะเป็นอะไร ก็ขอให้เรา ภูมิใจในตัวเขา ขอให้เลี้ยงดูเขาเป็นคนดี คนเป็นแม่ก็ภูมิใจ และดีใจแล้ว ขอให้คุณโชคดี ครอบครัวมีความสุข

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมกังวลกับน้องที่ชอบเถียง ไม่เชื่อฟังและทะเลาะกันทุกวันครับ อีกเรื่องย่าของผมมีอาการเหมือนน้อง คือซีหุดหงิดและเอาแต่ใจมาก หมอบอกว่าอย่าถือของแต่ย่าก็ไม่ฟังถ้าถือของหนักอาการป่วยอาจไม่หายแต่ย่าก็ไม่ฟังครับ

ทูลกระหม่อม : ขอชื่นชมน้องพีชมากที่ใส่ใจและห่วงใยครอบครัวทั้งน้องชายและคุณย่าที่ไม่สบายอยู่ในเรื่องของน้องชายคงเป็นเพราะอายุใกล้กันคงไม่เชื่อฟัง เตือนอะไรก็ไม่ฟัง น้องพีชต้องใช้ความอดทนมากๆ น้องเขาเด็กกว่าไม่ควรน้อยใจกับคำพูดเพราะเราหวังดีกับน้อง ก็บอกดี ๆ ด้วยเหตุผลน้องคงเข้าใจ สอนว่าอะไรเป็นอะไร หรือใช้การกระทำของตนเองเป็นตัวอย่าง และใจเย็นมากกว่านี้ ส่วนเรื่องคุณย่าก็ต้องอาศัยความใจเย็นอีก คนแก่ก็เหมือนเด็ก คุณย่าไม่สบายอยู่ไม่อยากกินยา ก็พูดชักชวนเอาใจดี ๆ มากกว่าเดิม เวลาอารมณ์ดีก็ค่อย ๆ พูด ถือของอะไรก็ช่วยหน่อย อาจจะ

เรียกความสนใจ ให้คุณเล่นกับท่านบ้างให้ท่านชื่นใจ อยากร
ก็ตามน้องพีชเป็นเด็กดีอยู่แล้วก็ขอให้ตั้งใจเรียนเล่าเรียน
เป็นเด็กดีของคุณพ่อ คุณแม่ และเป็นสมาชิกที่ดีของ TO BE
NUMBER ONE

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้หนูมีปัญหา
กับพ่อ พ่อไม่ซื้อโทรศัพท์ให้เพราะกลัวจะมีแฟนและทำให้
เสียการเรียน ตอนนี้หนูอายุ 17 ปี หนูอยากรู้ว่าทำไมพ่อ
ไม่เข้าใจหนู ตอนนี้โรงเรียนปิดเทอมอยากทำงานหาเงินใช้
แต่พ่อก็ไม่ให้หนูไปทำ ให้อยู่แต่ที่บ้านไม่ยอมให้ออกไป
เที่ยวไหน หนูอยากเรียนจบเร็ว อยากทำงานหาเงินด้วยตนเอง
หนูขอให้ทุกกระหม่อมมีสุขภาพแข็งแรง และเป็นมิ่งขวัญของ
ประชาชนคนไทยตลอดไปค่ะ

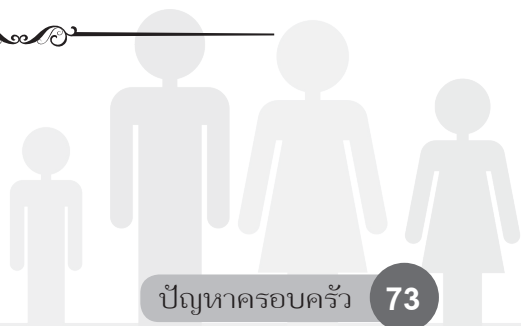

ทูลกระหม่อม : รู้สึกเห็นใจน้องที่คุณพ่อเป็นคนเข้มงวดมาก ๆ แต่ท่านก็หวังดีกับน้อง ถึงจะหวั่นโอราณ ท่านก็รักและเป็นห่วงน้อง น่าเห็นใจอยู่เพราะเป็นช่องว่างระหว่างวัย อย่างไรก็ตามลองมองในมุมของผู้ใหญ่บ้าง ก็คงเป็นห่วงเพราะในโลกปัจจุบันมีอะไรที่อันตรายมากมาย ควรปิดช่องว่างระหว่างวัยด้วยการพูดคุยด้วยเหตุผล ที่จริงก็มีจุดยืนร่วมกันคืออยากให้น้องเรียนจบ ลองพูดและให้เหตุผลกับคุณพ่อดีๆ ว่ามีโทรศัพท์ทำให้ช่วยได้หลายอย่าง ช่วยในการติดต่อเพื่อนๆ เรื่องการเรียน หรือ ให้คุณพ่อมารับ หากติดต่อกันไม่ได้อาจจะอันตรายกว่าด้วยซ้ำ เชื่อว่าคุณพ่อจะเข้าใจเมื่อคุยด้วยเหตุผลดีๆ ท่านก็จะซื้อให้ ถ้ามีแล้วจะไม่คุยสิ่งที่เหลวไหล ไม่ได้คุยกับแฟน หรือส่ง SMS กับแฟน คุณพ่อก็น่าจะใจกว้างหน่อยเพราะโลกตอนนี้ไม่เหมือนก่อน แต่น้องก็เห็นใจคุณพ่อบ้าง ยังอยู่ในวัยเรียน แสดงให้คุณพ่อเห็นว่าเป็นคนดี ตั้งใจเรียนให้จบ มีความมุ่งมั่น เป็นเด็กดีเชื่อฟังพ่อแม่ ขอให้น้องโชคดีและอาจจะได้โทรศัพท์ในเร็ววันนี้ก็ได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีความสามารถพิเศษทำบายศรีปากชาม แม้ว่าจะทำไม่ค่อยสวยนัก แต่ก็ชอบอะไรที่ประณีต ส่วนความฝันอยากเรียนสูงๆ อยากให้มีอนาคต อยากทำงานให้เป็นหลักเลี้ยงครอบครัวได้ ติตปัญหาคือครอบครัวยากจน พ่อแม่ทำงานก่อสร้างคงจะเรียนสูงๆไม่ได้เพราะไม่มีเงิน

ทูลกระหม่อม : น้องเป็นคนที่น่ารักคนหนึ่ง น้องมีความคิดที่ดี อยากเป็นคนดี อยากจะทำงานช่วยเหลือครอบครัว เป็นตัวอย่างที่ดี ก็อยากเป็นกำลังใจให้ สำหรับเยาวชนมีความกตัญญูต่อพ่อแม่ ส่วนเรื่องที่ยากจะเรียนสูงๆ แล้วก็ไม่มีเงินก็เป็นปัญหาที่เป็นกันเยอะในเมืองไทย ขอให้น้องก็ลองเข้าไปปรึกษาครูแนะแนวที่โรงเรียนมีทุนอะไรบ้าง น้องมีความตั้งใจ คงไม่ใช่เรื่องที่ยากนักที่จะสามารถขอทุนจากวิทยาลัย ก็ขอให้น้องโชคดี ตั้งใจเรียนเยอะๆ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดิ์ดีคะ ดิฉัน
มีคำถามอยากเรียนถามทูลกระหม่อม ดิฉันแต่งงานแล้ว
มีลูก 2 คน ตอนมีลูกคนแรกยังไม่มีปัญหาอะไร ลูกชาย
เป็นเด็กเลี้ยงง่ายไม่ดื้อ แต่ค่อนข้างขี้ขี้้อน พอลูกคนโตอายุ
2 ขวบ ดิฉันก็คลอดลูกคนที่ 2 หลังจากนั้นก็เกิดเรื่องเลยคะ
เรื่องมีอยู่ว่า ลูกคนโตดิฉันเปลี่ยนนิสัยไป แสดงพฤติกรรม
ถดถอย กลับเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ อีกครั้ง เช่น ฉี่หรืออึรด
โดยไม่บอก คุณนี้ กลับไปดูขวดนมหลังจากที่เคยเลิกแล้ว
ก้าวร้าวขึ้น และจับน้องแรง ๆ เวลาที่ดิฉันเพลอ ดิฉัน
กลัวใจมากคะ ไม่กล้าปล่อยให้อยู่ลำพัง 2 คน ดิฉันกลัวไปหมด
ดิฉันจะทำอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : คิดว่าเราสามารถแก้ไขปัญหาค่ะให้คุณแม่
มือใหม่ได้ ปกติเด็กอายุ 2 ขวบ จะเป็นวัยที่มีปัญหา เขาจะ
ยุ่งอยู่แล้ว หมายถึง เด็กวัยนี้เขากำลังปรับตัว ปรับใจให้เป็น
เด็กโตขึ้น จะเริ่มพูดได้ เขาคิดอัดที่ต้องเรียนรู้อาษา แทนที่

จะร้องไห้แงๆ เขาเครียด ยิ่งมีน้องเขายิ่งเครียดใหญ่ จาก ลูกคนโตที่เคยเป็นที่สนใจของพ่อแม่ก็เคยตัว พอมีน้อง คุณพ่อ คุณแม่โดยเฉพาะคุณแม่จะเอาใจใส่น้อง เพราะน้องยังเล็ก เต็กๆ วัย 2 ขวบ เป็นวัยกำลังเครียดพอดีเกิดมีน้องยิ่งเครียด ไปใหญ่ ทำให้มีพฤติกรรมถดถอยอย่างที่ว่า กลับไปเป็นเด็ก อีร่าด ฉีร่าดโดยไม่บอก เต็กๆ ตอนอายุ 1 ขวบ จะใส่ผ้าอ้อม พอขวบกว่าๆ น่าจะเลิกใส่ผ้าอ้อม แต่ตอนนี้ต้องกลับมาใส่ ผ้าอ้อมใหม่ สิ่งที่เกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องปกติ ไม่ใช่เรื่องยากที่จะแก้ไข คุณแม่ต้องหาเวลา ต้องใช้เวลาอยู่กับเขามากขึ้น ในการที่จะอยู่กันสองต่อสอง โอ้เขามากขึ้น ให้ความใส่ใจ ว่าเขายังเป็นที่สนใจของเรา เป็นคนสำคัญ ถ้าเขาคุยรู้เรื่อง ก็คุยกับเขาว่า เขาเป็นพี่แล้วนะ ต้องเลี้ยงน้อง ต้องมีความรับผิดชอบ แต่อายุ 2 ขวบคงจะยากหน่อย อย่างไรก็ตาม ต้องเล่นกับเขา ให้ความเขา อ่านหนังสือให้ฟัง พาเข้านอน อาจให้คุณพ่อดูแลลูกคนใหม่ไป คงไม่น่ามีปัญหาอะไร ทำให้ เขามีความรู้สึกรักน้อง ให้เขาช่วยหยิบผ้าอ้อมหรืออะไร

เท่าที่ทำได้ ให้เขารู้สึกได้รับความรัก ได้รับความสนใจอยู่
ต้องสอนเขาว่า นี่เป็นน้องเขา น้องน่ารักนะ คุณแม่ต้องมี
ความอดทน คุณแม่อีกลองทำดู รายการของเราก็ไม่ได้เป็น
รายการแม่และเด็ก แต่ตอนนี้เป็นช่วงแม่และเด็กชั่วคราว ชั่วคราว

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมเป็นเด็กที่ชอบ
ทะเลาะกับคุณแม่ เกียงคุณแม่เป็นประจำ แต่ผมรักคุณแม่ครับ
เวลาท่านสอนอะไรผมมักเกียงเสมอ ผมพยายามจะไม่เกียงแล้ว
เหมือนเป็นนิสัย คนอื่นผมก็เกียงบ้าง ผมควรจะทำอย่างไร
ไม่ให้เกียงคุณแม่ครับ

ทูลกระหม่อม : คนอื่นเกียงนิดหน่อยแต่ไม่เท่าคุณแม่
คนเราบางคนเป็นคนดี๊ เป็นคนชอบเกียง ใครพูดอะไรก็
เกียงๆ ความลับเผยออกมาว่า น้องไม่ได้เกียงคุณแม่คนเดียว

แต่เพียงคนอื่นด้วย ใครพูดอะไรก็เถียง คิดว่าความคิดตัวเอง ถูกที่สุด คุณแม่อยู่ไกลที่สุดจึงเถียงคุณแม่ คุณแม่ชอบมาสั่ง มาสอนเราดีนัก กับคนอื่นก็เถียงด้วย อย่างนี้เป็นพฤติกรรม ก่อนข้างหน้าเป็นห่วง สมมติเราโตขึ้น เราไปเจอใครก็เถียงเขาหมดเลย การทำเช่นนี้จะทำให้เราไม่รู้ว่าเขาพูดอะไร เพราะเราเถียงเขาหมด เราไม่รู้ว่าเขาคิดอย่างไร เราต้องเปิดรับความคิด เปิดทัศนคติกว้างไกล แม้เป็นคุณแม่ก็ตาม ท่านยังมีทัศนคติที่น่าสนใจ รักเรา มีประสบการณ์ที่ดี อยากสั่งสอน เพราะเป็นหน้าที่ของคุณแม่อยู่แล้ว ถ้าเราเถียง เราก็ไม่รู้ว่าคุณแม่หรือคนอื่นคิดอย่างไร ทำให้เราไม่รู้เขา รู้เรา เพราะเรา มัวแต่พูดๆ โดยไม่ฟังคนอื่น คุณแม่พูดมาหนึ่งคำก็เถียงเป็นร้อยคำ กับคุณแม่คงไม่เท่าไรหรอก ถ้าคนอื่นพูดมา เราก็ไม่รู้ว่าเขาคิดอย่างไร แต่เขารู้หมดว่าเราคิดอย่างไร ชนพูดบอกว่า “รู้เขารู้เรา รบร้อยครั้ง ชนะร้อยครั้ง” เราต้องรู้เขารู้เรา เราต้องฟังคนอื่นบ้าง เราจะได้รู้ความคิดว่าเขาคิดอย่างไร เราเถียงคุณแม่อาจจะโกรธบ้าง เราต้องเลิกเถียง ให้พูดกันดีๆ ให้คุณ

แม่พูดจบเสียก่อน เรามีความคิดอย่างไรก็เสนอได้ เพราะ
โลกนี้ทุกคนมีสิทธิพูด ไม่ใช่ไปสอดแทรก เราต้องฟังความ
คิดของกันและกัน เราต้องฟังคนอื่นบ้าง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมมีเรื่องจะปรึกษา
ทูลกระหม่อม ตอนนี้ผมกลัวมากครับ เพราะที่บ้านจะจับ
ผมแต่งงาน แต่ไม่ได้บังคับอะไร ที่อยากให้รีบแต่งเพราะ
คุณย่าอยากได้หลานมากๆ ครับ ที่บ้านเห็นว่าผมไม่มีแฟน
จึงพาผมไปดูตัวสาวซึ่งเป็นครอบครัวที่สนิทสนมกันมานาน
ลูกสาวฝ่ายนั้น เธอดูดี น่ารักดี เพียงแต่ผมเป็นเกย์ครับ
ผมไม่รู้จะบอกทุกคนอย่างไรดี ตอนนี้ผมอึดอัดมากๆ ครับ

ทูลกระท่อม : จะเป็นเกย์ เป็นเก้งก็ไม่เป็นอะไร ไม่ขัดข้อง สามารถเขียนจดหมายมาถามได้ คู่กันก็ได้ การเป็นเกย์ เป็นสิ่งไม่ผิดปกติ คนเราก็เป็นกันได้ ข้อสำคัญคือทางบ้าน ไม่รู้ทำให้น้องอึดอัดใจ เพราะคุณพ่อคุณแม่ไม่รู้ คุณย่าก็อยากได้หลาน อยากให้แต่งงาน ผู้หญิงก็น่ารักดี ผู้หญิงไม่รู้ ไม่ซื้ออะไรทั้งสิ้น ถ้าน้องไปแต่งงานกับเขาจะเป็นบาปกรรม สงสารเขา ฉะนั้นน้องต้องประวิงเวลาให้นานที่สุด จนกว่า น้องจะสามารถอธิบายให้คุณพ่อคุณแม่ฟังได้ว่า น้องเป็นอะไร ความจริงเขาคงรู้ในใจแล้ว ของอย่างนี้มาปิดบังกัน ไม่ได้ เขาแกล้งทำเป็นไม่รู้เท่านั้นเอง คุณย่าอยากได้หลาน เขาจึงต้องเอาใจคุณย่าเท่านั้นเอง คุณย่าคงไม่เข้าใจ เพราะคุณย่าแก่แล้ว แต่คุณพ่อคุณแม่คงพอเข้าใจว่าน้องเป็นอะไร น้องต้องประวิงเวลา ไม่ไปหลอกผู้หญิง ไม่ไปบอกผู้หญิง ว่าที่ไม่อยากแต่งเพราะเธอไม่สวย ให้บอกเธอว่า เธอน่ารักดีแต่ผมยังไม่พร้อม อันที่จริงอาจไม่ต้องพูดอะไรเลย แต่ต้องประวิงเวลาและหาเวลาอธิบายกับคุณพ่อคุณแม่ว่าน้องเป็น

อะไรหรือเล่าให้คุณพ่อคุณแม่ฟังว่า น้องได้ปรึกษารายการ TO BE NUMBER ONE VARIETY แล้วเราบอกว่า เป็นธรรมชาติ เมื่อเป็นแล้วก็ช่วยไม่ได้ เราอย่าไปแต่งเลย จะทำให้เป็นบาปเป็นกรรมกับผู้หญิงมากกว่า ให้เขาไปหาสามีหาผู้ชายดีกว่า ผู้ชายคงมีเหลืออยู่บ้าง ถ้าไม่มีก็คงเป็นกรรมของเขาเหมือนกัน น้องต้องหาคำพูดมาอธิบายให้คุณพ่อคุณแม่ให้ได้ พยายามประวิงเวลาไม่ให้ต้องแต่งงาน ถ้าแต่งงานก็จะเป็นกรรมของน้องที่ทำให้ผู้หญิงไม่มีความสุขหรืออาจจะ มีก็ได้ ก็ไม่รู้ ขอให้น้องโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ทางบ้านของผมไม่ค่อยมีความสุข คุณพ่อคุณแม่ชอบทำหน้าที่เครียดๆ กัน ไม่รู้เป็นอะไรหรือเปล่า จากบ้านที่เคยมีแต่เสียงหัวเราะ ตอนนี้ไม่มีแล้ว ทุกวันนี้กลับบ้านไปไม่ค่อยได้คุยอะไรกันเลย ผมควรจะทำอย่างไรที่จะเอาความสุข ความอบอุ่นกลับคืนมาในครอบครัวผมครับ

ทูลกระหม่อม : เรื่องนี้เครียด น่าเป็นห่วงที่น้องไม่มีที่ปรึกษา น้องคงรู้สึกเหงา ว่าเหว่ ไม่รู้จะปรึกษาใคร กลับไปบ้านไม่ได้รับความอบอุ่นเหมือนอย่างเคย จากที่เคยมีเสียงหัวเราะ ความสุขต่างๆ นานาๆ คุณพ่อคุณแม่กลับมาเครียดใส่กัน คุณพ่อคุณแม่ต้องมีปัญหาแน่นอน เป็นปัญหาของผู้ใหญ่ แต่ไม่ทราบว่าเป็นปัญหาอะไร ปัญหาต่างๆ ไปที่เจอมักจะเป็นปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ เรื่องงาน เป็นสิ่งที่น่าห่วง น้องต้องสังเกตดูว่า คุณพ่อคุณแม่บึ้งตึง เครียดใส่กันเพราะอะไร อาจถามท่านตรงๆ ว่าท่านมีปัญหาอะไร น้องช่วยได้บ้างไหม

หรือไม่น้อยอาจโดนตีเสียก่อน แต่คงไม่หอรอก เพราะเมื่อก่อน
ครอบครัวมีความสุข ตอนนี้อาจมีปัญหาเรื่องเงิน ทอง
ด้านเศรษฐกิจ หรือคุณพ่ออาจไปมีกิ๊ก ถ้าอย่างนั้นก็เป็นเรื่อง
ที่น้องช่วยไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องส่วนตัวของผู้ใหญ่ ในระหว่าง
ที่คุณพ่อคุณแม่เครียดน้องอาจช่วยได้หรือไม่ได้ ให้น้องช่วย
คุณพ่อคุณแม่โดยการทำให้ดี ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เรียนให้
ได้เกรดดี ๆ คุณพ่อคุณแม่ก็มีความสุข ค่อย ๆ คลายเครียด
ทีอย่างน้อยไม่ต้องเป็นห่วงน้อง สมมติน้องทำตัวเรียกร้อง
ความสนใจ สร้างปัญหาให้คุณพ่อคุณแม่ จะทำให้ที่บ้านยิ่ง
เครียดใหญ่ ยิ่งไม่มีความสุขมากขึ้น น้องต้องช่วยคุณพ่อ
คุณแม่โดยการทำให้ท่านเบาใจ ตั้งใจเล่าเรียน ให้คุณพ่อ
คุณแม่มีความสุข ต่อไปถ้าสามารถแก้ไขปัญหาได้ คุณพ่อ
คุณแม่จะคลายเครียดไปอย่างสิ้นเชิง บ้านจะกลับมีเสียงหัวเราะ
เหมือนเดิม ตอนนี เศรษฐกิจดีขึ้นมานิดหนึ่ง คุณพ่อคุณแม่
อาจหายเครียดแล้วก็ได้ ขอให้น้องโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เมื่อก่อนหนูมีพฤติกรรมไม่ค่อยเรียบร้อย กลับบ้านไม่ตรงเวลา ปล่อยปะละเลยเรื่องการเรียน พอโตก็มีความคิดมากขึ้น หนูจะทำอย่างไรที่จะให้พ่อแม่และคุณครูไว้วางใจเหมือนเดิมคะ

ทูลกระหม่อม : การทำให้คนไว้วางใจ เราต้องแสดงให้เห็นมั่นใจว่า เราเปลี่ยนไปจริงๆ เรามีความประพฤติที่ดี การที่หนูกลับบ้านช้า โดดเรียน ทำตัวไม่ดี เขาจะคอยตักเตือนเกิดความไม่ไว้วางใจ เพราะหนูเคยทำอะไรไม่ดีมาแล้ว การทำให้เขาไว้วางใจต้องใช้เวลา ตอนนี้เราทำความดีแล้ว เราเปลี่ยนใจแล้ว เราควรกลับบ้านให้เร็วกว่านี้ เราไม่ทำอะไรที่เป็นสิ่งไม่ดี สิ่งที่ไม่ทำให้ตัวเองเดือดร้อนเป็นคนแรก คุณพ่อคุณแม่ก็จะเดือดร้อน ตอนนี้หนูไม่ได้ทำ หนูคิดได้แล้วว่าไม่ดี ก็พยายามประพฤติตัวให้ดี ใช้เวลาสร้างความมั่นใจในการเปลี่ยนความคิด การสร้างความมั่นใจต้องใช้เวลา การทำสิ่งดีต้องใช้เวลา แต่สิ่งไม่ดีทำเร็วคนจดจำได้ดี การเริ่มต้น

ทำความดีลำบาก หนูต้องทำไปเรื่อย ๆ ทำความดีด้วยความ
จริงใจ ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสิ่งที่ดีสำหรับตัวหนูเอง เราไม่ได้
ประสงค์ประชัน ถ้าประสงค์ประชันบอกแล้วว่าน่าเบื่อ เราก็ทำ
ของเราไปเรื่อย ๆ จนคุณพ่อคุณแม่เห็นแล้วมันใจ เราต้องใช้
เวลา ทำดีสักวันหนึ่งคนจะมองเห็น เราได้ประโยชน์เองและ
เราก็ทำความดีต่อไป เราเป็นสมาชิก TO BE NUMBER
ONE เป็นสิ่งดีแล้ว พวกเราก็เห็นว่าน้องปานไพลินเป็นเด็ก
น่ารัก เป็นคนดี เพราะเราเป็น TO BE NUMBER ONE ด้วย
กัน ดังนั้น หนูต้องช่วยกันทำงาน ทำดี ทำกิจกรรมไปเรื่อย ๆ
ตั้งใจเรียน หรืออะไรต่าง ๆ ที่หนูทำอยู่ตอนนี้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ข้าพเจ้าได้เข้าเป็นคณะกรรมการชมรมทูบีไน้มเบอร์วัน เพื่อที่จะผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนหนัก ดิฉันมีปัญหายุ่งหลายด้าน ทั้งปัญหาครอบครัวและการเรียน ทางครอบครัวดิฉันคุณแม่เป็นคนที่ถูกมากมีเรื่องอะไรก็ชอบตำว่าดิฉันอยู่ตลอด ส่วนคุณแม่ก็เป็นคนขี้บ่นและรักลูกไม่เท่ากันชอบลำเอียงอยู่เสมอจนบางครั้งดิฉันน้อยใจจนดิฉันเสียใจมากและมีบางครั้งที่เรียนหนักจนรู้สึกท้อเรียนไม่ไหวแล้วดิฉันก็ได้เข้าไปรับทุกข์สร้างสุขต่างๆกับชมรมทูบีไน้มเบอร์วัน มีกิจกรรมอะไรที่ทำให้เราได้ค้นพบตัวเองแล้วก็ทำไปด้วยใจรักแล้วมีความสุขกับสิ่งที่เราทำ

ทูลกระหม่อม : น้องก็เดินทางไปในทางที่ถูกแล้วนะ ก็ดีใจที่น้องรู้จักแก้ปัญหาของตัวเองแล้วก็ไปคุยเกี่ยวกับเรื่องปัญหาทั้งปัญหาในการเรียนแล้วก็ปัญหาครอบครัวที่ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ของเรานั้นก็คือใน

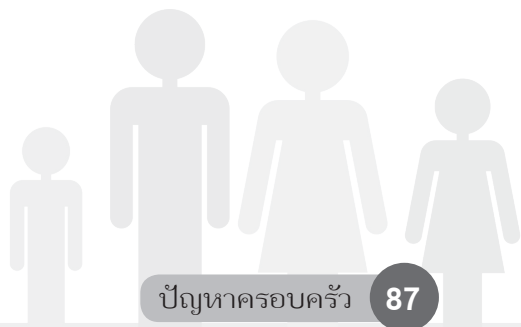

สิ่งที่เราอยากให้น้อง ๆ ทำที่สุดเลยเรามีศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE เรามีวิทยากรซึ่งเป็นคนที่วัยไม่แตกต่างกับน้องมากเท่าไรก็มีความเข้าใจในความรู้สึกของน้อง ๆ น้องมีอะไรก็ไปปรึกษาได้ เรื่องปัญหาในครอบครัวของน้อง คุณพ่อพูดมากคุณแม่ลำเอียง ปัญหาครอบครัวทุกอย่างไปก็มีปัญหา น้องอย่ามัวแต่น้อยใจอย่ามัวแต่คิดว่าคุณแม่ไม่รักคุณพ่อทำอะไร น้องมั่นใจในตัวเองว่าน้องทำดีที่สุดแล้ว ความน้อยใจของคนเราก็จะบั่นทอนจิตใจตัวเรา ทำให้เราไม่มีกำลังใจทำอะไรได้สำเร็จ มัวแต่น้อยใจว่าคนนี้ไม่ชอบคนนั้นไม่ชอบ ไม่ต้องน้อยใจ เพราะฉะนั้นก็อย่าลืมน้องก็รักตัวเองอย่างน้อยใจมันไม่ดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูไม่เข้าใจแม่ หนูรู้สึกว่าแม่ไม่เข้าใจวัยรุ่น ชอบบังคับหรือบ่นจู้จี้กับหนูใน ทุกๆเรื่อง ทำให้หนูรู้สึกอึดอัดมากเลยคะ แล้วก็รู้ด้วยว่าที่ แม่ว่าที่แม่เตือนเพราะว่าแม่ห่วง แต่เวลาที่แม่มาจุกจิกกับ หนูที่ไรหนูก็จะหงุดหงิดทุกที่ หนูไม่ชอบให้แม่ดูในเรื่องของ การแต่งตัว เพราะว่าถ้าหนูแต่งตัวเซ็กซี่ ก็จะโดนเพื่อนๆ ล้อ หรือเรื่องการคบเพื่อนแม่ก็จะคอยบ่น หนูควรจะพูดกับแม่ เรื่องนี้ยังไงคะ

ทูลกระหม่อม : ที่คุณแม่มายุ่งกับหนูเพราะเขารักหนู เป็นห่วงหนู หนูก็รู้ดี แต่นี่คือช่องว่างระหว่างวัย คุณแม่คิด อย่างนั้นหนูคิดอย่างนี้มันไม่เหมือนกัน ในการที่จะทำให้ ช่องว่างแคบลงไปน้องก็ต้องพูดคุยกันให้รู้เรื่อง อยากให้น้อง ทำใจเย็นๆ เวลาคุยกับคุณแม่ เราก็ต้องคอยฟังคุณแม่บ้าง ถ้าแม่ไม่ชอบชุดที่หนูแต่งก็ต้องคุยกันว่ามันเป็นยังไง บางที่

รสนิยมคนเรามันไม่เหมือนกัน และเพื่อนๆของหนูที่คุณแม่
ไม่ชอบเนี่ยแม่อาจจะไม่รู้จักเค้าดีก็ได้ อย่างไรก็ตามหนูก็
ต้องชวนเพื่อนๆมาให้คุณแม่คุยกันสิบางทีคุณแม่อาจจะไม่
เกลียดก็ได้ อย่างน้อยถ้าคุณแม่ดูอยู่ก็อาจจะช่วยให้ช่องว่าง
แคบลงก็ได้ แต่ถ้าจะให้คุณแม่ไม่มายุ่งกับหนูเนี่ยคงเป็นไปได้
ไม่ได้ หนูก็รู้อยู่แล้วว่าคุณแม่ว่าหนูเพราะคุณแม่หวังดี
คุณแม่ก็อาจจะคิดว่าอยู่มานานแล้วอาบน้ำร้อนมาก่อนมี
ประสบการณ์มากกว่า หนูลองเอากลับมาคิดสิบางทีคุณแม่
อาจจะคิดถูกก็ได้ ลองเปิดใจรับฟังคุณแม่บ้าง ถ้าหนูเปิดใจ
ฟังคุณแม่คุณแม่ก็อาจเปิดใจฟังหนูก็ได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ข้าพเจ้ามีความสามารถพิเศษช่วยแม่ของข้าพเจ้าทำงานในร้านเสริมสวย ข้าพเจ้าทำผมได้หลายอย่าง อาทิ เช่น สระผม ไดร้ผม รีดผม เป็นต้น นี่แหละคือความสามารถของข้าพเจ้าที่จะติดตัวของข้าพเจ้าไปตลอดชีวิต ความใฝ่ฝันของข้าพเจ้าอยากจะเป็นครู เพราะข้าพเจ้าชอบอาชีพครูมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วอาชีพครูเป็นอาชีพที่สุจริตและยังเป็นแม่คนที่สองของนักเรียนทุกคนด้วยตอนนี้ความใฝ่ฝันของข้าพเจ้ายังเหมือนเดิมแต่มีคนมาบอกกับข้าพเจ้าว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่ลำบากเพราะนักเรียนสมัยนี้ไม่เหมือนสมัยก่อน สมัยก่อนว่านอนสอนง่าย แต่ข้าพเจ้าคิดว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่ประเสริฐทำให้คนเป็นคนดีของสังคม แต่ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้เป็นครูข้าพเจ้าก็จะสืบสายอาชีพของแม่ข้าพเจ้า เพราะอาชีพของแม่ข้าพเจ้าเป็นอาชีพอิสระเป็นอาชีพที่สุจริตเหมือนกันเป็นอาชีพที่แม่ข้าพเจ้ารักเป็นอาชีพที่แม่ข้าพเจ้าหาเลี้ยงข้าพเจ้ามาจนถึงปัจจุบัน

ทูลกระหม่อม : ที่น้องเล่ามานี้ก็เป็นอะไรที่ฟังแล้วมีความสุขที่น้องมีความสามารถแล้วก็ฝึกงานกับคุณแม่มาตั้งแต่เด็ก ๆ มีความสามารถในการทำผมในรูปทรงต่าง ๆ ก็น่ารักนะ

ที่ช่วยคุณแม่ทำงาน ทำได้ทุกอย่าง ความสามารถของน้อง
น้องก็เข้าใจถูกแล้วว่า จะติดตัวน้องไปตลอดชีวิต ไม่ว่าน้อง
จะทำอาชีพอะไรก็ตาม น้องก็มีความสามารถตรงนี้อยู่

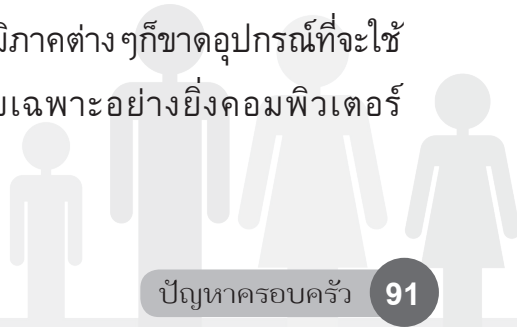
สำหรับเป็นอาชีพที่สองได้ ถ้าสมมติน้องอยากเปิด
ร้านทำผมหรือช่วยคุณแม่ทำผมจะเป็นสิ่งที่ดีมากๆเลย
ส่วนเรื่องการเป็นครูเป็นความคิดที่น่ายกย่องเพราะว่าการที่
เป็นครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติมากเลยทำประโยชน์ให้แก่
ประเทศชาติมากมาย อาชีพครูเป็นอาชีพที่น้องชอบเป็นอาชีพ
ที่น้องใฝ่ฝันที่จะเป็นน้องก็ควรจะตามฝันนั้นไป อย่าไปฟัง
ใครพูดว่ามันไม่ดีหรืออะไรว่าเด็กสมัยนี้ไม่เหมือนสมัยก่อน
อะไรอย่างนี้ก็ไม่จำเป็นต้องกลัวไปอย่างนั้น คนสมัยนี้กล้าคิด
กล้าทำ กล้าพูด เพราะฉะนั้นน่าจะสอนง่ายกว่าคนสมัยก่อน
ที่สมัยก่อนสอนอะไรก็นิ่งอยู่เฉยๆ น้องก็เป็นคนสมัยใหม่
น่าจะสอนเด็กสมัยใหม่ได้ นอกจากนั้นน้องไม่ได้เป็นครูแล้ว
น้องยังเป็นช่างเสริมสวยได้ช่วยคุณแม่ได้ในร้านหรือไม่ก็ตั้ง
ร้านเอง อาชีพเสริมสวยน่าจะเป็นอาชีพที่นำเงินมาให้เยอะ
เหมือนกัน น่าจะประสบความสำเร็จในเรื่องนี้เพราะใครๆเขา

ก็อยากสวยอยากหล่อทั้งนั้น เพราะฉะนั้นน้องไม่ต้องทิ้งตรงนี้น้องสามารถช่วยพ่อแม่ได้ ก็ขออวยพรให้น้องประสบความสำเร็จไม่ว่าจะเป็นครู หรือ ช่างเสริมสวย

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมอยากได้คอมพิวเตอร์ครับผมอยากได้มานานแล้วครับแต่พ่อแม่ผมไม่มีเงินซื้อให้ พ่อแม่มีอาชีพทั่วไปทำนาได้เงินวันละ 200 บาท ผมชอบทูลกระหม่อมตอนที่ยังร้องเพลงมากครับ ไพเราะด้วยตอนที่ถ่ายหนังก็สวยผมขอชมเป็นพิเศษเลยครับ และสุดท้ายนี้ผมขอให้พระองค์อยู่คู่กับรายการทูบีนัมเบอร์วันวาไรตี้และอยู่ร้องเพลงไปนานๆนะครับ

ทูลกระหม่อม : เริ่มต้นน้องขอคอมพิวเตอร์หนึ่งเครื่อง การขอคอมพิวเตอร์หรือขอเงินมันไม่ได้เป็นเรื่องที่แปลก ปัญหาของประเทศไทยในภูมิภาคต่าง ๆ ก็ขาดอุปกรณ์ที่จะใช้ในการศึกษาเยอะมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งคอมพิวเตอร์

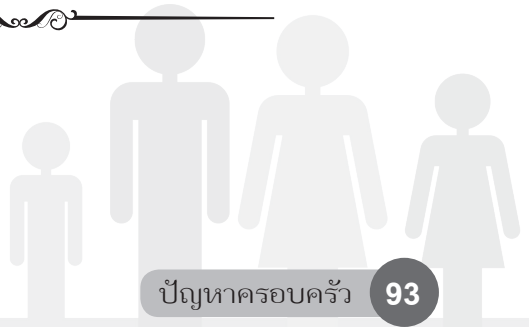
ซึ่งสมัยนี้ก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน อยากจะฝากกับคนที่
หน้าที่ดูแลการศึกษาของเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ ของเราก็คงต้องมีโอกาส
ยากจน ไม่สามารถเป็นเจ้าของคอมพิวเตอร์ที่บ้านได้ แต่ที่
โรงเรียนทุกแห่งก็น่าจะมีคอมพิวเตอร์ไว้ใช้ เพราะว่าตอนนี้
เด็ก ๆ ก็มีโอกาสดูจะศึกษาหาความรู้ ถ้าน้องไม่มีน้องก็ไปใช้ที่
โรงเรียน คิดว่าที่โรงเรียนก็น่าจะมี อย่างไรก็ตามผู้ใหญ่ใจบุญ
ใครอยากให้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์กับน้อง ๆ ติดต่อมาที่รายการได้ และ
แนะนำว่าให้น้องไปที่ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE
ที่ใกล้ ๆ บ้านของน้อง ก็ไปเล่นคอมพิวเตอร์ที่ศูนย์ใจวัยรุ่นได้
มีวิทยากรใจดีสอนให้น้องเล่นคอมเก่ง ๆ ก็ได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ครอบครัวหนูมีพี้น้อง
3 คน หนูเป็นคนที3 เป็นเด็กที่นิสัยไม่ดีที่สุดในบ้านเลยคะ
เป็นลูกนอกคอกของครอบครัวโดนเปรียบเทียบทุกอย่าง หนู
เป็นคนที่ไม่ค่อยสนใจความรู้สึกของใคร แต่วิชาที่หนูชอบ
มากที่สุดคือ พลศึกษา ทูลกระหม่อมมว่าจริงมั๊ยบุคคลไม่ได้

เก่งทุกเรื่องหนอยากให้พ่อแม่รักหนูมากกว่านี้ หนูจะทำทุกอย่างให้พ่อแม่ภาคภูมิใจในตัวหนูมากที่สุด

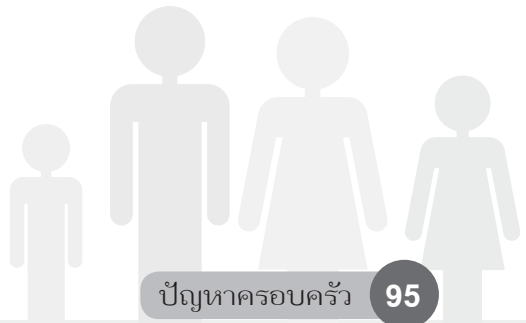
ทูลกระหม่อม : น้องเป็นคนที่เคยเครียดมาก คิดมาก ๆ เครียดอย่างที่ไม่ดีนะ มัวแต่น้อยใจนู่นนี่นั่น น้อยใจว่าคุณพ่อคุณแม่ไม่รัก ไม่เห็นว่าน้องพยายาม น้องอาจไม่เก่งเท่าพี่ ๆ มัวแต่น้อยใจ ถ้าเรามัวแต่น้อยใจมัวแต่เครียด อิจฉา น้องคงอิจฉา พี่ ๆ นะ ประชดประชันมันก็น่าเบื่ออยู่นะ มันก็บั่นทอนจิตใจเรา อย่างน้อยก็ยังดีที่น้องรู้ตัวว่าเป็นคนที่นิสัยไม่ดี น้องก็ยังพอมีหวังที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง น้องก็ยังพอมีเวลาเปลี่ยนแปลงตัวเองทันเพราะน้องอายุ 21 เอง อันที่จริงน้องเป็นลูกคนเล็กคนกลางต่างหากที่จะควรน้อยใจ อย่างไรก็ตามน้องก็พยายามไม่น้อยใจดีที่สุดทำจิตใจสบาย ๆ คิดในแง่บวกบ้างอย่าเครียด และน้องบอกว่าจะทำให้พ่อแม่ภาคภูมิใจอันดับแรกน้องต้องภูมิใจในตัวเองซะก่อนเพราะฉะนั้นอย่ามัวแต่น้อยใจไปเลย

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูชอบร้องเพลงมากที่สุด เพราะว่าเป็นวิธีการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง เมื่อมีเรื่องทุกข์ใจต่าง ๆ ก็จจะร้องเพลง เพื่อสงบสติอารมณ์ และหนูก็มีน้องชายอยู่คนหนึ่ง บางครั้งก็ทะเลาะกันแรงมาก แต่เมื่อเวลาผ่านไปก็กลับมาพูดคุยกันเหมือนเดิม เหมือนคำโบราณที่ว่า พี่น้องสายเลือดเดียวกันย่อมตัดกันไม่ขาด และก็มีคนเล่าต่อ ๆ กันมาว่า น้องชายคนเดียวของหนูเหมือนเป็นคนติดยาเสพติด เพราะว่าตัวสูงใหญ่กว่าเด็กรุ่นราวคราวเดียวกัน และหนูถึงกับสาบานเลยว่าน้องหนูไม่มีทางติดยาเสพติดแน่นอน ที่ตัวสูงใหญ่เพราะว่าเล่นกีฬาและก็ยังใช้เวลาว่างเล่นดนตรีอีกด้วย

ทูลกระหม่อม : น้องจุฬารัตน์ ร้องเพลงเพื่อระบายอารมณ์ เวลาที่เครียดและก็เวลาที่อารมณ์ไม่ดีก็จะทำให้หายเครียด เวลาน้องทะเลาะกับน้องชายของน้องก็ช่วยกันร้องเพลงจะได้ไม่เครียด จะได้เลิกทะเลาะกันเสียที แต่ก็ เป็น Chorus กัน ประสานเสียงร้องเพลงทะเลาะกันแบบ Opera แต่อย่างไร

ก็ตาม ก็พี่น้องกันก็ทะเลาะกันเป็นของธรรมดา ที่น้องบอกแล้ว
ไม่เป็นไรก็ขอให้น้องฝึกร้องเพลงไปเรื่อย ๆ จะได้อารมณ์ดี
ไม่เครียด และก็หน้าไม่แก่ด้วย แต่อย่าลืมนว่ายาสีฟันก็
ทำให้หน้าแก่ แต่ก็คิดว่าน้องชายของน้องคงไม่ได้เสพยาหรอก
ที่มีคนมาแม้ว่าเสพยาเค้าคงอิจฉาหรือไง ตัวสูงใหญ่แล้วจะ
ไปเสพยาได้ไง รูปร่างแข็งแรง เล่นกีฬาและเล่นดนตรีด้วยใช้
เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อย่างไรก็ตามก็น้องก็อย่าไปกังวล
อะไรหรอก คำเฝ้าของคนก็เฝ้าไปเรื่อย ๆ อย่างไรก็ตาม
น้องก็คอยดูแลน้องชายให้ดี ๆ อย่าทะเลาะกันบ่อย ๆ ไม่งั้นจะ
เครียด ก็ช่วยกันร้องเพลงดีกว่า และก็เล่นกีฬาใช้เวลาว่าง
ให้เป็นประโยชน์ ก็ขอเป็นกำลังใจให้น้องมีความสุขมากๆ
และไม่เครียด ร้องเพลงเวลาที่ไม่ว่างก็ได้จะได้นำพาให้
ตัวเองมีความสุขและคนรอบ ๆ ข้างก็มีความสุข

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เรื่องคุณพ่อที่พยายามจะเลิกบุหรี่เพราะลูกขอให้เลิกอยู่นานมาก จนเดี๋ยวนี้คุณพ่อสามารถเลิกได้แล้ว นอกจากนี้น้องเค้ายังมีความคิดเห็นมาเสนอด้วยอยากให้มีโครงการห่างไกลยาเสพติดด้วยมือเราคือโรงเรียนไหนขาดอุปกรณ์อะไรก็ให้นำอุปกรณ์อันนั้นมามอบให้รวมทั้งสร้างงานให้กับทุกโรงเรียนด้วย เช่น มีการทำบ่อเลี้ยงปลา มีการทำสวนผัก เป็นต้น หลังจากนั้นต้องมีการตรวจประเมินผลในทุกปี

ทูลกระหม่อม : ขอแสดงความยินดีกับคุณพ่อที่เลิกบุหรี่ได้แล้ว และก็ขอแสดงความยินดีกับคุณลูกด้วยที่ไม่ต้องมควันบุหรี่ของคุณพ่อ เพราะว่าอันที่จริงตามที่เค้าได้ทำ Study กันมาว่าบุหรี่ยันตรายมากกว่าสำหรับคนที่ไม่ได้สูบบุหรี่ที่อยู่รอบๆ ตัวเราด้วยก็ดีใจที่คุณพ่อเลิกได้แล้ว ก็ทำให้สุขภาพของคุณๆ ดีขึ้นและก็คุณพ่อตอนนี้คงหนุ่มหล่อขึ้น หน้าไม่แก่เพราะสูบบุหรี่ทำให้แก่และหน้าย่น คุณพ่อตอนนี้หน้าไม่ย่นตายละ ! อยากดูคุณพ่อ ก็ขอให้น้องภูมิใจในตัวคุณพ่อมากๆ ที่สามารถมีใจที่เข้มแข็งเลิกบุหรี่ได้ก็เป็นตัวอย่างที่ดีของ

ทุก ๆ คนด้วย ของลูก ๆ ทุกอย่างขึ้นกับจิตใจที่เข้มแข็งใน การที่จะไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดก็เช่นกัน ต้องมีจิตใจที่ เข้มแข็ง ต้องไม่ไปยุ่งกับอะไรที่ไม่ดีกับเรา ทำให้แก่ก็ไม่ดี อยู่แล้ว ยาเสพติดมีพิษภัยมากมายกับเราและสังคม และ ดีใจที่น้อง ๆ มีความคิดเห็นและก็นำเสนอ ช่วยกันแชร์ความ คิดเห็นมากก็เป็นสิ่งที่เราต้องการอยู่แล้ว คือให้น้อง ๆ ทุกคน มีความคิดริเริ่มเพราะว่าโครงการนี้เป็นโครงการของทุก ๆ คน แสดงความคิดมาว่าเรามีโครงการ มีกิจกรรมอะไรบ้าง พวกเราในโครงการทูปีนัมเบอร์วันก็พยายามทำให้โครงการ มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้เยาวชนห่างไกลยาเสพติดมาตลอด เวลาแล้ว มีการตั้งศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่นตามโรงเรียนและก็สถานที่ ต่าง ๆ ตามซ็อบปิ้งเซ็นเตอร์ต่าง ๆ ก็มีหลาย ๆ ที่ใน กทม. อยากให้พวกเราได้มีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ที่จะมาช่วยให้เรา เพิ่มพูนความเก่งของเราโดยไม่ต้องไปพึ่งยาเสพติดและไม่ต้อง ไปยุ่งกับยาเสพติดเลย ไม่ใช่เทรนใหม่แล้วแบบลดเทรดไป เลยถ้าใครไปยุ่งกับยาเสพติด เรามีโครงการต่าง ๆ มากมาย นอกจากกีฬา นอกจากการแสดง ร้องเพลง การฝึกพูด เรายังมี การจัดการประกวดกิจกรรมประจำปีของทูปีนัมเบอร์วันในช่วง

วันยาเสพติดโลกก็ทุก ๆ ปีเราก็มีการจัดการประกวดใหญ่ เราเป็นอะไรที่ทุก ๆ คนก็ภูมิใจนำเสนออย่างมากเลย เพราะฉะนั้นก็ขอแสดงความชื่นชมและให้กำลังใจทุก ๆ คนที่ได้ทำกิจกรรมเหล่านี้เป็นอย่างดี แบ่งเป็นประเภทจังหวัด ประเภทสถานศึกษา ประเภทชุมชน สถานประกอบการ เป็นการประเมินผลการดำเนินการความก้าวหน้าของโครงการทูปีนัมเบอร์วันของเรา แล้วต่อไปเราจะได้วางแผนการดำเนินงานต่อไป ในอนาคตของเราต่อไปก็เชื่อว่าทุกคนจะได้ร่วมมือร่วมใจกันทำงานต่อไป อย่าลืมว่าเราเป็นหนึ่งในได้โดยไม่ต้องพึ่งยาเสพติด

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ทั้งสองเป็นพี่น้องกัน เขียนมาว่าประทับใจมาก ๆ ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ให้ประสบการณ์และความรู้มากมาย ตอนงานรวมพลคนทูปีน้องทั้งสองคนได้ร่วมงานด้วย และได้เดินแฟชั่นโชว์ ศูนย์บางแคด้วย และน้องกุลนิษฐ์ ก็ดีใจมากอย่างน้อยสิ่งที

ได้เรียนรู้จากศูนย์ก็ได้มีโอกาสขึ้นไปแสดงบนเวที ส่วนน้อง
เกวรินก็ตั้งใจที่ได้เดินแบบเพราะว่าเป็นสิ่งที่น้องเค้าชอบมาก
เหมือนกัน และอีกอย่างแม่มักปล่อยให้้องเค้าออกมานอก
บ้านได้เฉพาะเวลาที่มาที่ศูนย์ฯ เท่านั้นด้วยครับ เป็นยังไง
บ้างครับทูลกระหม่อมสำหรับเรื่องพี่น้องสองคนนี้

ทูลกระหม่อม : อ่านจดหมายของน้องกุลนิษฐ์ และน้อง
เกวริน พี่น้องสองคน น่ารักมาก ๆ เลย และก็ตั้งใจที่น้องได้
มาร่วมกิจกรรมคนทูปีนัมเบอร์วัน และได้เดินแบบในงานของ
เรานี้ก็ชื่นชมน้องมาก ๆ ดีใจที่น้องได้มาใช้ประโยชน์จาก
ศูนย์เพื่อใจ TO BE NUMBER ONE ของเราและก็ตั้งใจที่
คุณแม่เข้าใจน้องและอนุญาตให้น้องได้มาทำกิจกรรมดี ๆ กับ
พวกเราคุณแม่ก็เป็นคนที่มีใจเปิดกว้าง และก็เป็นคนรุ่นใหม่
อีกคนหนึ่งก็เข้าใจวัตถุประสงค์ของเราอย่าลืมนะว่าคนรุ่นใหม่
ไม่เสพยาเสพติดและก็ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์
ในเรื่องการเดินแบบน้องก็ชอบใช้มัยก็ขอให้ฝึกฝนต่อไปแล้ว
วันหนึ่งจะได้ปรบมือกับการที่น้องได้เดินแบบและดูก็คงจะ
ดีใจมีความสุขมากที่จะได้ดูน้องเป็นนางแบบต่อไป

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เขียนมาบอกว่า
ตัวน้องไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ เพราะพ่อแม่แยกทางกันคนแถวบ้าน
ก็มาพูดว่าคนที่พ่อแม่ทิ้งก็มักจะเรียนไม่จบ น้องอยากทำให้
เค้าเห็นว่าน้องเค้าก็มีความสามารถในการทำให้เรียนจบได้
แต่บางครั้งก็รู้สึกน้อยใจในชีวิต ทำไมเราไม่มีพ่อแม่ที่อยู่
ด้วยกัน แถวที่อยู่ก็มีแต่คนกินเหล้าและก็ติดยาเสพติด
น้องเค้าเลยฝากถามว่าถ้าเราติดยาเสพติดหรือมีคนมาชักชวน
ให้ลองจะอย่างไรครับ และก็โครงการทูบี 넘เบอร์วันสามารถ
ให้คำปรึกษาได้หรือไม่ และถ้าอยากจะเป็นสมาชิกโครงการ
ต้องทำได้อย่างไร มีสถานที่จำหน่ายใบสมัครที่ไหนบ้าง
ทูลกระหม่อมมีความคิดเห็นอย่างไรครับเกี่ยวกับปัญหาของ
น้องจงลักษณ์

ทูลกระหม่อม : น้องก็ไม่ต้องน้อยใจ อันที่จริงน้องก็
บอกว่าน้องเป็นคนดี ทำตัวเป็นคนดีมีจิตใจเข้มแข็ง พยายาม
ไม่สนใจที่คนว่า พ่อแม่ไม่อยู่ด้วยกันอะไรก็ไม่จำเป็นต้องมี
ปมด้อย

อันที่จริงปัญหายาเสพติดนี้ก็เป็นปัญหามาจากครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ แต่เป็นปัญหาครอบครัวนี้เยอะมากเลย ต้องพยายามทำจิตใจให้เข้มแข็ง ก็ให้รู้ว่าตรงนี้ยังมีใครคนหนึ่ง กลุ่มหนึ่งพวกเราตั้งสามสิบล้านคนเป็นกำลังใจให้กันและกัน น้องต้องทำใจให้เข้มแข็งและก็อย่าไปห่วงกับใครที่พูดว่า ครอบครัวแตกแยก แล้วก็ติดยาเสพติดมันอยู่ที่ตัวของน้องเองว่าจะมีจิตใจเข้มแข็ง รักดีอยากจะทำอะไรดี ๆ ให้แก่ตนเอง ครอบครัวและสังคม เพราะฉะนั้นน้องบอกว่าแถวบ้านน้องก็มีคนติดเหล้า ติดยาเสพติดเยอะแยะน้องก็ไม่ได้ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดก็เป็นที่น่าชื่นชมว่าน้องเข้มแข็งมาก เพราะฉะนั้นน้องก็จงทำจิตใจให้เข้มแข็งต่อไปเราไม่ต้องไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เรายังมีอะไรทำอะไรอีกมากมายเลยน้องก็มาขอคำปรึกษาได้ที่ Friend Corner ก็ได้ตามที่โรงเรียนของน้อง อาจจะมี Friend Corner ถ้าไม่มีวันนี้ก็คงมีในเร็ว ๆ นี้ก็คำปรึกษากับพี่ ๆ ที่ Friend Corner และก็มาทำกิจกรรมอะไรต่าง ๆ ไม่จำเป็นจะต้องไปทำตัวเองให้ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และก็ทำตาม อย่าให้คนอื่นเค้ามาหัวเราะเยาะว่าเค้าพูดถูก น้องไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่ยาเสพติดแตกแยกแล้วก็จะไม่

ได้ตีมันอยู่ที่ตัวของน้องเอง น้องตั้งใจเรียนดี ๆ และก็ช่วยเหลือ
เพื่อน ๆ มาเป็นสมาชิกทูปี้นัมเบอร์วัน สมาชิกก็ไปตาม
Friend Corner ศูนย์เพื่อนใจได้ และก็สาธารณสุขจังหวัดก็มี
ใบสมัครไม่ต้องซื้อเลยไม่ได้จำหน่าย กิจกรรมที่ Friend
Corner ก็ฟรีไม่ต้องเสียเงิน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เขียนมาบรรยายถึง
ความรู้สึกไม่สบายใจครับแม้บางครั้งจะได้รับคำแนะนำที่ดี
จากคุณแม่แล้ว แต่เมื่อเวลาผ่านไปก็จะคิดเรื่องเดิมอีก และ
จะทำให้ใจลืมไม่ได้ครับจนบางครั้งจะเหมือนคนใจแคบ พาให้
จิตใจเศร้าหมองลงทุกวันจนเมื่อได้อ่านสัมภาษณ์ของ
ทูลกระหม่อมแล้วได้ใจความว่า แม้พระองค์จะมีความทุกข์
แต่ก็ยังยิ้มให้ผู้ที่เห็นรอยยิ้มมีความสุข น้องเค้าอ่านแล้ว
รู้สึกชื่นชอบและชื่นชมพระองค์มาก อยากจะทำให้ได้อย่าง
พระองค์บ้าง จึงอยากจะถามทูลกระหม่อมว่ามีวิธีทำพระหทัย
ให้เข้มแข็งอย่างไรครับ

ทูลกระหม่อม : น้องขวัญหทัย ทุก ๆ คนก็ต้องเคยประสบ หรือจะต้องประสบกับปัญหา มีความทุกข์ใจกันทั้งนั้นก็จะมีความสุขไม่ได้ไปตลอดบางทีก็มีทุกข์บางทีก็มีสุขไข่ม้อย บาง คนก็มากบางคนก็น้อย เราต้องทำใจให้เข้มแข็งต่อสู้กับอะไร ก็ตามที่จะต้องเจอ บางทีเราก็ไม่คิดว่าเราจะเจอความทุกข์ นั้น ๆ ก็ไม่ทราบว่าน้องมีเรื่องอะไรเป็นทุกข์ใจ ทายว่าเป็น เรื่องความรัก แต่อย่างไรก็ตามน้องก็โชคดีมากที่มีคุณแม่ที่ เข้าใจ น้องได้ปรึกษาคุณแม่ แต่บางทีปรึกษาแล้วบางทีเรา ก็ยังไม่รู้สึกดีขึ้นมันก็ขึ้นอยู่กับตัวเราเอง แต่จะขอบอกว่า ถ้าสมมุติเราแล้วแต่หมกมุ่นจมอยู่กับความทุกข์นั้นก็อย่า ไปน้องต้องรวบรวมกำลังใจ ทำจิตใจให้เข้มแข็งแล้วก็อย่า หุดหู่อย่าเศร้าหมองมากขึ้นพยายาม อันที่จริงก็พยายาม คิดถึงคนอื่นบ้าง คนอื่นที่มีความทุกข์กว่าน้องมีเยอะแยะ แล้วก็ไม่มีคุณแม่ที่จะมาช่วยให้คำปรึกษา น้องยังมีคุณแม่ ยังมีพวกเราอยู่ตรงนี้ มีทูปีนัมเบอร์วัน มีเพื่อน ๆ อิกเยอะ แยะที่จะให้กำลังใจน้อง น้องอย่าจมอยู่กับความทุกข์ ทำ จิตใจให้เป็นสุข อย่าหมกมุ่นและก็เป็นการทำร้ายตัวเองที่

ทำให้จิตใจทุกข์ น้องก็ต้องเข้มแข็ง คิดถึงคนอื่นบ้าง คิดถึง
ว่าเราวันนี้เราจะทำอะไรดี ๆ ให้กับคนอื่น ๆ คุณแม่เป็นการ
เริ่มต้น คุณแม่ก็ดีกับน้องมาก มันไม่ใช่เรื่องยากที่จะทำ
จิตใจให้ดีเราก็ต้องมีจุดมุ่งหมายในชีวิตหากิจกรรมต่าง ๆ ทำ
ทำประโยชน์ให้กับตัวเองและผู้อื่นน้องจะฝึกที่จะเป็นนักร้อง
ที่ดีหรือเป็นนักกีฬาที่ดีน้องก็พยายามมองไปนอกจิตใจของ
ตัวเอง ถ้าหมกมุ่นแต่ความทุกข์ในใจตัวเองน้องก็จะแย่
น้องอย่าลืมน้องมีพวกเราเพื่อน ๆ สมาชิกทูบีไน้มเบอร์วัน
อีกเยอะแยะเลย ครอบครัวทูบีไน้มเบอร์วันก็เหมือนครอบครัว
เดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าน้องอยากจะเล่าว่าน้องมีปัญหา
อะไรก็น้องเขียนมาอีกแล้วก็จะเราได้คุยกันในรายการ
ทูบีวาไรตี้ หรือไม่กี่ในนิตยสารทูบีไน้มเบอร์วันก็สามารถเขียน
มาได้ น้องจะปรึกษาอะไรก็อย่าลืมอย่าช้าไปเลยก็เขียนมา
อีกก็แล้วกัน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมักจะโดนพ่อแม่
ดูเวลาคุยโทรศัพท์ เป็นเพราะเวลาหนูอยู่บ้านบ่อยๆ เวลา
อยู่คนเดียวหนูจะรู้สึกเหงาก็เลยคุยโทรศัพท์หาเพื่อนคุย
แก้เหงา พ่อแม่ก็จะดูว่าจะคุยอะไรกันอยู่ได้ไม่รู้จักทำอะไร
บ้างเลย หนูก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เหนงาก็ออกไปไหนไม่ได้กลัว
คุณพ่อคุณแม่จะเป็นห่วงอีกหนูควรจะทำอย่างไรดีคะ

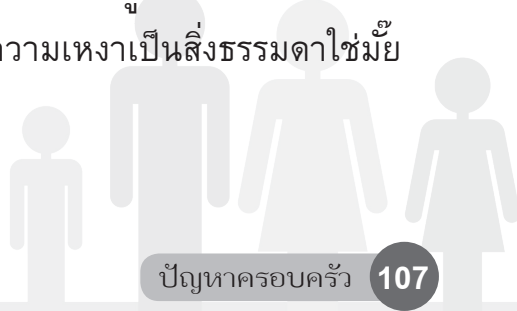
ทูลกระหม่อม : ความเหงาก็ธรรมดาใครๆ ก็เหงาได้
คุณพ่อคุณแม่ก็คงเคยเหงาเป็นเหมือนกันสมัยเด็กๆ ตอนนั้นคง
ลืมนไปแล้วว่ามันเหงาเป็นยังไง เพราะจะคอย คำอาจจะเหงา
ก็ได้ไม่จำเป็นคำจะคอยว่าหนูทำไม อัจฉาที่หนูมีเพื่อนโทรศัพท์
ที่หนูคุยโทรศัพท์หนูทำงาน อ่านหนังสือ อะไรต่ออะไรเสร็จ
หรือยังละ หรืออาจจะเสียเวลาคุณพ่อคุณแม่คิดว่าเสียเวลา
ในการเรียน ในการทำการบ้าน อ่านหนังสือ ในการที่หนูก็ไม่ได้
ไปช่วยทำงานบ้านหรืออะไรต่างๆ นานา ไม่ได้ทำอะไร
สร้างสรรค์มากมาย หนูอาจจะพูดธุระก็ได้ หนูอาจจะพูดธุระ
ประชุมทางโทรศัพท์ไงละ อะไรก็ตามถ้าหนูคุยทางโทรศัพท์
ก็คุยได้ถ้าสมมติว่าถ้าหนูรู้จักแบ่งเวลา เราต้องรู้จักแบ่งเวลา

ตอนนี้ทำการบ้าน ตอนนี้เล่นกีฬา ออกกำลังกายบ้าง ตอนนี้พักผ่อน ตอนนี้คุยโทรศัพท์ คุยร่นกับการคุยโทรศัพท์ที่มีมาตั้งนานแล้วสมัยคุณพ่อคุณแม่เกิดอีก ตอนคุณพ่อคุณแม่เด็ก ๆ คุณพ่อคุณแม่ก็คงคุยโทรศัพท์แต่สมัยโน้นอาจยังไม่มีโทรศัพท์มือถือ สมัยโน้นใช้วิธีการเขียนจดหมาย เมื่อยมือ เปลืองกระดาษ กระดาษแต่ละแผ่นต้องตัดมาจากต้นไม้ เพราะฉะนั้นเขียน E-mail ดีกว่า แต่อย่างไรก็ตามหนูก็ตั้งใจเรียน ที่ว่าตอนนี้เมื่อทำการบ้านเสร็จแล้ว เล่นกีฬาเสร็จแล้ว หน้าที่อะไรเสร็จแล้วหนูจะพูดโทรศัพท์นิด ๆ หน่อย ๆ เราไม่ว่ากัน คุณพ่อคุณแม่ก็อาจจะหมั่นไส้เพราะว่าเมื่อสมัยคุณพ่อคุณแม่เด็ก ๆ ไม่มีโทรศัพท์มือถือต้องเขียนจดหมายแล้วให้นักพิราบส่ง ก็ทำอย่างที่ว่า คุณพ่อคุณแม่ก็คงจะเข้าใจไปเอง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้หนูรู้สึกกังวล
มาก ๆ เลยเพราะเมื่อถึงเวลาเปิดเทอมต้องกลับไปเรียน
โรงเรียนประจำที่ชลบุรีหนูไม่อยากกลับไปเลยคะอยากอยู่บ้าน
กับคุณพ่อคุณแม่แบบนี้มากกว่าเพราะเวลาตกกลางคืน
ถ้าคุณพ่อคุณแม่ไม่อยู่ใกล้ ๆ หนูจะรู้สึกเหงาและว้าเหว่มาก ๆ
เลยนอนร้องไห้คิดถึงบ้านเป็นประจำเลยคะ หนูจะอย่างไรดี
หรือควรบอกคุณพ่อคุณแม่ตรง ๆ ว่าหนูอยากย้ายโรงเรียนคะ

ทูลกระหม่อม : ก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าเหตุผลทำไม
หนูจะต้องไปอยู่โรงเรียนประจำที่ชลบุรีก็อาจจะเป็นที่ดี
เป็นโรงเรียนฝรั่ง โรงเรียนนานาชาติอะไรก็ไม่ทราบนะ
ไม่ทราบเหตุผลของคุณพ่อคุณแม่ที่ส่งหนูไปไกลตัวขนาดนั้น
หรือคุณพ่อคุณแม่ไม่มีเวลาให้หนูแต่หนูบอกว่าถ้าหนูอยู่ที่
กรุงเทพฯ ก็จะเจอคุณพ่อคุณแม่ก็ไม่ทราบว่าไงก็ตามเมื่อหนู
ไปอยู่โรงเรียนประจำที่ชลบุรีแล้วเป็นสิ่งที่ดีก็ได้ อาจจะเป็น
โรงเรียนที่ดี โรงเรียนฝรั่ง โรงเรียนนานาชาติภาษาอังกฤษ
แต่ความเหงาก็ต้องมีอยู่ แต่การที่ไปอยู่โรงเรียนประจำระยะ
เวลาแรก ๆ เราก็ต้องเหงาความเหงาเป็นสิ่งธรรมดาใช้ม๊ยย

ในเมื่อเราจากบ้านไปเราก็กีฬา ความเหงาก็เป็นสิ่งที่คู่กับวัยรุ่น ก็รู้สึกเหงาในเมื่อเราเหงาเราเป็นคนใหม่เราก็กีฬาหากิจกรรมทำ เราทำกิจกรรมเราก็กีฬาเจอเพื่อนแล้วเราก็กีฬาหายเหงา ถ้าสมมติหนูต้องอยู่ที่นั่นจริงๆ ต้องอยู่โรงเรียนประจำแล้วดีสำหรับหนู เป็นโอกาสที่ดีสำหรับหนู หนูก็ต้องพยายามกำจัดความเหงาออกไปซะ อย่างที่ว่าหากิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนนั้น ถ้าไม่มีชมรมทูปีนัมเบอร์วันหนูก็ต้องอยากจะมีชมรมทูปีนัมเบอร์วันหนูก็ต้องก่อตั้งขึ้นจะทำให้มีเพื่อนเยอะแยะ เครือข่ายเพื่อนเยอะแยะไม่ใช่เฉพาะในโรงเรียนนั้นก็หนูพูดได้แต่ภาษาอังกฤษแล้วพูดภาษาไทยไม่ได้ก็เลยมีเพื่อนน้อย ยิ่งไงก็ตามก็พยายามหาอะไรทำซะไม่ให้เหงาแต่ถ้าเหงามากจริงๆ แล้วโรงเรียนนั้นเป็นโรงเรียนที่หนูรู้สึกว่ามันไม่ใช่หนูก็พูดกับคุณแม่ตรงๆ ได้ว่าหนูไม่อยากอยู่กับโรงเรียนนั้นอยากจะทำมาอยู่ใกล้ๆ ก็ให้คุณพ่อคุณแม่หาโรงเรียนที่ใกล้ๆ บ้านอยู่ในกรุงเทพฯ หรืออยู่ตรงไหนที่มันใกล้ๆ บ้านที่หนูสามารถอยู่ที่บ้านได้ก็แล้วกัน แต่ก็ดูก่อนพยายามอยู่ที่โรงเรียนนี้ให้ดีที่สุดก่อน เมื่อหนูเจอเพื่อนหนูอาจจะไม่อยากกลับบ้านก็ได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : พ่อกับแม่ผมไม่ชอบ
ให้ผมเล่น Game หรือ Chat เพราะกลัวว่าผมจะเป็นอันตราย
ผมไปเล่น Game ที่ร้าน 1 หุ่ม ถึง 3 หุ่ม พ่อกับแม่บอกว่า
เดี๋ยวเรียนไม่ทันเพื่อนก็เลยบอกมาให้พักก่อนยังไม่ต้องเล่น
คุณพ่อคุณแม่เคยแอบตามไปดูไปเจอว่าไปเล่นจริง ๆ เพราะ
โกหกคุณพ่อคุณแม่ว่าไม่ได้ไปเล่นจะไปทำการบ้านหายไป
ตั้งสองสามชั่วโมงนานมาก คุณพ่อคุณแม่ไปตามเห็นกำลัง
เล่นเกมอยู่ คุณพ่อคุณแม่ก็โกรธมากหนูจะทำไมดี อยากให้
คุณพ่อคุณแม่ให้อภัย

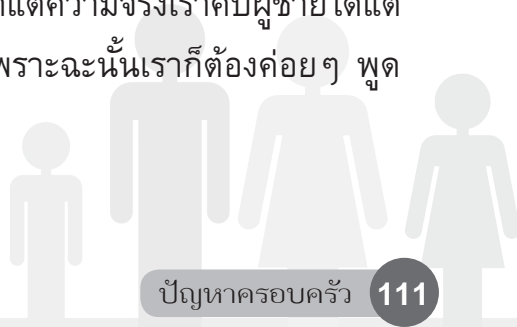
ทูลกระหม่อม : ยังไงก็ตามหนูก็ไปขอโทษคุณพ่อคุณแม่
ว่าหนูไม่ได้โกหก หนูไม่ได้ตั้งใจ ทำงี้ก็เหมือนหนูติด Game
แล้วนะ ตอนเล่น Game วิดีโอเกมก็ไม่ใช่สิ่งที่ร้ายในตัวของ
มันเอง แต่บางเกมร้ายหน่อยหนึ่งเป็น Game รุนแรง เกมที่
ไปฆ่าคนแล้วก็สะสมหัวหรืออะไรก็ตามคนได้เยอะเยะเท่าไหน
ยิ่งดีก็ทำให้มีพฤติกรรมเลียนแบบก็รุนแรงไป แต่อันที่จริงถ้า
เป็นเกมต่อสู้อะไรอย่างนี้ บางทีมันก็ทำให้ใช้ทักษะและทำให้
มือไม้ของเราคล่องแคล่ว หมายความว่าทำให้เราฉลาดขึ้น

ถ้าเราควบคุมตัวเองได้ บางที่เราอาจจะควบคุมตัวเองไม่ได้
ถ้าเป็นเกมที่ร้ายๆ รุนแรง Game Online ไม่ได้ร้ายทุก Game
และ Game Online บาง Game ก็ร้าย บาง Game ก็ไม่ร้าย
ถ้าสมมุติมันร้ายๆ ก็หลีกเลี่ยงซะ ถ้าสมมุติในเรื่องนี้ถ้าหนู
จะเล่น Game เนี่ยหนูก็เล่นได้แต่หนูจะต้องจำกัดตัวเองว่า
เล่นแค่นี้ วันละชั่วโมงหรืออะไรก็ตามหลังจากทำการบ้าน
เสร็จแล้ว แต่ถ้าสมมุติหนูไปเล่นตามร้าน Game หนูก็ทำให้
คุณพ่อคุณแม่ต้องเสียเงินแล้ว การที่โกหกคุณพ่อคุณแม่ก็เป็น
สิ่งที่เลวร้ายที่สุด เราโกหกเราก็จะไม่ได้รับการไว้น้ำใจ
คนที่พูดไม่จริง พูดไปแล้วหนหนึ่งคนโกหกถูกจับได้เนี่ยคนก็
จะไม่เชื่ออีกต่อไป หลังจากนั้นเราจะทำดีอีกร้อยปีมันก็ยากที่
เค้าจะไว้วางใจ แล้วหนูก็ไปขอโทษคุณพ่อคุณแม่ซะ พ่อแม่
โดยมากก็จะให้อภัยเราแล้วต่อไปนี่ก็ไม่ต้องโกหกอีก เรา
ก็ควบคุมเองถ้าสมมุติจะเล่นเกมก็บอกคุณพ่อคุณแม่ตรงๆ
เล่นสักวันละชั่วโมงหลังจากทำการบ้านเสร็จ ถ้าสมมุติ
คุณพ่อคุณแม่ให้เงินไปเล่นแล้ว อย่าไปใช้วิธีขโมยเงินคุณพ่อ
คุณแม่ไปใช้เล่นเกมละ เพราะฉะนั้นหนูก็พยายามยังคิดบ้าง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ครอบครัวหนูชอบมีปัญหาบ่อยๆ เนื่องจากพ่อหนูเป็นคนอารมณ์ร้ายและก็ไม่ฟังเหตุผลชอบทุบตีแม่แรงๆ จนถึงเข้าโรงพยาบาลจนหมอมองพ่อในแง่ลบและไม่อยากคุยกับพ่อบางครั้งหนูก็ไม่เรียกพ่อทานข้าวหรือพูดกับพ่อแรงๆ ทุกวันนี้พ่อไม่ยอมให้หนูคบเพื่อนผู้ชายเลยสักคน พ่อหนูพูดอะไรก็มักจะถูกตำหนิ พ่อทำอะไรหนูไม่ได้ก็ไปลงกับแม่หนู หนูรู้สึกอึดอัดและลำบากใจมากคะหนูควรทำอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : ก็น่าเห็นใจหนูเพราะว่าปัญหานี้เป็นปัญหาที่เห็นได้ง่ายเจอบ่อย ๆ กับคำถามนี้ว่าพ่อจะอารมณ์ร้ายบางทีก็กินเหล้ามากก็มาทุบตีคุณแม่อะไรอย่างนี้ แล้วก็คุณพ่อก็ถึงจะไม่ดีกับครอบครัววางอำนาจจะไม่ให้ลูกทำอะไรอย่างโน้นอย่างนี้กับลูกเมียก็ทำอะไรไม่ได้ ขยับตัวไม่ได้แต่หนูลองคิดดูสิว่าคุณพ่อไม่ให้หนูคบผู้ชายก็เป็นความคิดอย่างหนึ่งของสมัยโบราณว่าคุณผู้ชายไม่ดีอาจจะมีเรื่องเสียหายได้ ไม่นึกว่าจะเป็นการชี้โพลงให้กระรอกแต่ความจริงเราคบผู้ชายได้แต่ที่นี้คุณพ่อไม่ยอมให้คบ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องค่อยๆ พูดกันไป

อย่างไรก็ตามหนูก็อย่าทำตัวเป็นคนก้าวร้าว คุณพ่อ
เค้าก็เป็นคุณพ่อของเรา เรายังพูดกับเค้าดี ๆ ให้ความเคารพ
เค้าเพราะเค้าเป็นพ่อ อย่างน้อยก็มีพระคุณเพราะเค้าเป็น
คุณพ่ออยู่ดีถึงจะดูจะตาอย่างไรเค้าก็คงต้องมีความหวังดี
ให้หนูบ้าง การที่ไม่ให้คบผู้ชายก็เป็นตัวอย่างหนึ่งเพราะว่า
เค้าเป็นห่วงหนู ให้คิดในแง่ดีว่าเค้าเป็นห่วงหนู หนูก็ความจริง
ในปัจจุบันจะบอกว่าไม่ให้คบคนโน้นไม่ให้คบคนนี้ก็ไม่ได้
เรามีชีวิตอยู่เราก็ต้องปฏิสัมพันธ์กับคนทั่ว ๆ ไป แต่ในการที่หนู
จะคบผู้ชายหนูก็ต้องคบผู้ชายอย่างมีสติเพราะว่าในปัจจุบันนี้
โลกนี้ ในสังคมนี้มันก็อันตราย แล้วก็ในการที่จะคบผู้ชายก็
อาจจะเสียการเรียนได้เพราะฉะนั้นหนูก็ต้องมีสติหนูต้องรู้ว่า
หนูกำลังทำอะไรอยู่ เพราะถ้าสมมติว่าหนูยังไม่ดีคุณพ่อ
ก็จะอารมณ์เสียแล้วก็ไปลงที่คุณแม่หนู ก็อย่างที่ว่าก็ต้อง
สงสารคุณแม่ยังไงก็สร้างความสงบกับครอบครัวโดยตัวเอง
ก็ต้องใจเย็น ๆ ไม่ใช่อารมณ์มาก หนูก็ตั้งใจทำหน้าที่หนู
เป็นลูกหนูก็ต้องทำหน้าที่ลูกแล้วก็ตั้งใจเรียนช่วยคุณแม่
ทำงานบ้าน เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามก็อย่าคิดในแง่ร้ายมองโลก
ในแง่บวกคิดว่าคุณพ่อหวังดีแล้วกัน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดีคะหนูเป็น
กะเทยคะ แต่พอรับไม่ได้ที่หนูเป็นพอบอกว่าเสียชาติเกิดและ
บ่อยครั้งที่พ่อและแม่ทะเลาะกันเรื่องหนู หนูไม่เข้าใจว่าการเกิด
มาเป็นกะเทยทำไมถึงยากลำบากมากเลยคะ หนูอยากให้
ครอบครัวยอมรับหนูบ้าง หนูควรทำอย่างไรดีคะ ขอขอบคุณคะ

ทูลกระหม่อม : ก็ยอมรับลำบากหน่อยหนึ่งเพราะว่า
เป็นกะเทยโดยมากก็ ในโลกนี้ก็จะจะมีผู้หญิง ผู้ชายคู่กัน
อย่างอดัมแอนด์อีฟ แล้วตอนนี้เราเกิดเป็นกะเทยขึ้นมา
เราเป็นเพศที่สามขึ้นมาคนก็ต้องใช้เวลาที่จะทำความ
คุ้นเคย Concept กะเทย ซึ่ง Concept กะเทยทุกคนก็คง
คุ้นเคยแล้ว ผู้ใหญ่อย่างคุณพ่อคุณแม่อะไรอย่างนี้บางทีก็
ต้องทำใจหน่อยหนึ่งก็เพราะว่าคนไทยคนจีนอะไรอย่างนี้
ชอบลูกผู้ชายมากกว่า นี่ถ้าเกิดมีลูกผู้ชายแล้วหายไปเป็น
ลูกสาวเค้าก็ต้องผิดหวังเป็นธรรมดา ความจริงคุณพ่อต้อง
โทษตัวเองเพราะว่าพ่ายีนส์กะเทยมาให้หนูมันก็ต้องมีกะเทย
ในตัวคุณพ่อคุณแม่อยู่แล้ว มีส่วนเป็นกรรมพันธุ์ แต่ที่นี้หนู
เป็นกะเทยแล้วหนูเป็นกะเทยที่ดีที่จะทำให้คุณพ่อคุณแม่
ยอมรับหนูเนี่ย หนูก็ต้องทำตัวเป็น อย่าว่าเป็นเพศไหนก็

แล้วกัน เป็นลูกที่ดี ช่วยเหลือพ่อแม่ทำงาน อย่าทำให้ท่าน
หนักใจ อย่ากินเหล้าสูบบุหรี่ อย่าเสพยาเสพติด แล้วหนูก็
เรียนหนังสือให้ดีๆ มีอนาคตที่ดีๆ เพราะกะเทยส่วนมาก
ก็จะมีความสามารถ เพราะฉะนั้นเมื่อหนูทำความดีก็จะต้อง
ใช้เวลาหน่อยที่คุณพ่อคุณแม่จะทำใจได้ท่านไม่รับกะเทย
ท่านอาจมีลูกคนเดียวก็อาจจะให้สืบทอดตอนนี้ก็สืบไม่ได้ก็
คงจะทำใจได้ อย่างไรก็ตามก็ไม่ต้องเดือดร้อนอะไรหรอกก็
ทำตัวดีๆ คุณพ่อคุณแม่ก็ยอมรับเองแหละ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดิ์คะทูลกระหม่อม
ดิฉันมีเรื่องทุกข์ใจมากเลยคะอยากจะขอคำแนะนำจาก
ทูลกระหม่อม ดิฉันเป็นคุณแม่มีลูกสาวกำลังเป็นวัยรุ่นอายุ
18 ปี โดยปกติลูกสาวก็เป็นเด็กดีอยู่ในโอวาทมาตลอด แต่มา
ระยะหลังๆ เนี่ยแก่เริ่มติดเพื่อนมักออกไปข้างโดยบอกว่า
ไปตีวงหนังสือบ้านเพื่อนดิฉันก็ไม่ได้คิดอะไรคะ คิดว่าคงจะไป
ตีวงหนังสือกันจริงๆ วันหนึ่งดิฉันเดินเข้าไปทำความสะอาดใน

ห้องนอนของลูกสาวขณะที่กำลังทำความสะอาดอยู่ปรากฏว่า
ดิฉันเผลอไปเจอยาคุมกำเนิดอยู่ในลิ้นชักโต๊ะกะ ดิฉันตกใจมาก
ทำอะไรไม่ถูกเลยคิดไปต่างๆ นานา ไม่กล้าที่จะถามลูกตรง ๆ
กลัวคำตอบที่จะได้รับเสียใจ ดิฉันควรทำอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : โอ้โห ! คุณลูกสาวนี่โชคดีนะมีคุณแม่
เข้าไปอาจจะเข้าไปค้นของก็ได้ แต่ไปช่วยทำความสะอาด
ให้แต่ก็ไปเจอยาคุมกำเนิดซึ่งความจริงคุณลูกสาวก็อายุ 18 ปี
ก็ไม่ใช่เด็กแล้วก็มีสิทธิ์จะมียาคุมกำเนิดอยู่ในห้องก็ไม่ใช่เป็น
สิ่งที่คุณแม่จะต้องตกอกตกใจมากมายนะเพราะฉะนั้นมียาคุม
กำเนิดดีกว่าไม่มี ถ้าสมมติมีถุงยางยิ่งดีใหญ่เลย ถ้าเค้าจะมี
Sex มีอะไรไปเนี่ยเค้าก็ยังมีจิตสำนึกว่าจะต้องป้องกันจริงมัย
จะได้ไม่ท้อง หรืออะไรก็ตามแต่คุณแม่ คุณแม่วรรณาก็อย่า
เพิ่งตีตนไปก่อนไข้ทำตัวให้มีความทุกข์มากเกินไปซะมัย
ถึงแม้ว่าเราจะทำใจไม่ได้ สมัยนี้เรื่อง Sex มันเป็นเรื่องธรรมดา
เป็นสิ่งที่เราจะต้องมี Sex อย่างมีสติ อย่างน้อยลูกสาวของ
คุณก็มีสติ

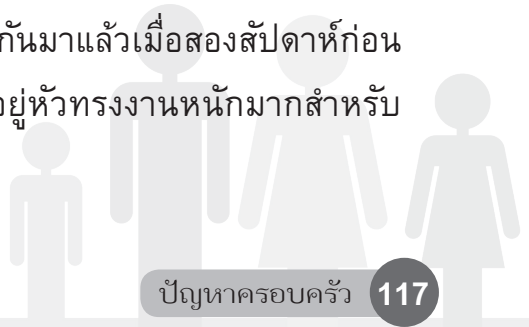
อย่างไรก็ตามแต่ถ้าเราทำใจไม่ได้จริง ๆ เราก็อย่าเพิ่งตีโพยตีพาย จะตีโพยตีพายไปให้มีความทุกข์กับตัวเองไปทำไม แล้วก็อาจจะมีการทะเลาะเบาะแว้งกันจนวุ่นวาย ไปถามเธอทำไมถึงมียาคุมกำเนิดอยู่ในห้อง อ้าวเค้าอาจจะมียาคุมกำเนิดถ้าสมมุติคิดในแง่ดี คิดในแง่บวกก่อนว่าเค้าอาจจะกินยาคุมกำเนิดเมื่อเค้าปวดท้องเวลามีประจำเดือนหมอกี้ให้กินยาคุมกำเนิดจริงมัย ทำให้รอบเดือนมาอย่างสม่ำเสมอแล้วก็ไม่ปวดท้อง มันก็มีเหตุผลตั้งเยอะตั้งแยะนะคุณแม่วรรณา อาจจะไม่ใช่อะไรที่คุณแม่วรรณาคิดก็ได้ ซึ่งเราก็ต้องทำใจไว้แล้วว่ามันไม่ใช่ะ ใช่มัยคนเรามันต้องมี Sex เป็นเรื่องธรรมชาติ แต่ในการมี Sex เราต้องพร้อมก่อนแล้วเราก็ต้องรู้ว่ามันมี Sex แล้วมันมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้างเราต้องมีการป้องกันแล้วก็ไม่ใช่เสียการเรียนอะไรอย่างนี้ ก็ต้องคิดถึงการเรียนคิดถึงตัวเราก่อน ถนอมตัวเราก่อนแล้วก็ไม่ไปหลงผู้ชายมากเกินไป คุณแม่อีกต้องสอนสิ คุณแม่เป็นคุณแม่ ในสมัยนี้คนเราต้องพูดกันตรงไปตรงมาไม่ใช่ปิดบังกันลูกสาวเราลองถามลูกสาว เออเนี่ยยาคุมกำเนิดนี่ซื้อมาแพงมากมัยเดี๋ยวแม่ซื้อให้ดีมัย อย่างนี้ ทำไมต้องซื้ก็พูดกันดี ๆ พูดกัน

ตรงๆ คุณลูกสาวก็ไม่ต้องกลัวคุณแม่พูดกันตรง ๆ คุณแม่จะต้องเป็นคนให้ข้อมูลให้แก่ลูกของตัวเองมากกว่า เพราะฉะนั้นคุณแม่เป็นผู้ใหญ่แล้วคุณแม่ก็คุยกันดีๆ ให้รู้เรื่องอาจจะไม่ใช่อย่างนั้นก็ได้เค้าอาจจะต้องการให้ผิวเค้าสวยก็ได้ ไม่ต้องตีตนไปก่อนไข้ แต่เรื่องนี้คือเป็นหน้าที่ของคุณแม่ที่จะไปบอกกับคุณลูก แล้วก็พูดกันดีๆ ตรงๆ ไม่ใช่อารมณ์

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : มีคำถามอยากจะถามทูลกระหม่อมว่า ในฐานะที่ทูลกระหม่อมได้ทรงเห็นพระเจ้าอยู่หัวทำงานในแต่ละวันเนี่ย ทรงประทับใจอะไรในพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวคะ และในฐานะของคนเป็นแม่ห่วงอะไรในตัวลูกสาวคะ ในเรื่องอะไรมากที่สุด

ทูลกระหม่อม : มันเป็นสองคำถามที่ไม่เกี่ยวกัน ใดๆ ก็ตามคำถามแรกเราก็ตอบกันมาแล้วเมื่อสองสัปดาห์ก่อนว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงงานหนักมากสำหรับ

ประชาชน สำหรับประเทศไทย ท่านทรงเสียสละความสุข
ทั้งหมด เสียสละทุกอย่าง เสียสละความสุขทางครอบครัว
ความสุขทางพระองค์เองต่าง ๆ นานาทุกอย่างเพื่อประชาชน
และก็ทำโครงการเยอะแยะเพื่อประเทศไทยของเราเนี่ย
ก้าวไปข้างหน้าอย่างดีไม่แพ้ประเทศอื่น ๆ ก็ ตอนนี้อย่างไรก็ไม่
แพ้แล้ว เพราะฉะนั้นท่านก็ได้ทำสำเร็จแล้ว ท่านก็ได้ทรง
ทำเป็นตัวอย่างให้แก่พวกเราคนไทยทุกคนว่าพวกเรา
ต้องทำประโยชน์แล้วก็คิดถึงคนอื่นให้มากกว่าตัวเองบ้าง
ไม่ใช่คิดถึงแต่เรื่องตัวเอง ประโยชน์ของตัวเองอย่างเดียว
เพราะฉะนั้นท่านก็คงเป็นตัวอย่างที่ดี เป็นสิ่งที่น่าประทับใจ
มากเพราะฉะนั้นพวกเราเด็ก ๆ เนี่ยก็ควรจะนำท่านมาเป็น
ตัวอย่างในการดำรงชีวิตของเราว่าอย่างน้อยนิดหน่อยก็ได้
อย่างน้อยเราก็ควรจะเสียสละกับสังคมให้กับประเทศไทยบ้าง
ไม่ใช่นึกถึงแต่ประโยชน์และความสุขของตัวเองอย่างเดียว
คือคำถามที่หนึ่งใช่ไหม

คำถามที่สองคือคนเป็นแม่เป็นห่วงอะไรลูกสาวมากที่สุด
อันที่จริง ๆ แล้วในสมัยนี้ก็เป็นสมัยใหม่แล้ว เป็นสมัยที่
เปิดกว้างเราต้องมีโลกทัศน์ที่เปิดกว้างเมื่อก่อนคุณแม่วรรณ

ก็ได้เขียนจดหมายมา ฟังตอบจดหมายจากคุณแม่บรรณา
ที่ไปเจียคุณกำเนิดในห้องของลูกสาว แต่ลูกสาวนี้มีสติใช้
มัยรู้ว่าตัวเองทำอะไรอยู่ ถ้าสมมติว่าลูกสาวจะมีเพศสัมพันธ์
หรืออะไรก็ต้องป้องกัน เพราะสิ่งที่น่ากลัวที่สุดก็คือเมื่อ
ผิดพลาดไปแล้วโดยเราไม่รู้เราไม่มีสติเราไม่พร้อมเราทำอะไร
โดยไม่มีความรู้เลยว่าเรากำลังไม่มีสติ ไม่มีความยังคิดว่า
เรากำลังทำอะไรอยู่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่น่าเป็นห่วงมากที่สุดคือ
ลูกสาวจะไปหลงผู้ชาย เราต้องไม่ไปหลงผู้ชายเพราะว่า
โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีเพศสัมพันธ์แล้ว โดยมากผู้หญิง
ก็อาจจะตกอยู่ในความรัก คิดว่าเป็นแฟนกันแล้วทำตัวเป็น
เจ้าข้าวเจ้าของ เราหลงผู้ชายมากเกินไปก็จะเสียหายให้คน
เค้าหัวเราะเยาะเปล่าๆ แล้วก็ผู้ชายที่ว่านี่ก็จะรำคาญเรา แล้ว
ก็อาจจะมาปลอกลอกเรา ใช้ประโยชน์เรา เมื่อหลงแล้วเราก็
จะทำอะไรให้เค้าหมดเลย เราก็ทำโดยไม่มีนึกถึงตัวเอง นึกถึง
ว่าเป็นโทษกับตัวเองและคนรอบตัวยังไง มันก็เกิดขึ้นแล้ว
หลายหนแบบนี่คือสิ่งที่น่าเป็นห่วงที่สุดนั่นแหละ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เวลาอยู่บ้านผมไม่มีความสุขเลย พ่อแม่ไม่เคยพูดคุยล้อเล่นกับผม เหมือนที่บ้านไม่ใช่บ้าน ผมเห็นหน้าพ่อ พ่อก็มีแต่น้ำบิ่งตึงเครียดตลอด ผมไม่มีความสุขเลย ผมอยากจะมีครอบครัวที่เข้าใจกัน ทุกวันผมเหน็ดเหนื่อยกับการเรียน กลับไปบ้านแทนที่ผมจะได้พักกายพักใจ แต่ผมกลับต้องเหนื่อยการเหนื่อยใจมากกว่าเดิม หรือผมเคยผิดพลาดจนพ่อแม่ไม่ให้อภัยผม น้องป๊อปก็เล่ามาในวงเล็บว่าเขาเคยสอบเตรียมทหารผ่านในรอบแรก แต่รอบที่สองสอบไม่ผ่าน ผมไม่เข้าใจจริงๆเลยครับ ยิ่งผมไปบ้านเพื่อนเห็นพ่อแม่เพื่อนหยอกล้อกันยิ่งทำให้ผมอยากร้องไห้ ตอนนี้ผมร่างกายแข็งแรงดี แต่พ่อแม่ผมจะรู้ไหมว่าจิตใจผมปวดร้าวแค่ไหน ชีวิตนี้ผมไม่ต้องการอะไรมากมาย ไม่ต้องการเงินทอง ไม่ต้องมีบ้านใหญ่โต ไม่ต้องมีรถสวย แต่ขอใครสักคนที่รักแล้วเข้าใจก็พอ แค่นี้พอ ผมจะรอคำตอบจากทูลกระหม่อมครับ

ทูลกระหม่อม : อ้อ อ่านจากจดหมายจากป๊อป ถามว่า
เข้าใจความรู้น้องป๊อปไหม ก็เข้าใจน้องนะและเป็นห่วง
น้องด้วย ก็เลยรีบตอบเพราะกลัวน้องเครียดไปกันใหญ่
ที่คุณพ่อคุณแม่หน้าบึ้งหน้าอ หรือทะเลาะกัน หรืออารมณ์
ไม่ดีตลอดเวลา น้องคิดว่าท่านโกรธน้อง หรือที่น้องเล่าว่า
น้องสอบเตรียมทหารผ่านรอบแรกแล้วรอบสองไม่ผ่าน มัน
ไม่น่าจะเป็นเหตุผล น้องลองถามตัวเองซิว่าน้องทำอะไรอีก
น้องเป็นเด็กเที่ยวหรือเด็กเรียน หรือน้องเที่ยวมากเกินไป
หรือคบเพื่อนฝูงไม่ดี ถ้าสมมติน้องไม่ได้ทำอะไร น้องต้อง
ถามตัวเองว่าอยู่ที่บ้านหน้าบึ้งหน้าอ ไม่พูดกับคุณพ่อ
คุณแม่หรือป่าว ถ้าสมมติน้องทำอย่างนั้นคุณพ่อกับคุณแม่ก็
ทำหน้าที่บึ้งหน้าอใส่้องได้ แต่อันที่จริงคิดว่าน่าจะเป็นปัญหา
ของผู้ใหญ่จะมากกว่า คุณพ่อคุณแม่ผู้ใหญ่น่าจะมีปัญหาของ
เขา ปัญหาเรื่องงาน ปัญหาเรื่องเงิน เยอะแยะมากมายเพราะ
ตอนนี้เราก็อยู่ในเศรษฐกิจที่ไม่ดีและบ้านเมืองก็วุ่นวาย
คุณพ่อคุณแม่ก็อาจจะเครียดอยู่ ก็ไม่อาจจะยิ้มแย้มแจ่มใสได้
ไม่น่าจะเกี่ยวกับน้องนะ คุณพ่อคุณแม่ก็อยากให้น้องช่วยทำ

อะไรบ้างก็ลองไปถามไปพูดคุยดู น้องก็จะไปช่วยแบ่งเบาภาระและคงจะทำให้ท่านยิ้มแย้มหน้าดูไม่ห่างอหังก

แต่ถ้าน้องเครียดมาก ๆ ก็ขอแนะนำให้น้องไปที่ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ดู แล้วก็ไปคุยกับพี่ๆ ที่ปรึกษาในศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ในโครงการเพื่อนช่วยเพื่อน ถ้าน้องอยากสบายใจมากกว่านั้น น้องไม่อยากจะปวดร้าวหัวใจอย่างทุกวันนี้ น้องก็เอาเวลาที่ปวดร้าวหัวใจในโชคชะตาไปทำกิจกรรมที่ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ดีกว่า ดีไหม ซึ่งมีกิจกรรมมากมาย จะได้มีเพื่อน ๆ ก็คงจะหายเครียดไป ลองเดินเข้าไปในศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ดูชีวิตชีวิตของน้องก็จะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ถ้าน้องยิ้มได้ก็จะทำให้คุณพ่อคุณแม่ของน้องยิ้มได้ แล้วอย่าลืมเขียนจดหมายมาคุยอีกทีละ ว่าความคืบหน้าเป็นอย่างไรบ้าง ในการที่จะทำให้คุณพ่อคุณแม่ยิ้ม

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้อนุจะจบ ม.3 แล้ว แต่คุณพ่อของอนุก็ยังดื่มเหล้าอยู่เลย อนุก็อยากเรียนต่อมาก ความฝันของอนุคืออยากเป็นตำรวจพิทักษ์ความดีค่ะ ทูลกระหม่อมคิดว่าอนุควรจะหยุดความฝันไว้ที่ ม.3 หรือจะไปให้ถึงฝันดีค่ะ ชีวิตอนุมีความกดดันมาก เวลาคุณพ่อกับคุณย่าทะเลาะกันอนุไม่รู้จะทำยังไงให้มันดีขึ้น และก็รู้อย่างไรให้คุณพ่อหยุดกินเหล้า ทูลกระหม่อมช่วยให้คำแนะนำอนุด้วยค่ะ

ทูลกระหม่อม : ปัญหาของน้องสายฝนก็เป็นปัญหาที่น้องๆสมาชิกทูบีแอมเบอร์วันตามเข้ามากันมาก หลายคนก็ประสบปัญหานี้อยู่ โดยที่ไม่รู้ว่าจะแก้ไขยังไง ปัญหาที่มีคุณพ่อดื่มเหล้าหรือสูบบุหรี่ และก็เรื่องทุนการศึกษาในการสานต่อความฝันของตัวเองแต่ของน้องสายฝนก็หนักหน่อย เพราะมีทั้ง 2 ปัญหาเลย

นอกจากคุณพ่อจะชอบดื่มเหล้าจนเมามาแล้วก็ยังชอบทะเลาะกับคุณย่าจนทำให้น้องเครียดไปหมด อยากรู้ก็ขอ

แนะนำเบื้องต้น เวลาคุณพ่อกับคุณย่าทะเลาะกันเขาทะเลาะกันก็เรื่องของผู้ใหญ่ใช่ไหม น้องห้ามเขาไม่ได้เวลาคุณพ่อกับแม่แล้วทะเลาะกันคุณย่ามันก็ห้ามยากอยู่ น้องก็เข้าไปยุ่งกับเขาเลย หลบอยู่ในห้อง อ่านหนังสือ ดูทีวี เปิดเพลงจะได้กลบเสียงจะได้ไม่เครียดเพราะเรื่องของผู้ใหญ่ น้องก็คงแก้ไม่ได้หรอก ยิ่งไปยุ่ง ยิ่งไปห้าม คุณพ่อยิ่งเมมาๆอยู่อาจจะโดนลูกหลงได้ อย่างไรก็ตามไม่ใช่หน้าที่ของเรา ไม่ใช่เรื่องของเรา หน้าที่ของน้องก็อ่านหนังสือ เรียนหนังสือให้ดีๆ ถ้าเครียดมากก็เปิดเพลงซะ จะได้ไม่ได้ไม่ได้ยิน เรื่องคุณพ่อตีแม่เหล้าก็ต้องรอให้คุณพ่อกับแม่มาคุย กำลังอารมณ์ดีอยู่หนูก็ไปบอกคุณพ่อซิ บอกทีละเรื่อง เรื่องหนึ่งบอกให้ลดและบรรเทา เรื่องตีแม่เหล้าเนี่ยทำให้น้องเครียดไปหมดแล้ว

ส่วนเรื่องต่อไปก็รอตอนที่อารมณ์ดีมากๆ น้องก็บอกตรงๆว่าอยากจะเป็นตำรวจพิทักษ์ความดีและอยากจะเรียนต่อเรียนแถม 3 มันก็ไม่พอนะ ถ้าคุณพ่อกับแม่ไม่สนับสนุนความฝันจะเป็นตำรวจของน้อง ไม่ช่วยเรื่องการเรียนต่อของน้อง สมมติคุณพ่อกับแม่มีปัญหาเรื่องเงิน ก็ให้น้องไปปรึกษาครูที่ปรึกษา

น้องก็ต้องมีความมุ่งมั่น อย่าหมดกำลังใจไปเสียก่อน เพราะเดี๋ยวนี้ระบบการศึกษาของเราก็สนับสนุนเด็กที่ตั้งใจเรียน และมีผลการเรียนดี ขอให้น้องพยายามให้เป็นเด็กที่เข้าข่าย ขยันเรียนและก็มีเกรดเฉลี่ยที่ดี น้องก็สามารถขอทุนเรียน ต่อได้ ถ้าไม่ได้ทุนก็มีกองทุนกู้ยืมให้พี่งพา มีเด็กทุนบีเอ็มเบอร์วัน เยอะที่พี่งพาใช้บริการกองทุนกู้ยืมก็จบการศึกษามาได้ทั้งที่ พ่อแม่ไม่มีกำลังส่ง หรือไม่ส่งเสียเลย เพราะฉะนั้นมันสำคัญ มากเรื่องการศึกษา อย่างไรก็ตามไม่น่าหยุดความฝันไว้ที่ ม.3 ขอให้มุ่งมั่นตั้งใจไปต่อให้ได้ไม่ว่าจะสานฝันเป็นตำรวจ หรืออยากจะเรียนต่อให้มากขึ้นทางใดที่น้องเกิดชอบขึ้นมา ก็ขอให้อดทน อย่าท้อความฝัน น้องก็มีความมุ่งมั่นคิดดีทำดี น้องก็จะประสบความสำเร็จแน่นอน ก็ขอให้น้องโชคดี และเป็นกำลังใจให้น้องด้วย

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : น้องราลีขอเข้ามาเรียนในกทม. โดยที่ต้องแบกภาระที่บ้านมาด้วยและค่อนข้างจะเหนื่อยจากการเรียนและการทำงานที่หาเลี้ยงที่บ้านควบคู่กันไป ซึ่งก็เกิดปัญหาไม่สามารถไปสอบเพราะลางานไปไม่ได้ โดยที่น้องราลีขอกลับมาที่ต่างจังหวัด โดยมีสองคำถามคือ 1. ดิฉันคิดถูกหรือคิดผิดที่กลับมาเรียนต่างจังหวัดทั้งที่ยังเรียนไม่จบ 2. การแบกรับภาระครอบครัวโดยต้องแลกมากับการไม่ได้รับปริญญาในสิ่งที่เราตั้งใจไว้ ท่านมีความเห็นอย่างไรค่ะ สุดท้ายนี้ขอให้พระองค์มีพละนาถายที่สมบูรณ์แข็งแรง น้องให้คติประจำใจของตัวเองไว้ด้วยนะคะว่า คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะเป็นคนดีได้

ทูลกระหม่อม : อันที่จริงคติประจำใจของน้องเป็นสิ่งที่ดีเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะเป็นคนดีได้ อันที่จริงน้องก็เป็นคนดีแล้วนะ ช่วยครอบครัว ส่วนที่น้องต้องเลิกเรียนกลับไปอยู่ต่างจังหวัดเสียก่อน ก็เป็นเรื่องที่น่าเศร้า ก็เห็นใจน้องมากเลย แต่คนเราก็มีความจำเป็นแตกต่างกัน ก็ไม่ใช่เป็น

เรื่องผิดที่น้อง เป็นเรื่องดีเสียอีกที่น้องมีน้ำใจกลับไปช่วยครอบครัว ต่อไปถ้าครอบครัวมีความจำเป็นลดลงแล้ว น้องก็จะมีโอกาสกลับไปเรียนต่อได้ก็ไม่มีอะไรที่ต้องเสียใจมาก

ส่วนเรื่องที่สองรับภาระครอบครัวโดยต้องแลกมากับการไม่ได้รับปริญญา เรื่องนี้ก็ไม่ใช่เรื่องที่ผิดนะ เป็นเรื่องที่ดีที่น้องมีน้ำใจ มีจิตสำนึกที่จะช่วยครอบครัวของน้อง อย่างไรก็ตามน้องก็มีโอกาสที่จะได้เรียนต่อแล้วได้รับปริญญา มันไม่ได้สายเกินไป จะบอกให้ว่าฝรั่งนะ คนอายุ 80 เขายังเรียนต่อกันเลย อย่างลืมน่ามันไม่สายที่จะเรียนต่อ ขอให้น้องมีกำลังใจมากๆ ก็ขอให้น้องยึดว่า คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะเป็นคนดีได้ ขอให้น้องคิดดี พูดดี ทำดี ก็แล้วกัน น้องก็จะได้รับสิ่งดี ๆ กลับมา ขอให้ทุกคนดูน้องเป็นตัวอย่าง ว่าน้องคิดดี ใฝ่ดี ขอให้น้องและทุกคนรอบข้างน้องและน้องที่ดูรายการรวมทั้งน้องโตโซคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้อยู่อายุ 9 ปีแล้วค่ะ ได้ติดตามรายการนี้มานานแล้วค่ะ แต่ที่บ้านหนูไม่ค่อยได้ยินเสียงที่ไพเราะซักเท่าไร ชอบโดนคุณพ่อคุณแม่ดูไม่รู้ว่าดูเรื่องอะไรจนหนูแอบไปร้องไห้หลายครั้ง จนไม่อยากจะเจอพ่อแม่ บ้านนี้อึดอัดเหลือเกิน แต่คิดว่าท่านเป็นคนที่รักเราที่สุดคนหนึ่งเลยไปขอโทษท่าน แต่ตอนนี้หนูก็ไม่รู้ว่าหนูอยากเป็นอะไร ตอนแรกก็อยากเป็นครู แล้วก็อยากเป็นนักร้อง ล่าสุดอยากเป็นตำรวจ ตอนนี้อยากเป็นอะไร แต่ขอแต่งกลอนให้ถูกละหม่อมก่อนนะคะ เขียนมาว่า

“โครงการทูบีหนัมเบอร์วัน ก่อตั้งมาเพื่อสังคมไทย
ได้สั่งสอนให้เราเป็นเด็กไทย เด็กดีในสังคมที่เฟื่อง
ขอให้ทรงดำเนินรายการไป ให้สำเร็จในขั้นตอนอย่าพลั้งเผลอ
ขอให้เจริญยิ่งขึ้นนาน อยู่คู่ประชากรตลอดไป ”

ทูลกระหม่อม : อืม เก่งมากๆเลยน้องกัลชรัตน์ เป็นแฟนรุ่นจิ๋วของเรา สมาชิกทูปีนัมเบอร์วันรุ่นเล็ก น้องได้ส่งรูปมาด้วยและบทกลอนที่ไพเราะมากเลย จะขอเก็บไว้อย่างดี แล้วก็ป็นธรรมชาติมากเลย ดูจากรูปดูเหมือนน้องจะเป็นนักร้อง ตอนนี้ก็อยากเป็นตำรวจด้วย น้องแต่งกลอนมาก็ดูเป็นธรรมชาติ ก็ขอให้แต่งต่อไปมีแนวว่าจะแต่งกลอนเก่ง มีภาษาที่สวยและมีสัมผัสบ้าง เป็นกลอนเปล่าเป็นกลอนสมัยใหม่ น้องเป็นคนสมัยใหม่ น้องคงไม่ต้องเตือนรื้อนว่าน้องอยากจะเป็นอะไร อยากเป็นอะไรน้องก็คิดไปก่อน เรียนหนังสือให้ดีกว่าก่อน

อีกอย่างหนึ่งน้องบอกว่าน้องถูกดูบ่อย แต่น้องก็เข้าใจว่าคุณพ่อคุณแม่ดูเพราะอยากให้น้องดีหน่อย อยากให้น้องเป็นเด็กที่น่ารัก แต่ถ้าดูบ่อยๆก็อาจจะเหนื่อยหน่อยหนึ่ง ก็เป็นธรรมดาที่หนูบอกไม่อยากจะเจอหน้าท่าน น้องก็เข้าใจแล้วว่าท่านเป็นคนที่รักเราที่สุด และท่านอยากสอนเราให้เป็นคนดี น้องก็ลองถามตัวเองว่าน้องทำผิดอะไร เวลาคุณแม่พ่อกันดูน้องจะได้ปรับปรุงตัวเองทำอะไรให้ดีขึ้น จะได้ไม่โดนดู ก็ขอ

ให้น้องโชคดี เป็นธรรมชาติแบบนี้ตลอดไป อย่าลืมนึกแต่งกลอน
ต่อไป เพราะน้องมีแนว ลายมือน้องก็สวย ก็จะทำให้จดหมาย
น้องไว้ ขอให้น้องเป็นสมาชิกที่ดีและอนาคตที่ดีของโครงการ
ทูบีนัมเบอร์วัน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีเรื่อง คือหนู
ตกงานค่ะ หนูกลับบ้านมาอยู่กับพ่อกับแม่ แต่ว่าหนูอยาก
ทำงาน แต่ว่าหนูยังหางานไม่ได้ซักที ตอนนี้เงินหนูก็เริ่ม
จะหมด ตอนนี้ต้องอาศัยอยู่กับพ่อแม่ พ่อแม่หนูก็ไม่มีรายได้
เหมือนกัน พ่อต้องหาถ่านกระสอบมาขาย ได้กระสอบละ
200 บาท หนูสงสารพ่อกับแม่มาก หนูยังหางานทำไม่ได้
เลยค่ะ เพราะหนูไม่มีเงินซักบาท เลยออกไปหางานไม่ได้
คนแถวบ้านก็มีแต่คนซ้ำเติมหนู หว่าหนูเกาะพ่อแม่กินไป
วันๆ ทั้งที่หนูอยากทำงานใจแทบขาด เพราะว่าตอนนี้หนู
อยากทำงานมากเลยคะ รู้สึกตัวเองหายใจไม่ทั่วท้อง หนูไม่มี

กำลังใจตอนนี้หนูสับสนมากเลยคะ ทุกวันนี้หนูต้องเก็บตัว อยู่แต่ในบ้าน แต่มีบางอย่างที่ทำให้หนูหายเครียดได้บ้าง เวลา คือหนูชอบระบายให้กระต่ายฟัง มันเป็นเรื่องเดียวที่ทำให้ หนูไม่เครียดเวลาอยู่กับมันคะ

ทูลกระหม่อม : น่าสงสารมาก สำหรับน้องตรีทิพนิภา เจ้าของจดหมายก็เศร้าจนต้องไประบายกับกระต่าย ก็เป็น ภาวะที่น่าเห็นใจเพราะตอนนี้คนตกงานเยอะ ตกงานตั้งค์หมด แต่ยังไงก็ต้องออกไปหาหนะงานนี้ หรือน้องจะเพาะพันธุ์ กระต่ายขาย เพราะกระต่ายเป็นสัตว์ที่แอดทิฟมาก มันสามารถ ผลิตลูกผลิตหลานออกมาโดยที่เราไม่ต้องทำอะไรเลย อันที่จริง สิ่งที่น้องต้องทำคือออกไปหางาน หรืองานอะไรที่พอทำได้ก็ ทำไปก่อน จะได้มีรายได้ ได้ช่วยคุณพ่อคุณแม่ จะได้ไม่ต้อง มานั่งหดหู่ระบายกับกระต่าย น้องทำใจให้สบาย อย่าเครียด มากนัก ไม่งั้นกระต่ายน้องตายก่อนแน่นอน ก็ไม่มีโอกาส เพาะพันธุ์กระต่ายขาย น้องต้องรีบหางานทำ ความพยายาม

อยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น เข้าใจว่าเวลาตงงานแล้ว
มันไม่มีทางไปมันก็ยากเหมือนกัน น้องจะได้งานถ้าน้อง
ชวนขวยหา

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เรื่องก็มีอยู่ว่า
ข้าพเจ้าซึ่งชมที่พระองค์มีต่อประชาชน ที่สละเวลามาต่อต้าน
ยาเสพติด และทรงเป็นแม่ที่ดีอบรมลูกได้เก่งมากค่ะ ข้าพเจ้า
ได้ติดตามรายการทูบี นัมเบอร์วันทุกวันเสาร์นั่งอยู่หน้าจอ
เวลา 20.30 น. เป็นเวลาที่แฟนพันธุ์แท้ทุลกระหม่อมชอบ
ฟังการตอบคำถามทรงให้คำแนะนำแก่เยาวชนไทยได้ดีมาก
เลยคะ ทรงวิญรุ่มมาก ข้าพเจ้าคงเป็นสมาชิกทูบี นัมเบอร์
ที่อยู่มากที่สุด 57 ปีใช่ไหมคะ ไม่ทราบคัดออกหรือเปล่า
ข้าพเจ้ามีลูกชาย 2 ลูกหญิง 2 ข้าพเจ้าจะสั่งสอนลูกข้าพเจ้า
เป็นเป็นคนดีของสังคมไทยคะ อยากจะขอเข็มกลัดติดเสื้อ
ทุลกระหม่อมซักอันได้ไหมคะเป็นของขวัญวันเกิด ขอมากไป

หรือเปล่าคะ ขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ทูลกระหม่อมและพระราชวงศ์ทุกพระองค์มีพลานามัยที่แข็งแรง คู่กับรายการดีๆแบบนี้ไปนานๆค่ะ

ทูลกระหม่อม : คุณอรวรรณ ก็เป็นคุณแม่ของครอบครัวปิยะ เจริญวัฒนา ขอบใจก็เป็นแฟนพันธ์แท้ทั้งครอบครัว ทั้งลูกชายลูกสาวและคุณแม่ก็เป็นแฟนพันธ์ของรายการทูปಿನ်မ်เบอร์วันว่าไรดี ครอบครัวนี้น่าจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่นอีกครอบครัวหนึ่ง ก่อนหน้านี้เราก็ได้ตอบคำถามของน้องเป้และน้องปอยไปแล้ว วันนี้ก็เป็นทีของคุณแม่ละ คุณอรวรรณบอกว่าตนเป็นสมาชิกที่แก่ที่สุดก็ไม่น่าจะใช้นะก็น่าจะมีคนแก่กว่านั้น คนแก่ก็มีค่ากับโครงการทูปಿನ်မ်เบอร์วันมาก เพราะคนแก่ก็ช่วยงานทูปಿನ်မ်เบอร์ ช่วยสนับสนุนลูกๆ และก็รวมโครงการทูปಿನ်မ်เบอร์วันได้อย่างดี ถือว่าเป็นครอบครัวเดียวกัน ทุกคนเป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด

อย่างไรก็ตามก็ขอให้ครอบครัวปิยะเจริญวัฒนามีความสุข ขอให้ เป็นครอบครัวที่อบอุ่นมาก ๆ ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ขอให้ลูกๆของคุณอรวรรณเติบโตขึ้นมาด้วยการสั่งสอนของคุณอรวรรณเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีประโยชน์ต่อสังคม เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ ก็จะเป็นสิ่งที่ดีมากๆสำหรับประเทศชาติของเรา

สำหรับของขวัญวันเกิด 10 ส.ค. นี้ อาจจะเข้าไปหน่อยหนึ่ง ก็ขออวยพรวันเกิดเป็นเลข เบิร์ทเดย์ก็แล้วกัน อย่างไรก็ตาม ก็ขอเปลี่ยนจากเข้มกลัดมาเป็นของใหญ่กว่านั้นเป็น เสื้อยืดทูบี นัมเบอร์วันว่าไรดี คุณอรวรรณจะได้นำไปใช้กับลูกๆ เอาไปใส่ด้วยกันเพราะลูกก็ได้รับคนละตัวแล้วเราก็จะส่งเสื้อยืดไปให้เป็นของขวัญวันเกิด ใส่พร้อมกันสามคนเลย ก็ขออวยพรวันเกิดย้อนหลังให้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้มีปัญหาคือ พี่จะสอบเข้าม.4 ได้ แล้วจะต้องเดินทางจากบ้านไปโรงเรียน ทุกวันกว่า 110 กิโลเมตร และต้องเอาเงินไปโรงเรียนวันละ 100 บาท เพื่อจ่ายค่าโดยสาร 70 บาทและค่าอาหาร 30 บาท ซึ่งเป็นเงินที่มากพอสมควร ผมเห็นแม่เหนื่อยทุกวัน ต้อง ทอผ้า และให้น้องมีการศึกษา ผมพยายามใช้เงินแม่อย่าง ประหยัด เหตุที่ผมต้องเดินทางไปกลับจากบ้านมาโรงเรียน ทุกวันเพราะผมอยากมาช่วยแม่ทำงานบ้านเพื่อให้แม่เหนื่อย น้อยลง งานที่ผมก็มีซักผ้า ทำกับข้าว กวาดบ้านสิ่งเหล่านี้แม่ ไม่มีเวลาทำผมเลยต้องมาช่วยแม่อย่างเต็มที่ แล้วผมก็ไม่รู้ จะทำอย่างไรเพื่อให้มีเงินค่ารถไปกลับโรงเรียนมาแบ่งเบา ภาระของแม่ นี่คือเรื่องราวในจดหมายของน้องตุ้มตามครับ

ตุลกระท่อม : น้องตุ้มตามเป็นเด็กที่น่ารัก และดีมากๆเลย เข้าใจภาระของแม่ มีจิตใจที่ดีงามที่จะมาช่วยคุณแม่ทำงาน บ้านนับว่าเป็นลูกที่ดี ไม่งั้นบ้านน้องตุ้มตามคงรกตายเลย น้องมีความคิดที่น่ารักมากเลยอยากแบ่งเบาภาระคุณแม่

สิ่งแรกที่น้องทำได้คือตั้งใจเรียน ถ้าน้องไม่ตั้งใจเรียน ความเหนื่อยของคุณแม่ก็เสียไปหมดเลยคุณแม่คงเสียกำลังใจ อันที่จริงปัญหานี้ก็มีคนประสบมากมายนะ ปัญหาในการที่ไม่มีทุนการศึกษา ทุนการศึกษาน้อยไม่เพียงพอก็นำมาหลายหนแล้วว่าโรงเรียนหรือราชการเขาก็มีทุนการศึกษาต่าง ๆ น้องลองไปถามอาจารย์แนะแนวที่โรงเรียนว่ามีทุนอะไรบ้าง ที่น้องพอจะสามารถได้มาน้องก็ต้องตั้งใจเรียนดี ๆ ก็จะช่วยได้ คุณแม่ก็เห็นอย่างเดียวกันในเรื่องความสำคัญของการศึกษา ไม่งั้นคุณแม่ไม่ทำงานหนักเพื่อส่งน้องติดตามและน้องเรียน ฉะนั้นน้องต้องตั้งใจเรียน และเป็นเด็กดี น้องเป็นเด็กดีอยู่แล้ว เพราะมีจิตสำนึกที่จะมาช่วยคุณแม่ ช่วยได้อีกอย่างหนึ่งนะ ถ้าน้องติดตามอายุถึงน้องสามารถไปทำงานพิเศษได้ ก็ขอให้ น้องติดตามโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ที่บ้านของดิฉันมีแม่ที่ขายของอยู่ในตลาดแต่ก็มีเรื่องอยู่ในตลาดเลยทำให้คุณแม่หาเงินได้ลำบากขึ้น ส่วนคุณพ่อทำงานขับรถทัวร์ ส่วนมากจะมีชาวต่างชาติมาเที่ยวในเชียงใหม่เยอะ พอมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจเลยทำให้มีคนมาเที่ยวในเชียงใหม่น้อยลง พ่อของคุณดิฉันเลยได้เงินจากการทำงานมาน้อยลง พอได้เงินมาก็ต้องเอาเงินไปจ่ายค่าของจนหมด ทำให้ไม่มีเงินมาจ่ายค่าเทอมของคุณดิฉัน ถามว่าปัญหานี้ควรจะแก้ปัญหายังไง

ทูลกระหม่อม : ก็เป็นปัญหาที่บอกแล้วไงว่าทุกคนต้องเที่ยวในประเทศไทย คนไทยเที่ยวในไทยไปเที่ยวเชียงใหม่เยอะขึ้น พ่อของน้องก็จะรายได้ดีขึ้น ตอนนี้อะก็พยายามชักชวนให้คนไทยเที่ยวในประเทศไทย แต่บางทีก็ยากนะ เพราะว่าเศรษฐกิจไม่ดี ไม่มีเงินไปเที่ยว แต่อย่างไรก็ตามเป็นปัญหาที่เจอบ่อยๆ คนเป็นลูกที่ควรจะทำได้ก็คือตั้งใจเรียนตั้งใจอ่านหนังสือ เพราะคุณพ่อคุณแม่ทำงานลำบากเอาเงินมาให้เราเรียนเลี้ยงดูให้เราเติบโตใหญ่ขึ้นมา ก็อย่าทำตัวเกเร

ถ้ามีโอกาสก็ควรหางานพิเศษทำ เดี่ยวนี้เด็ก ๆ ก็หางานพิเศษทำเป็นประสบการณ์ที่ดี ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย น่าภูมิใจนะ น้องตั้งใจเรียน ตั้งใจทำดี ช่วยเหลือคุณพ่อคุณแม่ ก็เป็นสิ่งที่ดีมากแล้ว น้องก็ช่วยคุณพ่อคุณแม่ได้ ก็ขอให้ น้องโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมฟังจะเรียนจบ ครบตอนนี้เป็นผู้ช่วยผู้จัดการร้านอาหารแห่งหนึ่ง งานผมทุกอย่างลงตัวหมดเลยครับติดตรงที่พ่อผมไม่ยอมให้ผมทำงานนี้เลยเพราะเป็นร้านกึ่งผับที่เปิดเฉพาะกลางคืนครับ ผมควรจะอธิบายให้คุณพ่อเข้าใจได้ยังไงครับ เพราะผมชอบงานที่นี้มาก ๆ คนที่ร้านนี้ก็นิสัยดีมาก ๆ และที่สำคัญ ได้เงินดีมาก ๆ เลยนะครับ

ทูลกระหม่อม : ฟังๆดูก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร งานก็ดี เพื่อนร่วมงานก็ดี เงินก็ดี แถมชอบงานนี้ด้วย ดิดที่คุณพ่อไม่ชอบ มันก็เป็นช่วงว่างระหว่างวัยนะ ผู้ใหญ่ก็คิดว่าการทำงานกลางคืนมันไม่ดี เป็นที่จะต้องข้องเกี่ยวกับอบายมุขได้ง่ายขึ้น หรือว่าเราอาจจะไปกินเหล้า หรืออะไรต่อมิอะไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งร้านนี้ก็เป็นกึ่งผับด้วย ผู้ใหญ่ก็คิดว่าน้องจะไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ดี แต่น้องเป็นสมาชิกทูบีไน้มเบอร์วัน น้องก็ต้องรู้ข้อนี้มันอยู่ที่ตัวน้องเองด้วย ว่าจะมีใจเข้มแข็งยังไง มีทัศนคติยังไง มีความรับผิดชอบยังไง ถ้าคนไม่ดีทำงานกลางวันก็ไม่ดี ถ้าคนดี ทำงานกลางคืน มันไม่ดียังไง ทำงานกลางคืนทำให้มีสมาธิ อย่างไรก็ตามนี่ก็เป็นช่องว่างระหว่างวัย คุณพ่อก็ไม่เข้าใจ ฉะนั้นเราก็ต้องอธิบายให้คุณพ่อเข้าใจ อันที่จริงน้องนครินทร์น่าจะให้คุณพ่อมาชมรายการนี้ ถ้าไม่ได้ดูน้องก็ต้องอธิบายให้คุณพ่อฟัง อธิบายดีๆใช้เหตุผล ไม่ใช่ใช้อารมณ์ อย่างที่พูดมาคร่าวก่อนอาทิตย์ก่อน ถ้าอธิบายเราใช้อารมณ์ เราแพ้นะนอน คุณพ่อก็น่าจะเข้าใจ เพราะน้องก็ไม่ได้ทำผิดอะไรที่ไม่ดี ดูจะเป็นสิ่งที่ดี

น้องมีความรับผิดชอบและเป็นงานที่น้องชอบด้วย เป็นงานที่
สุจริตไม่ได้ไปทำความเดือดร้อนให้ใคร น้องต้องตกลงกับคุณ
พ่อให้รู้ น้องจะต้องทำงานอย่างมีสติ และมีความเข้มแข็งใน
จิตใจ และไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข เหล้า และยาเสพติด การ
ทำงานก็จะก่อให้เกิดประสบการณ์ ยิ่งทำงานได้มากเท่าไร
ก็จะเพิ่มประสบการณ์ ขออย่าว่าทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับตัว
น้องเอง น้องทำงานได้เงินแล้วก็ช่วยเหลือทางบ้านบ้างตาม
สมควร เป็นกำลังใจให้น้อง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ปัญหาที่ผมจะมา
ปรึกษาวันนี้คือ ผมชอบมีปัญหาที่คุณพ่อของผมอยู่บ่อย ๆ
เพราะเวลาที่ผมออกความคิดเห็นไป คุณพ่อก็มักออกความ
คิดเห็นตรงข้ามผมอยู่เสมอ แล้วเวลาคุณพ่อออกความคิดเห็น
ผมรู้สึกว่ามันไม่ใช่ไม่จริงนะครับ ทำให้ผมกับคุณพ่อต้อง
เถียงกันอยู่ตลอดผมเลยอยากถามทูลกระหม่อมว่า ผมควร

ทำตัวอย่างไรครับ ให้ผมกับคุณพ่อคุยกันด้วยความเข้าใจ เพราะจริงๆแล้วผมรู้สึกดีกับคุณพ่อ และก็รักท่านมาด้วย

ทูลกระหม่อม : ก็เป็นเรื่องของช่องว่างระหว่างวัยอีก เหมือนกัน มันเป็นเรื่องของการที่คนเราวางกัน น้องพูดอะไรคุณพ่อก็หมั่นไส้ว่าน้องพูดอะไรไม่ได้เรื่อง ฟังแล้วขวางหูขวางใจ ก็เลยทะเลาะกันทุกวันตลอดเวลา แต่จริงๆต่างคนต่างรักกันเพราะเป็นพ่อเป็นลูกกัน บางทีความคิดเห็นก็ไม่ตรงกันเพราะน้องก็ยังไม่โต คุณพ่อก็แก่แล้ว ก็เป็นช่องว่างระหว่างวัย คนเราความเห็นก็ไม่ต้องเหมือนกันหมด แต่ต้องรู้จักยอมรับกันและกันบ้าง แต่อย่างคุณพ่อถ้าคุยก็อย่าขวางมากนัก ฟังสบายๆชิวๆ ฟังดูซิว่าเขาพูดว่าอะไร เด็กๆ เขาพูดบางทีก็อาจจะพูดถูกก็ได้ เด็กเขาอาจจะมีความคิดที่แปลกๆที่สร้างสรรค์อะไรขึ้น เราอาจจะแก่แล้ว

อย่างไรก็ตามน้องก็เป็นเด็กน้องก็ลองฟังความคิดเห็นของคุณพ่อก็ดี ให้น้องยอมรับก่อนซิ ถ้าท่านพูดอะไรน้องก็อย่าลืมหิวว่าท่านเป็นคุณพ่อ ทำคุณพ่อเสียใจก็บาปกรรม

สมมติถ้าท่านสั่งอะไร บอกอะไร ถ้าไม่เหลือปากว่าแรง เราต้องอดทน เราก็อ่อนให้ก่อน ท่านก็จะเห็นความดีของเรา ท่านก็จะอ่อนให้เราบ้าง ไม่งั้นท่านก็เสียหน้าซิ ถ้าเกิดเถียงกันแล้วเราชนะท่านก็เสียหน้าซิ เราก็คุยกันดี ๆ อย่าให้อารมณ์ขึ้นมากเกินไป ใช้เหตุผล ไม่งั้นความขัดแย้งก็จะมีไปเรื่อย ๆ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมมีลูกชายคนหนึ่ง อายุ 15 ปี เขามักจะดื้อกับผมมาก ๆ พูดอะไรก็ไม่ฟัง เคยทะเลาะจนหนีออกจากบ้านมาแล้วครั้งหนึ่งครับ ผมก็ไม่รู้ว่ามันเป็นเพราะอะไรทั้งที่ผมก็มีเวลาให้เขาตั้งแต่เด็ก ความอบอุ่นก็ให้เต็มที่ ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันครับ แต่เขากลับเชื่อฟังแม่ของเขามากกว่า ทุกวันนี้ผมกลัวใจมากเลยครับ ไม่รู้จะทำยังไงดี

ทูลกระหม่อม : อ้าว ! แล้วแม่เขาเป็นยังไงละ ฟังดูคุณอนันต์ ก็เป็นคนจุกจิกจู้จี้แหละ ก็จุกจิกจู้จี้มากลูกทนไม่ได้เลยต้องหนีออกจากบ้าน มันก็เป็นเรื่องช่องว่างระหว่างวัยอีกนั่นละ แล้วคุณพ่อก็ดูจะเป็นคนหมกหมุ่นจุกจิกจู้จี้ คงเป็นคุณพ่อที่ค่อนข้างจะเข้มงวดพอสมควร ก็เป็นสิ่งที่ทำเพราะให้ความรักกับลูกก็น้อยใจว่าทำไมลูกไม่เข้าใจ ดูแล้วว่าคุณพ่อที่คุณพอสมควร คุณพ่อก็คงจะพูดไม่ดีกับคุณแม่ไว้หรือเปล่า ลูกกับแม่เขาก็ต้องรักกัน

เมื่อที่เราพูดในมุมของลูก อันนี้เราพูดในมุมของคุณพ่อ ถ้าคุณอนันต์ผิดพลาดคงที่ดูมากเกินไป เขียวเข็นมากเกินไป ลูกก็เปิดใจไม่ได้ ลูกก็ก้าวร้าวใส่ คุณอนันต์ก็ทนไม่ได้ใช่ไหม ก็เลยทะเลาะกันใหญ่วัยรุ่นส่วนมากก็มีอารมณ์ต่อต้าน อันนี้ก็พูดถึงการไม่ใช้อารมณ์ แต่อารมณ์มันก็คุมยากอยู่ เราเป็นผู้ใหญ่เราก็ไม่ควรใช้อารมณ์ หวังว่าคุณอนันต์ก็ควรควบคุมอารมณ์ให้อยู่มากกว่าลูกชาย เราต้องควบคุมอารมณ์ให้ดี ใช้เหตุผลดีๆ ทำตัวเป็นเพื่อนเขา ต้องเปิดใจเข้าใจเขาบ้างว่าเขาคิดยังไง เพราะวัยรุ่นเขาก็อยากทำอะไรของเขา

เขากำลังเติบโต เห็นโลกกว้างอันนั้นก็อยากลอง อันนี้ก็อยากลอง ก็ลองได้ แต่อย่าไปลองยาเสพติดเพราะยาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี เราต้องชี้แนะ แต่ไม่ใช่บังคับเขี้ยวเข็ญ ไม่มีใครชอบการบังคับ การที่จะออกคำสั่งก็พูดดีนึ่มนวล เพื่อลดพฤติกรรมต่อต้าน พูดด้วยเหตุผลเขาก็น่าจะเข้าใจ อย่างวางอำนาจ อย่าตะคอก อย่าพูดจาใช้แต่อารมณ์ของเรา ต้องใช้ความเข้าใจ ถ้าคุณอนันต์เปลี่ยนมาเป็นพ่อที่เป็นเพื่อนลูก ลูกก็อาจจะมามีพฤติกรรมที่ดีขึ้น ก็ขอให้คุณอนันต์โชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ดิฉันมีปัญหาคะ
ปรึกษา คือลูกสาวของดิฉันโตเป็นสาวแล้ว ปีนี้ก็อายุ 19 ปี
หน้าตาก็ใช้ได้ ทีนี้เพื่อนของลูกสาวฉันก็ชวนไปทำงาน
พิเศษพวกพริตตี้ ดิฉันก็เป็นห่วงไม่อยากให้ลูกไปทำงาน
แบบนี้ เพราะที่บ้านก็ไม่ได้เดือดร้อนอะไร แต่ลูกสาวของดิฉัน
บอกว่าอยากหาประสบการณ์ ดิฉันควรจะทำยังไงดีคะ

ทูลกระหม่อม : กิติ์ใจนะที่คุณแม่ก็ดูรายการนี้อยู่ ไม่ว่าจะ 42 หรือ 80 ก็เขียนเข้ามาได้ ถ้าเป็นปัญหาที่น่าสนใจ เราก็นำมาออกรายการคนนั้นก็จะได้เสียจากทางรายการ อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องช่องว่างระหว่างวัยอีกแล้ว คุณแม่ก็เป็นคนสมัยเก่า ลูกก็อยู่สบายแล้วจะไปกระเสือกกระสนหางานทำไม แต่สมัยนี้มันเปลี่ยนไปแล้ว เราต้องหาประสบการณ์ เมืองนอกถ้าเขาอายุ 16 เขาก็ทำงานได้ ไม่ว่าจะยากดีมีจน เขาก็ออกไปหางานทำ หาประสบการณ์ ถ้าใครไม่มีประสบการณ์ในการทำงานก็จะหางานยาก แต่ในประเทศไทยมันก็เป็นเรื่องน่าอับอายเพราะไม่ได้จนซะหน่อย ทำไมต้องไปทำงานลำบากลำบาก ก็เข้าใจว่าคุณแม่เป็นห่วงลูกสาว ซึ่งอายุ 19 เท่านั้นเอง แต่เขาก็โตแล้วนะและมีความคิดที่ดีในการที่จะไปหาประสบการณ์ทำงาน และก็เป็นสิ่งที่ดีออกที่ลูกรู้จักหารายได้พิเศษมาใช้ส่วนตัว ไม่พึ่งพาเงินคุณพ่อคุณแม่เท่าไร ถ้าเขาได้ทำงานกับคนเยอะๆ เขาจะรู้จักการทำงานร่วมกันคนอื่น ถ้าเขาปรับตัวได้ ต่อไปเขาก็จะไม่มีปัญหาในการทำงาน งานบางงานอาจจะไม่ได้มีเกียรติมากมาย แต่เราต้องรู้จักเริ่มงานในระดับเริ่มต้นนี้ เมื่อเรา

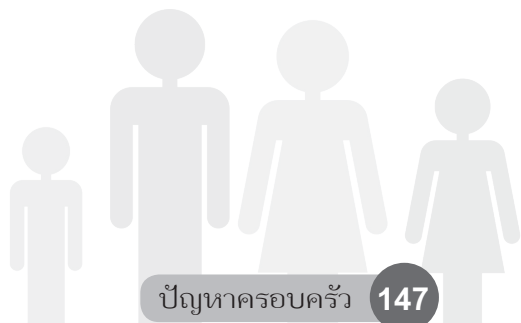

เป็นนายเราจะได้รับปัญหาว่าเราจะแก้อย่างไรกับลูกน้อง อาจจะมี
มีความเห็นใจความเข้าใจมากขึ้น ทำให้การทำงานง่ายขึ้น มีการจัดระบบ
ความคิดการทำงานได้ดี ในการพูดคุยกับลูกสาว ต้องคุยกับเขาดี ๆ คุยด้วยความเข้าใจ ถ้าเข้าใจเขา
ไว้วางใจเขา เขาก็จะไม่ทำอะไรที่ออกนอกกลุ่มนอกทาง เพราะเรา
สอนเขามาดีแล้ว ยังไงก็ไว้วางใจลูกสาว ดีใจที่เขามีความคิดที่ดี
ที่จะหาประสบการณ์ในการทำงาน เพราะงานตอนนี้หายาก
สร้างความพร้อมซะก่อน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมมีเรื่องขอร้องใจครับ
ว่าทำไมคุณแม่ของผมถึงได้ขี้บ่นจังครับ ทูลกระหม่อมเชื่อไหม
ครับว่าคุณแม่ของผม พูดโน่นบ่นนี่ได้ตลอดเวลา ผมเดินเข้าบ้าน
คุณแม่ก็จะบ่นเรื่องเสื้อผ้าสกปรก พอผมไปอาบน้ำลงมาก็
จะบ่นบอกใช้น้ำเปลือง จะบ่นอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าผมจะ
เข้านอนละครับ ผมควรจะทำอย่างไรดีครับให้คุณแม่เปลี่ยน
พฤติกรรมนี้ได้ เพราะจริงๆ แล้วผมก็รักท่านมาก

ทูลกระหม่อม : อันนี้น้องปฐมพรก็ทำอะไรไม่ได้แล้ว เพราะคนแก่ นะ คนแก่ขี้บ่นโดยเฉพาะผู้หญิงแก่ๆ มันช่วยไม่ได้ เพราะมันไปตามวัยก็แนะนำว่าเอาสำลีมาอุดหูซะ อันที่จริงเขาบ่นเพราะเขารักน้องเขาไม่ยากให้น้องใส่เสื้อสกปรก เขาก็บ่นไปเรื่อย ๆ น้องก็พยายามทำตัวให้ดีๆ ไม่ให้คุณแม่บ่นสิ ผู้ใหญ่บ่นก็เหมือนผู้ใหญ่ให้พร เหมือนพระท่านว่า คนต่ำเหมือนคนช้ำมทรัพย์ให้เรา เขาบอกทางที่ดีให้เรา เราจะได้เอามาพิจารณา ทางเทิงมันยิ่งหายากด้วยทุกวันนี้ อย่างไม่รู้คุณแม่อีก รักน้อง น้องก็ยอมๆ ท่านเหนื่อยเอาสำลีมาอุดหูซะ ก็พยายามเข้าใจคุณแม่ของน้องเพราะคุณแม่เป็นห่วงลูกเป็นห่วงหลาน คนแก่ก็มีทางออกด้วยการบ่นๆ ถ้ามีเวลาว่างก็บอกรักคุณแม่ดังๆ กอดคุณแม่จะได้เลิกบ่น

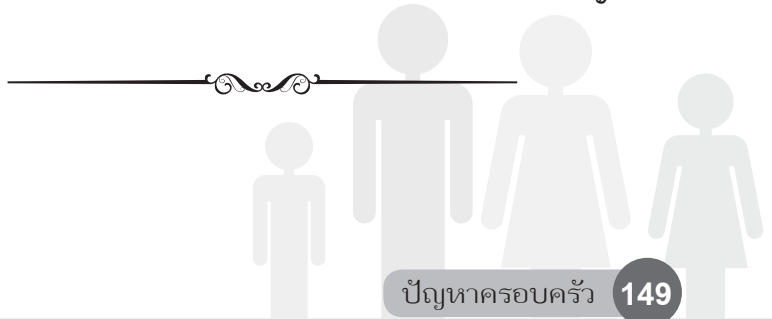
สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมขี้ใจมากเลย
ครับ ว่าการเป็นผู้ใหญ่มันเป็นยังไงกันแน่ ทุกวันนี้ผมอายุ
20 แล้ว เรียนอยู่ ปี 2 ก็ยังไม่เข้าใจอยู่ดีว่า ทำไมพ่อแม่ผม
ต้องบอกให้ผมทำตัวเป็นผู้ใหญ่ซักที ผมไม่เข้าใจครับว่าการ
เป็นผู้ใหญ่มันเป็นยังไง

ทูลกระหม่อม : ส่วนมากคนเป็นพ่อเป็นแม่ก็มักจะเห็นลูก
เป็นเด็กอยู่ดี ถึงลูกจะแก่อายุ 80 แล้ว ก็ยังนึกว่าเป็นเด็กอยู่ดี
เหมือนน้องฟรอยด์ถึงจะโตแล้ว เรียนจบแล้ว คุณพ่อคุณแม่
แม่ก็ยังเป็นห่วงอยู่ดี เพราะเขาเป็นห่วง เพราะเขาปลื้มใจ
อย่างไรก็ตามถ้าเรามองโลกให้แง่ดี ก็จะได้เห็นความรักความ
ห่วงใยของคุณแม่ น้องบอกอายุ 20 แล้ว น้องเป็นผู้ใหญ่ น้อง
ก็ต้องทำตัวให้สมวัย ทำตัวให้มีความรับผิดชอบ และทำตัวให้
ทำานไม่เป็นห่วง ตั้งใจเรียนหนังสือ แบ่งเวลาให้เป็น ถ้าเขา
เห็นเป็นผู้ใหญ่แล้วเขาก็จะเลิกจ้ำจี้จ้ำไช ก็ขอให้น้องโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมมีลูกที่ลูกน้องคนหนึ่งอายุ 6 ขวบนะครับ เขาพูดไม่ค่อยได้ครับ พูดได้แค่บางครั้ง แบบ ปะป๊า มะม๊า แต่เวลาเขาทำโน่นนี่เขาทำได้หมด เวลาผมพูดกับเขา เขาก็เข้าใจ เขาเคยได้ไปตรวจที่โรงพยาบาลเมื่อ 4 – 5 ปีก่อนนะครับ หูเขาก็ก็ไม่ได้เป็นอะไร แต่เขาแค่พูดออกมาไม่ออกนะครับ แต่เขาไปเรียนไม่ได้ครับ คุณครูไม่ให้เรียน เขาหาว่าไม่ปกติ

ทูลกระหม่อม : อาจจะเป็นออทิสติกก็ได้ แต่เราไปลองความเห็นว่าเป็นออทิสติกก็ไม่ได้ เพราะเราไม่ทราบและไม่รู้จักเขา และเราก็ไม่เคยเจอเขา ถ้าจะให้แน่ใจก็ให้ไปหาคุณหมอที่เชี่ยวชาญในด้านเด็กที่มีความบกพร่องในการที่จะเรียนหรือศึกษา ว่ามันมีหลายสาเหตุ ถ้าเรารู้ว่าเขาเป็นอะไรแล้วดูแลเขาให้ถูกต้อง หรือเข้าเรียนชั้นพิเศษก็ได้ แต่ยังไงเขาก็ควรได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมเท่าที่เขาจะทำได้ น้องริชาร์ดก็เป็นเด็กที่น่ารักที่เป็นห่วงคนในครอบครัว ห่วงญาติ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ครอบครัวของผมชอบไปทำบุญบ่อยมากเลยครับ พ่อแม่ของผมก็ชอบชวนผมไปทำบุญ แม่ผมไม่ค่อยอยากไป เพราะรู้สึกว่าการไปวัดมันน่าเบื่อ มีวัดที่ไหนทำบุญสนุกๆ เหมาะกับวัยรุ่นบ้างไหมครับ

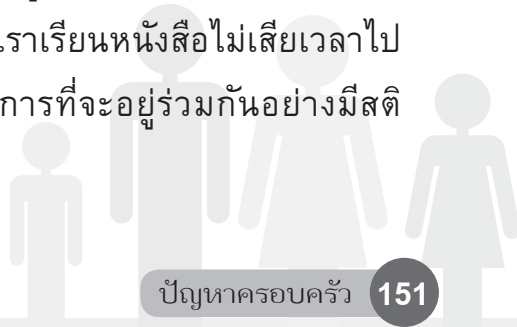
ทูลกระหม่อม : อันที่จริงมีคนบอกว่าการไปวัดทำบุญมันเป็นเรื่องของคนแก่ ตอนนี้อาจจะไม่ใช่แล้วก็ได้ เพราะวัยรุ่นอย่างน้องริชาร์ดยังอยากไปทำบุญเลย การไปวัดนี้ไปทำบุญไปทำให้จิตใจสงบ สมัยนี้พระท่านก็มีคำสอนอินเทอร์เน็ตอย่างที่ว่า พูดยอะไรก็ไม่น่าเบื่อแล้ว ในหลักธรรมการเวียนแล้วทำให้เรามีสติมีสมาธิ เพราะตอนนี้เราจะทำอะไรเราก็ต้องทำอะไรอย่างมีสติ อย่างเช่นเรื่องความรัก รักแบบมีสติเวียนก็ต้องมีสมาธิ ถ้าเรามีสมาธิแล้วจิตใจเรามีสมาธิทำอะไรเราก็จะได้ดี ทำงานได้ดีกว่าคนอื่น เพราะฉะนั้นเราไปวัด เราก็ไปฝึกสมาธิ อย่างที่ฝรั่งเขาว่า in focus ไม่งั้นเราก็จะไม่รู้ทำอะไรอยู่ แข่งขันกับใครก็จะไม่ชนะ ถ้าสมาธิเราก็จะชนะในวัดคำสอนของพระพุทธเจ้าจะช่วยในแง่นี้ ควบคุมจิตใจ

ตัวเอง เอาชนะตัวเองเพราะพระพุทธเจ้าสอนไว้ว่าอย่างนั้น
โลกนี้มีแต่การแข่งขัน ถ้าเรามีสมาธิเวลาจะพูดอะไร ทำอะไร
เราก็จะเหนือคนอื่นเขา ฉะนั้นการเขาวัดก็ไม่ได้เป็นอะไรที่
น่าเบื่อ น้องก็ลองไปวัดกับครอบครัวของน้องซึกที่สองที่
ทำสมาธิแล้วเรียนเก่งนะน้อง

สมาธิ TO BE NUMBER ONE : ผมมีคำถามที่จะถาม
ทูลกระหม่อมว่า เพื่อนผมเป็นคนชอบกิจกรรมมากครับ ไม่ว่าจะ
กิจกรรมทูบีน หรือกิจกรรมอื่น เขาก็จะทำอยู่เป็นประจำ
แต่เขามักจะมีปัญหาเกี่ยวกับพ่อแม่ของเขาอยู่เสมอ พ่อแม่เขา
ถามว่ากิจกรรมนั้นทำไปเพื่ออะไร แล้วมันจะได้อะไรขึ้นมา
ผมจะให้เขาอธิบายอย่างไรเกี่ยวกับกิจกรรมที่เขาชอบครับ

ทูลกระหม่อม : ส่วนมากผู้ใหญ่หลายๆ คนก็ไม่เข้าใจ
ในสิ่งที่เราทำ เขาอยากให้เราเรียนหนังสือไม่เสียเวลาไป
ทำกิจกรรมอย่างอื่น ๆ ในการที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีสติ

โดยไม่ทะเลาะและมีปัญหาซึ่งกันและกันนี้ เราต้องคุยกันตรง ๆ คุยกันให้รู้เรื่อง น้องต้องให้เพื่อนเล่าให้พ่อแม่ฟังว่าทำกิจกรรมอะไรเล่าให้พ่อแม่ฟัง ว่ากิจกรรมมันเกี่ยวกับอะไร การทำกิจกรรมไม่สิ่งที่ไม่ดี เวลาทำกิจกรรมอะไรก็ต้องบอกพ่อแม่ ว่าเราทำทูปีนัมเบอร์วันนะเราทำเพื่อต่อต้านยาเสพติด เราต้องมีวิธีทำงานของเราโดยใช้เวลาวางให้เป็นประโยชน์ เราต้องรู้จักแบ่งเวลา

อีกอย่างหนึ่งคุณพ่อคุณแม่คิดว่าเราแบ่งเวลาไม่เป็น เราต้องมีวินัยของตัวเอง ตอนนี้จะอ่านหนังสือ ตอนนี้จะทำกิจกรรม นอกจากนั้นเราต้องตั้งใจเรียนด้วยให้ผลการเรียนดีขึ้นมาทำให้คุณพ่อคุณแม่ไม่รังเกียจกิจกรรมมากไปนัก บางกิจกรรมต้องกลับบ้านดึกต้องให้เขารู้บางที่เราทำอะไร เราต้องทำให้เขาเข้าใจว่าเราทำสิ่งดี ๆ ให้กับสังคมได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมมีเรื่องที่จะทูลถามทูลกระหม่อมว่า ครอบครัวของผม มีพี่น้องอยู่ 3 คน ผมเป็นคนกลาง มีพี่ชาย 1 คนน้องชาย 1 คน แต่ก่อนที่จะมีน้องชายคนเล็กนั้น ครอบครัวผมก็ดูแลผมอย่างดี ผมอยากได้อะไร ก็จะทำให้ ตอนนี้ แต่พอมีน้องชายครอบครัวผมให้ความสำคัญกับน้องชายผมเพียงคนเดียว ทำให้บางครั้งผมรู้สึกอิจฉา และน้อยใจครอบครัวมากที่ไม่เห็นค่าในตัวของผม เวลาผมจะทำอะไรครอบครัวก็ทำเหมือนว่าผมไร้ค่าไม่สนใจ

ทูลกระหม่อม : เป็นปกติธรรมดาที่ครอบครัวที่มีลูกหลาย ๆ คนพ่อแม่ก็จะไม่มีเวลาเอาใจหรือสนใจมาก ๆ กับลูกทุกคนมาก ๆ ลูกคนเล็กก็ต้องได้รับความสนใจมากกว่า เพราะเขายังเด็ก เป็นห่วงเขามากกว่าเพราะเขาตัวเล็กกว่า แล้วน้องก็โตแล้วสามารถดูแลตัวเองได้ดีกว่า ยังไงก็ตาม คุณพ่อคุณแม่ก็ยังรักน้องอยู่ น้องไม่ต้องน้อยใจ อิจฉานี้เลิกไปเลย เพราะคุณพ่อคุณแม่รักน้องอย่างแน่นอน ที่สนใจน้องคนเล็กเพราะน้องยังเด็กอยู่ หรือน้องทำตัวเรียกร้องความสนใจ

ในทางที่ผิดหรือเปล่า สิ่งสำคัญที่จะทำให้ทุกคนเห็นใจเห็นค่าน้องและชื่นชมในตัวเอง น้องก็ต้องทำตัวให้น่าชื่นชม เรียนหนังสือให้ดี เล่นกีฬา ยังไงก็ขอให้น้องโชคดี

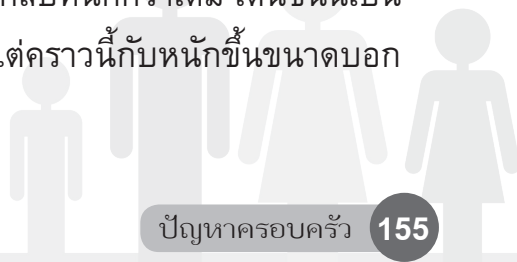
สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ดิฉันมี ลูกสาวหนึ่งคน อายุ 14 ปี ดิฉันอยากให้ลูกของดิฉันเป็นนักร้องมากเลย ค่ะ บางวันในตอนเย็นดิฉันก็ไปเรียนร้องเป็นพิเศษ เมื่อมีการประกวดก็จะส่งลูกไปประกวดทุกครั้ง แต่ก็ยังไม่ถึงดวงดาวซักที ทั้งที่ลูกดิฉันก็เสียงดี ดิฉันอยากให้ลูกกระหม่อมซี้นะ ได้ไหมค่ะ ว่าควรจะทำยังไง

ลูกกระหม่อม : ข้อหนึ่ง คุณแม่คิดเอาเองหรือเปล่าว่า ลูกสาวเสียงดี ข้อสอง ลูกสาวอยากเป็นนักร้องด้วยหรือเปล่า หรือคุณแม่อยากเอง ส่วนมากคุณแม่นั่นจะเป็นตัวยุ่ง เห็นเป็นแม่เป็นผู้จัดการดาราเข้าไปยุ่งในกองเยอะแยะมากมาย ทำให้คนเขาเกลียดลูกสาวคนแม่ คุณแม่ตั้งต้นพยายามดัน

ลูกสาว แต่ลูกสาวจะชอบหรือเปล่านั้นไม่รู้ อาจจะชอบแต่
ไม่มีพรสวรรค์ แต่อาจจะมีพรสวรรค์แต่คนอื่นเขามีมากกว่า
เพราะใครๆ เขาก็แข่งกันทั้งนั้น ถ้าลูกสาวเสียงดีจริงๆ ก็
เรียนต่อไปเพราะอายุ 14 ปี เอง ต่อไปพยายามหมั่นฝึก
หมั่นร้องหมั่นเข้าประกวดก็จะพัฒนาความสามารถมากขึ้น
แต่คุณแม่อย่าไปกดดันลูกสาวมากเกินไป อย่าคาดหวังมาก
เกินไปอาจจะทำให้ลูกสาวเครียด คาดหวังมากเกินไปแต่อาจ
จะผิดหวังก็ได้ในโลกนี้ประเทศนี้ก็มีการแข่งขันสูง มาที่ศูนย์
เพื่อนใจวันรุ่งขึ้นก็ได้เรามีคอร์สที่ไม่ต้องเสียเงิน ลองมาและอาจ
จะได้เพื่อนมากขึ้น

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : พ่อผมเป็นตำรวจ
ใครๆก็ว่าผมเป็นลูกตำรวจใช่ไหม แต่แม่บอกว่าถึงจะแมก็เป็น
พ่อ ปัญหาผมมีอยู่เรื่องเดียวครับ จะทำยังไงให้พ่อเลิกเมา เวลา
เมาก็เป็นอันธพาล ทบทำลายข้าวของ ตบตีภรรยา ยายออก
รถให้คุณพ่อจะได้เลิกเมาแต่กลับหนักกว่าเดิม โดนชนนี้เป็น
ประจำ แม่ก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่คราวนี้กับหนักขึ้นขนาดบอก

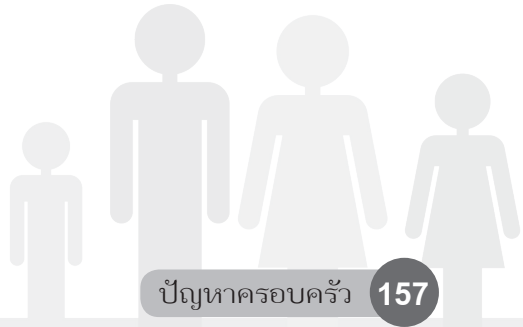

ว่าจะทุบรถทิ้ง แม่เคยบอกว่าสิ่งที่ดีของพ่อก็ให้คุณเป็นแบบ
อย่างแต่สิ่งไหนไม่ดีก็อย่าไปเลียนแบบ ผมไม่รู้จะไปปรึกษา
ใคร ผมอยากเป็นสมาชิกทูปีนัมเบอร์วัน ถ้าพ่อเลิกเมาผมจะ
ตั้งใจเรียนและเป็นคนดีของสังคม

ทูลกระหม่อม : น้องไม่ต้องรอจนกว่าคุณพ่อจะเลิกเมา
ที่จะเป็นคนดีของสังคม เป็นคนตั้งใจเรียน น้องเริ่มทำวันนี้เลย
และควรรหาโอกาสไปสมัครสมาชิกทูปีนัมเบอร์วันที่โรงเรียนน้อง
น้องเป็นคนดีได้เลยไม่ต้องไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและช่วย
คุณแม่ ทำงานบ้านให้กำลังใจคุณแม่ เพราะคุณแม่พูดถูก
ถึงจะเมาก็เป็นพ่อ มันเป็นเรื่องที่เกินความสามารถที่จะทำให้
คุณพ่อเลิกเหล้า เพราะเป็นเรื่องที่คุณพ่อก็ยังเลิกไม่ได้
มันเป็นเรื่องของผู้ใหญ่ คุณแม่เองก็ทำให้คุณพ่อเลิกไม่ได้
นอกจากคุณพ่อจะอยากเลิกเอง ไม่งั้นก็ไปบำบัดซะ เมาแบบนี้
ไม่ดีนะ เมาแล้วทำลายข้าวของ ตบตีภรรยา มันเป็นการยาก
น้องต้องช่วยคุณแม่ด้วยการทำตัวเป็นคนดี ตั้งใจเรียนดี ๆ จะ
ได้มีอนาคตดี ๆ คุณแม่จะได้ภูมิใจ ไม่หนักใจต่อไป

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีผลการเรียนปานกลางค่ะ แต่คุณพ่อคุณแม่คาดหวังมาก และสนใจผลการเรียนของหนูเป็นพิเศษ หนูเลยรู้สึกกดดัน กลัวทำไม่ได้ ควรบอกพวกท่านอย่างไรดีค่ะ

ทูลกระหม่อม : หนูไม่ต้องกดดัน คุณพ่อคุณแม่เขาหวังดี อยากให้เรียนดี เขารักและใส่ใจน้องดีที่เขาตัดหางปล่อยวัด เขาตั้งความหวังไว้สูงหนูไม่ต้องเครียด หนูควรทำหน้าที่ให้ดีที่สุดแล้วคุณพ่อคุณแม่ก็จะเข้าใจเอง แต่หนูอาจจะทำได้ดีกว่าที่คิดก็ได้ ทำให้ดีที่สุดคุณพ่อคุณแม่ก็ปลื้มใจแล้ว ในอนาคตก็จะมีอนาคตที่ดีให้คุณพ่อคุณแม่ได้ การกดดันตัวเองมากๆ อาจทำให้เราเรียนไม่ได้ดี จึงควรทำตัวให้สบาย ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด

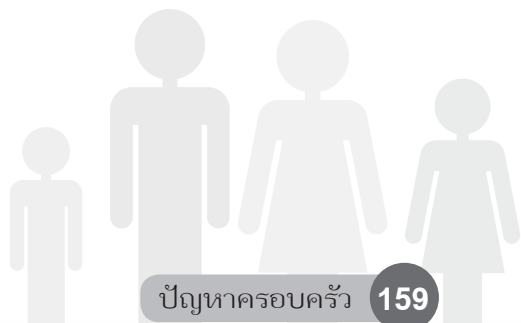
สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีเรื่องกลุ้มใจ
อยากจะปรึกษา หนูมีปัญหาทะเลาะกับคุณแม่บ่อยมาก เรื่อง
หนูกับเพื่อนทำกิจกรรมบ้าง เทียบบ้าง ทุกครั้งจะถูกดูถูกว่า
จนเสียใจจนเกือบหนีปัญหาพึ่งยาเสพติดหลายครั้ง บางทีหนู
อยากทำอะไรกับเพื่อนบ้าง มีเวลาเป็นของตัวเองบ้าง หรือทำ
กิจกรรม ทำการบ้าน ทำรายงานที่โรงเรียน แม่ยังไม่เข้าใจอีก
จนไม่สบายใจ หนูควรรหาทางออกยังไงดีคะ

ทูลกระหม่อม : การหาทางออกโดยใช้ยาเสพติดเป็นเรื่อง
ที่ผิด ยาเสพติดทำให้ยังมีปัญหากับสังคม บ้าน ครอบครัว
เพื่อน โรงเรียน ตนเอง ทำให้ทะเลาะกับแม่มากขึ้น ควรที่
เลี้ยงให้ไกลเลย จะยิ่งทำให้เดือดร้อน ยิ่งทำให้สมองฝ่อ ฯลฯ
เรื่องแบบนี้อย่าคิดมากแต่ช่องว่างระหว่างวัย แต่คุณแม่เป็น
ห่วงอยากให้ตั้งใจเรียนมาก ตามประสาผู้ใหญ่ น้องต้องบอก
ความจริงว่าไปทำกิจกรรมดีๆ ให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ให้งาน
และผลการเรียนพิสูจน์มา ท่านจะภูมิใจเอง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมมีเรื่องอยากจะปรึกษาอะ พ่อผมเป็นคนขยันทำงาน ออกเช้ากลับดึก ชอบสูบบุหรี่ พ่อบอกให้เลิกสูบกี้ไม่ยอม พ่อบอกว่าอยากจะเลิกอยู่แต่เลิกไม่ได้ จนตอนนี้ต้องพกยาแก้หอบหืด จะมีวิธีใดบ้างจะทำให้พ่อเลิกบุหรี่ได้ครับ

ทูลกระหม่อม : คุณพ่อทำงานมากก็อาจจะเครียด การสูบบุหรี่อาจจะทำให้เข้าใจผิดว่าเท่ แต่ที่จริงมันทำลายสุขภาพ ฉะนั้นน้องต้องบอกและเป็นกำลังใจให้คุณพ่อ บอกขอเสีย และให้คุณพ่อใจแข็งหน่อย นอกจากนั้นมีเคล็ดลับคือให้กินเปลือกมะนาวจะทำให้ได้รสเผื่อน ขมคอ จนไม่อยากจะสูบบุหรี่ ลองทำดู ถูกแล้วที่น้องรักและเป็นห่วงคุณพ่อหวังดีกับท่าน เลิกได้จะดีที่สุด

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : คุณพ่อคุณแม่อยาก
ให้หนูเลิกกับแฟน หนูก็ใช้ชีวิตค่อยๆ ถอยห่างออกมาจนไม่
ได้ติดต่อกันแล้ว แต่คุณพ่อคุณแม่ก็ยังไม่ยอมเชื่อ คอยแต่
จะจ้องจับผิด จนกลายเป็นเรื่องใหญ่หนูไม่รู้จะทำยังไงดีค่ะ

ทูลกระหม่อม : น้องเชื่อคุณพ่อคุณแม่นั่นดีแล้วเพราะเรา
ยังเด็กอยู่ แต่คุณพ่อคุณแม่ดูอยู่การทำแบบนี้เป็นการชี้โพรง
ให้กระรอก อยู่ที่ว่าอย่าฟังกระแนะกระแหง ถ้าเด็กรำคาญ
อาจทะเลาะได้ ควรค่อยๆดู ค่อยๆว่ากัน ว่าความจริงเป็น
อย่างไร น้องเป็นเด็กวัยรุ่นก็ไม่ควรไปมุงในด้านการเมือง
และการมีความรักมากนัก ควรตั้งใจเรียนให้ดีช่วยเหลือ
คุณพ่อคุณแม่ เรื่องแบบนี้ต้องใช้เวลาที่จะให้ท่านเชื่อ เรายังมี
โอกาสอีกเยอะที่จะเจอสิ่งดีๆ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมักถูกคุณพ่อคุณแม่ดุ เวลาคุยโทรศัพท์บ่อยๆ เวลาอยู่บ้านคนเดียวจะเหงาก็เลยคุยโทรศัพท์กับเพื่อนๆ คุณพ่อคุณแม่เลยดูว่าคุณอยู่ได้ ไม่ทำอะไรเลย หนูไม่รู้จะทำยังไงอยากออกจากบ้านกลัวคุณแม่เป็นห่วง เวลาไม่ไปใช้วิธีคุยโทรศัพท์กับเพื่อนแทนแต่ก็ยังเป็นห่วงอีกหนูจะทำยังไงดีค่ะ

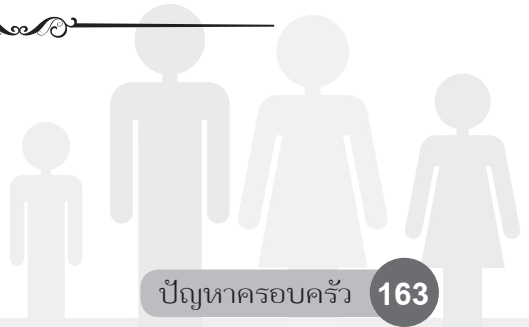
ทูลกระหม่อม : เหงาก็เป็นเรื่องธรรมดา จริงๆ เขาอาจจะห่วงเหมือนกันอยากเป็นเพื่อนคุยด้วย แล้วการที่จะคุยโทรศัพท์นั้นก็ควรทำงานบ้าน ทำการบ้าน อ่านหนังสือให้เสร็จก่อนไม่งั้นอาจเสียเวลาในการเรียน ทำงาน อ่านหนังสือ การคุยโทรศัพท์นั้นคุยได้ คุยในเรื่องที่ดีมีประโยชน์หรือรู้จักแบ่งเวลา แล้วคุณแม่จะเข้าใจไปเอง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีเรื่องอีต้อใจ
ไม่รู้อจะทำอย่างไรรีดีคะ ครอบครัของหนูเป็นครอบครัวใหญ่
มีพี่น้องทั้งหมด 2 คน พี่สาวคนโตทำงานปกติแล้วงานบ้าน
ทุกอย่างหนูจะเป็นคนทำทั้งหมด รวมถึงกิจกรรมของ
โรงเรียนด้วย เมื่อมาทำกิจกรรมของโรงเรียนจึงทำให้หนูขาด
การทำงานบ้าน คุณแม่จึงบ่นว่าไม่รู้จักทำงานบ้านบ้างเลย
แล้วคุณแม่พูดเหมือนว่าเราไม่เคยทำงานบ้านมาก่อนทั้งที่
หนูทำมาตลอดเลย แต่เพราะในบางครั้งเราต้องทำงานของ
เราด้วย เมื่อเราใช้เหตุผลพูดกับท่าน ท่านก็หาว่าเราเถียงท่าน
จนบางครั้งก็อดร้องไห้ไม่ได้คะ จะร้องไห้ทุกครั้งที่คุณแม่ไม่
เข้าใจ หนูอย่างไ้ได้คำแนะนำจากทูลกระหม่อมฯ

ทูลกระหม่อม : ก็เข้าใจน้องแพรวนะว่าต้องรู้สึกน้อยใจบ้าง
ต้องที่คุณแม่พูดมาอย่างนี้ แต่ก็ขอชมน้องว่าน้องเป็นเด็กที่
น่ารักเด็กดีรู้จักช่วยคุณแม่แบ่งเบาภาระของคุณแม่เพราะ
คุณแม่ต้องทำงานนอกบ้านมาเหนื่อยแล้วเพื่อเลี้ยงหนู แล้ว
พี่สาวของหนูก็ทำงานช่วยกันดูแลครอบครัวก็เป็นสิ่งที่ดีที่

น้องรู้จักแบ่งเวลาภาระของคุณแม่ ในการที่ต้องทำงานบ้าน ด้วยงานของ ตัวเองด้วยงานของโรงเรียนด้วยอะไรต่าง ๆ นานา น้องก็ต้องมีวิธีแบ่งเวลา วิธีจัดการกับเวลาของเราต้อง แบ่งเวลาให้ เป็นน้องต้องทำความเข้าใจกับคุณแม่ด้วยว่า น้องก็มีการบ้าน มีงานที่จะต้องอ่านหนังสือ มีกิจกรรมต่าง ๆ ต้องทำอยู่ แล้วเราต้องเข้าใจผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่บางคนที่เขาแก่แล้ว ทำงานเหนื่อยเขาก็ต้องบ่นบ้าง น้องก็ได้บุญอีกอย่างหนึ่ง ทำให้คุณแม่หายเครียด แม่บ่นแม่ก็จะหายเครียด น้องก็ต้อง จัดสรรเวลาให้ถูก มีตารางว่าเวลาไหนที่จะทำ โรงเรียน เลิกแล้วมาทำการบ้านก่อน อาบน้ำแต่งตัวแล้วทำการบ้าน ของน้องอ่านหนังสือ น้องต้องมีตารางที่แน่นอนว่าเวลานั้น เวลาเรียน เวลาไหนทำการบ้าน และเวลาไหนน้องจะได้ พักผ่อนบ้าง ถ้าจัดเวลาเป็นน้องก็ทำได้ แต่น้องอย่า น้อยใจเลย สมมติน้อยใจน้องก็ร้องออกมาได้นะ จะได้ไม่เครียด บอกคุณแม่ว่าบ่นมาก ๆ แล้วหน้าจะเหี่ยวนะ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมมีปัญหาปรึกษา
ทูลกระหม่อมฯครับ คือเมื่อเร็ว ๆ นี้พี่สาวของผมไปทานเลี้ยง
งานวันเกิดของเพื่อนมา ซึ่งพี่สาวของผมเนี่ยะก็ดื่มมา
นิดหน่อย ขากลับพี่ของผมก็ขับรถผ่านด่านตำรวจครับ ก็โดน
เป่าแอลกอฮอล์ครับ แล้วก็ตำรวจก็จับพี่ผมไปโรงพักทันที
ที่บ้านผมก็เลยวุ่นวายหาเงินไปประกันตัวพี่สาวกันยกใหญ่
เลยครับ เขาก็เลยไม่เข้าใจว่าทำไมต้องเคร่งครัดเรื่องเมาแล้ว
ขับขนาดนี้ เพราะพี่สาวผมก็ไม่ได้เมาได้มากมาย ทำไมตำรวจ
ถึงไม่ดูเป็นคนๆไปครับ

ทูลกระหม่อม : อย่างไรก็ตามคำถามของน้องการยฤทธิ์
ก็เป็นคำถามที่หน้าสนใจมาก เพราะว่าเรื่องเมาแล้วขับนี้ก็
เป็นเรื่องที่สำคัญมาก การดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปทำให้สติเรา
ลดน้อยลง คือปฏิกิริยาของเราก็จะช้าไป แล้วเราไม่มีสติพอที่
จะยับยั้งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นได้ คนที่เมาแล้วขับเนี่ยะไปชนคน
แล้วเกิดความเสียหายมีมากมาย น่ากลัวมากสำหรับผู้ขับรถ
ใช้ถนน และก็สำหรับตัวเองด้วย

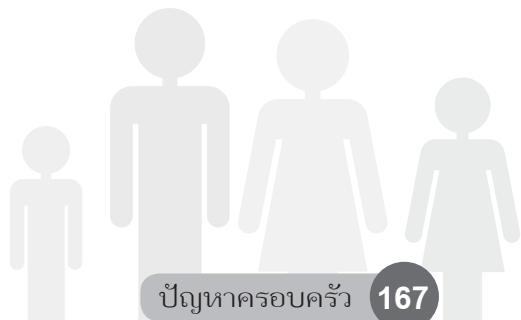
ในตามหลักก็เป็นสิ่งที่ผิดที่ไม่ควรทำแล้วก็ตำรวจเขา มีหน้าที่ที่จะต้องสอดส่องดูแลในเรื่องนี้ถ้าเขาไม่ทำเขาก็ไม่ได้ทำหน้าที่ของเขา ถ้าสมมติในกรณีที่ตำรวจตั้งด่านแล้วก็จับคนที่ไม่ผิด นั่นก็เป็นอีกกรณีหนึ่งซึ่งเราไม่พูดถึง ในกรณีนั้นตำรวจก็ไม่ควรทำ เรียกสวย เรียกเงิน แล้วหาเรื่องว่าคนนั้นเมาซึ่งเขาอาจจะไม่ได้เมาในกรณีนี้ตำรวจคงจะไม่ผิดหรอกเพราะว่าพี่สาวของน้องเมอาจริงๆ น้องก็ยอมรับว่าพี่สาวเมอาจเผลอนิดหน่อย แต่นิดหน่อยไม่รู้ว่ามีนิดหน่อยแค่ไหน แต่ถ้าเป็นเมืองนอกเนี่ยเขาจะรีบไปขับซีไปเลย เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายมาก เพราะเมแล้วขับจะเกิดข้อเสียหายมาก ในโฆษณาที่เขาบอกเอาคนที่เปื้อนเมมาแล้วขับมา เขาเดินไม่ได้ ชีวิตเขาก็ถูกทำลายไปทั้งชีวิต เพราะฉะนั้น เป็นสิ่งที่อันตรายมาก เพราะตำรวจเขาก็ทำถูกแล้วที่เขาจับพี่สาวของน้องไป เขาต้องวัดแอลกอฮอล์เขามีมาตรฐานของเขาว่าผู้ที่ได้รับตรวจวัดต้องมีปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกิน 50 มิลลิกรัมต่อเปอร์เซ็นต์ ก็ยังมีประสิทธิภาพมากกว่าถ้ามีน้อยกว่านั้น แต่ถ้าเกินนั้นไปสถิติสัมปชัญญะก็จะหายไปตามเปอร์เซ็นต์ของแอลกอฮอล์ที่มีอยู่ในเลือด ก็ต้องคิดว่าบ้านเราทุกๆ คนจะต้องมีกฎหมายเกณฑ์ในการทำอะไรต้องมีกฎหมาย

เกณฑ์บ้างและ ก็ต้องทำตามกฎทำตามเกณฑ์นั้นโดยที่ไม่
ได้มีการยกเว้น เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีกฎมีเกณฑ์ ขนาดตอน
มีกฎมีเกณฑ์แค่นี้ก็ยิ่งวุ่นวายขนาดนี้ ถ้าไม่มีกฎมีเกณฑ์ก็ยิ่ง
จะวุ่นวายมากเข้าไป เพราะฉะนั้นการตีแมลงกอลก็ยิ่ง
ก็เป็นสิ่งที่ไม่น่าจะทำหรือไม่น่าจะทำมากเกินไป เพราะว่า
ตีแมลงกอลก็อย่างที่ว่า ตีไปแล้วก็สติสัมปชัญญะก็ลด
ลงก็ทำให้ทำอะไรในสิ่งที่เราอาจจะไม่อยากจะทำก็ได้ เป็น
อบายมุข เพราะฉะนั้นพวกเรา TO BE NUMBER ONE เรา
ก็ต้องระวังเรื่องนี้ด้วย

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูกำลังหัดทำอาหาร
ค่ะ เพราะหนูคิดว่าเป็นผู้หญิงแล้วทำอาหารเป็นจะดูมีเสน่ห์
มากๆ เหมือนคุณแม่ของหนู เพราะคุณพ่อมักจะพูดว่ากิน
ข้าวที่ไหนก็ไม่อร่อยเหมือนฝีมือคุณแม่เลย หนูเลยอยากจะ
ทำเป็นบ้างค่ะ ทูลกระหม่อมพอจะมีสูตรอาหารเด็ดๆบ้าง
ไหมคะ และทูลกระหม่อมทำอาหารเก่งไหมคะ และชอบทำ
อาหารอะไรคะ

ทูลกระหม่อม : อย่างที่โบราณเขาว่ามีเสน่ห์ปลายจวัก แล้วก็มีเสน่ห์มากทำให้สามีรักได้ เหมือนอย่างคุณพ่อคุณแม่ของหนู หนูก็อยากเป็นอย่างนั้นบ้างใช่ไหม เพราะว่าเสน่ห์ปลายจวักนี้สำคัญมาก เพราะเขารู้กันมาตั้งแต่โบราณ ในสังคมปัจจุบันสมาชิกค่อนข้างยุ่ง พ่อแม่ก็ทำงาน ลูกก็เรียนหนังสือ การรับประทานอาหารร่วมกันทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันเป็นเวลาที่ได้แสดงความรักความเอาใจใส่กัน อาหารก็เปรียบเสมือนกับความรัก อย่างเวลาที่เราเครียดก็มักจะกินเยอะ น้องอาจจะอยากเป็นแดจังกึมเลยอยากฝึกทำอาหาร ซึ่งก็เป็นสิ่งที่น่าชื่นชม เป็นแม่บ้านแม่เรือนเหมือนคุณแม่ ที่น้องถ้ามถึงสูตรเด็ดคงให้คำแนะนำน้องไม่ได้เพราะทำอาหารไม่ค่อยเป็น ทำได้แต่ไม่เก่ง แต่จะบอกว่าอาหารสูตรเด็ดที่สุดคือสตอเบอรี่

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ทุกวันนี้ครอบครัว
ของหนูไม่ค่อยมีความสุขเหมือนเคยเลยคะ หนูก็เลยพาล
ไปมีความสุขด้วย หนูควรจะทำอย่างไรดีคะ

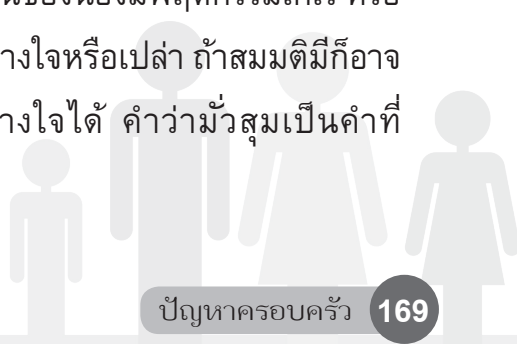
ทูลกระหม่อม : ก็น่าเห็นใจมาก ก่อนอื่นทำให้น้องดีใจ
สบายใจก่อน น้องกาแฟชื่อน่ารักมากเลย จากชื่อน้องคิดว่า
ครอบครัวน้องคงเคยมีความสุข เคยมีอารมณ์ขัน เพราะ
เป็นชื่อที่น่ารัก อย่างไรก็ตามก็น่าเป็นห่วงที่น้องกาแฟรู้สึก
อึดอัดในครอบครัว เพราะเด็กที่รู้สึกอึดอัดในครอบครัว บางที
ก็จะนำพาให้มีปัญหาในครอบครัว อาจจะไม่อยากคุยกับ
คุณพ่อคุณแม่ ไม่อยากคุยกับคนในครอบครัว กลายเป็น
ครอบครัวไม่อบอุ่น ต้องถามน้องว่ามีเหตุการณ์ไหนใหม่
ที่ทำให้พ่อกับแม่มีอารมณ์เครียด อารมณ์ไม่ดีบ้าง ก็คิดว่า
ตอนนี้ใครๆก็เป็น เพราะว่าตอนนี้บ้านเมืองเราเกิดปัญหา
เศรษฐกิจ ข้าวยากหมากแพง ของทุกอย่างขึ้นราคาไปหมด
แต่เงินเดือนเท่าเดิมหรืออาจจะลดลงทำให้คนที่ของคุณพ่อ
คุณแม่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ก็เกิดความเครียดขึ้นมา ก็ต้อง

ฝากให้รัฐบาลช่วยแก้ปัญหา ตอนนี้สิ่งที่น้องทำได้คือเอาใจ
พ่อแม่ให้มาก ๆ ก็แล้วกัน เช่น อย่าเถียงท่าน อย่าทำตัวให้
ท่านเป็นกังวล ช่วยทำงานบ้านบ้าง ตั้งใจเรียน ให้ท่านมี
ความสุข รู้สึกปลื้มใจบ้าง ในสถานการณ์ที่ท่านมีความเครียด
แบบนี้ อีกหน่อยเหตุการณ์ก็คงจะดีขึ้น

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : เพื่อนของหนูอยากมา
ร่วมกิจกรรม แต่ผู้ปกครองมักห้ามไว้เสมอเพราะกลัวว่าจะ
มาไม่คุ้มกัน ทั้งที่จริงไม่ได้เป็นแบบนั้นเลยคะ หนูรู้สึกสงสาร
เพื่อนคะ หนูกับเพื่อนพยายามไปขออนุญาตหลายครั้งแล้ว
แต่ก็ได้รับการปฏิเสธตลอดคะ หนูจะช่วยเพื่อนอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : ผู้ปกครองมักจะไม่ค่อยเข้าใจว่าเราทำ
อะไรอยู่ ก็ขอถามน้องว่าเพื่อนของน้องมีพฤติกรรมเกเร หรือ
มีพฤติกรรมอะไรที่ไม่น่าไว้วางใจหรือเปล่า ถ้าสมมติมีก็อาจ
ทำให้คุณพ่อคุณแม่ไม่ไว้วางใจได้ คำว่ามาคุ้มเป็นคำที่

ค่อนข้างแรง ก็เลยไม่แน่ใจว่ามีเหตุการณ์อะไรที่ทำให้ผู้ใหญ่
คิดไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเพื่อนของน้องต้องทำให้
คุณพ่อคุณแม่ไว้วางใจให้ได้ว่าจะไม่พฤติกรรมเหล่านั้น ถ้า
สมมติเคยเกรงไม่ตั้งใจเล่าเรียน ก็หันมาตั้งใจเล่าเรียน ทำให้
ผลการเรียนดีขึ้นเป็นสองเท่าสามเท่า สมมติว่าเราต้องมี
กิจกรรมที่ต้องทำที่ต้องกลับตีกลับช้า เราก็ต้องแจ้งให้
คุณพ่อคุณแม่ทราบก่อน บอกให้คุณพ่อคุณแม่สบายใจ เล่าให้
ท่านฟังว่าเราทำกิจกรรมอะไรบ้าง เราทำกิจกรรมเพื่อสร้าง
ศักยภาพของเรา เราสร้างกระแสให้ทุกคนไม่ไปมั่วสุขกับยา
เสพติด เราไม่ได้ทำสิ่งที่ไม่ดี เราทำสิ่งที่ดี เมื่อคุณพ่อคุณแม่
มองเห็นแล้วก็จะชื่นชมกับเรา ร่วมมือกับเรา เพราะผู้ใหญ่ก็
มาร่วมมือกับสมาชิก TO BE NUMBER ONE ได้

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : สวัสดิ์ครับ

ทูลกระหม่อม ผมมีเรื่องอยากจะขอคำปรึกษาทูลกระหม่อม
คือมีเรื่องอยู่ว่า ช่วงนี้คุณพ่อของผมไม่รู้เป็นอะไร มักจะถาม
ผมเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของผมอยู่บ่อยๆ ว่าปกติผมไปเที่ยว
ที่ไหน ไปกับใครบ้าง ผมก็ตอบคุณพ่อตามความจริงทุกอย่าง
ไม่มีอะไรปิดบัง แต่แล้วอยู่ดีๆ คุณพ่อก็ยื่นซองอย่างหนึ่งให้
ผมครับ ผมก็รับมาดูพอเห็นแล้วผมตกใจมาก เพราะว่าสิ่งที่
คุณพ่อซื้อให้เป็นถุงยางอนามัย 1 กล่อง ผมควรจะทำอย่างไร
ดีครับ ที่จะไม่ให้คุณพ่อมองผมเป็นคนแบบนี้

ทูลกระหม่อม : คุณพ่อของน้องชนภูมินี้ อินเทอร์เน็ต
มากเลย เป็นคุณพ่อที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ รู้เท่าทัน
วัยรุ่น อย่างไรก็ตามการที่คุณพ่อให้ถุงยางอนามัย เป็นสิ่งที่
คุณพ่อก็ได้บอกน้องชนภูมิในทางอ้อมว่า น้องชนภูมิโตแล้ว
ถ้าน้องจะมีเซ็กส์มันก็เป็นเรื่องของธรรมชาติ เป็นสิ่งที่ต้อง
เกิดขึ้นในวันใดวันหนึ่ง ถ้าเกิดขึ้นในโอกาสที่เหมาะสมที่เรา
พร้อมแล้ว ก็จะเป็นสิ่งที่ดี เพราะเราจะได้มีสติ รู้เท่าทันมัน

แต่ก่อนอื่นแทนที่คุณพ่อจะยื่นกล่องถุงยางอนามัยให้กับลูกชาย ควรมีการพูดคุยกันก่อน ซึ่งพ่อลูกจะพูดอะไรกันตรงๆ ก็ได้ อย่างน้อยคุณพ่อกับคุณลูกชายก็เป็นเพศเดียวกัน พูดไรกันก็ไม่เห็นต้องอายกัน น้องธนภูมิมีพฤติกรรมอะไรน้องก็ไม่ได้โกหก ไม่ได้แต่งเรื่องขึ้นมา ไม่ได้ปิดบังอะไร ในเมื่อเปิดใจกว้างอย่างนี้แล้ว คุณพ่อก็ควรจะพูดกับลูกตรงๆ สอนลูกเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ว่า “เราโตแล้ว” เราต้องทำตัวอย่างอะไรในความรู้สึกทางเพศ

แต่สิ่งที่เราควรตระหนักในตอนนี่ คือ เราเป็นเด็ก เป็นนักเรียน มีหน้าที่เรียนหนังสือ เพื่อให้เรามีศักยภาพ มีความรู้ ความสามารถดีขึ้น เป็นโอกาสของเรา เพราะฉะนั้นเราอย่าทิ้งโอกาสนี้ไป เราไม่ควรไปสนใจ ไปหมกมุ่นเรื่องเซ็กส์ เรื่องอะไรต่ออะไร แต่มันก็ต้องมีอยู่ใช้ใหม่ เพราะเป็นเรื่องธรรมชาติ เราพูดกันตรงๆ เราต้องรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น เช่น ฟังคุณพ่อ เพราะเป็นความคิดเห็นที่มีประโยชน์กับเราและช่วยเหลือเราได้ อย่างไรก็ตาม น้องก็ต้องทำตัวให้เป็นคนดี ตั้งใจเรียน พัฒนาตนให้เป็นประโยชน์

ต่อสังคม ทำให้คุณพ่อภูมิใจในภายภาคหน้าต่อไป ก็ขอให้
น้องและคุณพ่อโชคดี

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมชอบดูรายการ
ทูปีวาไรตี้มากเลยครับ โดยเฉพาะช่วงตอบคำถาม เพราะ
ดูแล้วได้แง่คิดและนำไปปรับใช้ได้จริง ผมมีคำถามอยาก
จะถามว่า เพื่อนผู้หญิงของผมเธอมีน้องสาว อายุห่างกัน
4 - 5 ปี น้องสาวของเธอชอบมาวุ่นวายกับเธอ ชอบมาคั่นของ
มาแอบดูว่าเธอซื้ออะไร เขียนอะไรไว้ในสมุดบ้าง บางครั้ง
ก็จะเอาของๆ เธอไปใช้โดยไม่ขออนุญาตก่อน เธอไม่รู้จะ
ทำอย่างไร เพราะพ่อแม่มักจะให้ทำย่น้องสาวเสมอ ผมจะ
แนะนำเธออย่างไรดีครับ

ทูลกระหม่อม : ปัญหานี้ก็เกิดขึ้นในครอบครัวได้ เขาเป็น
น้องสาว เขาคงอาจจะเห็นว่า พี่สาวเป็นไอดอลมั่ง อยากแต่ง
ตัวเหมือนพี่สาว อาจจะยืมข้าวของพี่สาวมาใช้บ้างเพียงแต่
เขาไม่บอก เราก็ต้องสอนมารยาทให้เขา ก็คนเรามันไม่มี

มารยาท ยิ่งพ่อแม่ให้ทำเพราะเป็นลูกสาวคนเล็กด้วย คุณพ่อคุณแม่อาจจะใช้ให้ไปอ่านไดอารี่หนูก็ได้ เป็นสายลับว่า หนูทำอะไรบ้าง หนูก็คงไม่ชอบ แต่จริงๆ แล้วน้องไม่มีมารยาทที่จะไปสอดรู้สอดเห็น คั่นข้าวของๆ เรา เราก็คงไม่อยากให้ใครมาคั่นของเรา หนูก็ไม่ต้องไปว่าอะไรเขามากหรอก เพราะเขาเป็นน้อง ถ้าสมมติเป็นคนอื่นก็ว่าเขาได้ ไม่ใช่ว่า คุณพ่อคุณแม่อยากจะให้น้องไปสืบว่า หนูไปอะไรบ้าง เขาอาจไม่ใช่สไปส์ เขาอาจจะทำเองก็ได้ อยากรู้ก็ตาม เขาชอบเรา เขารักเรา เขาอยากเหมือนเรา หนูเป็นพี่สาวก็ต้องสอนน้อง ให้เป็นคนมีมารยาท ถ้าหนูไม่อยากให้คนอื่นว่าน้องหนูไม่มีมารยาท หนูก็ต้องพูดก่อน ค่อยๆ พูดไป พูดกันตรงๆ ดีๆ ว่า ทำอย่างนี้มันไม่ดีหรอกนะ ถ้าสมมติทำกับพี่สาว ทำกับคนในครอบครัวก็อาจไม่มีอะไร ถ้าทำกับเพื่อนๆ อาจจะไม่มีการคบก็ได้ แต่ถ้าไปทำกับคนอื่น มันก็ไม่ค่อยดี ทำให้คนอื่นว่าน้องของหนู หนูก็ไม่อยากให้ใครมาว่าน้อง เราต้องเคารพในสิทธิส่วนบุคคลของคนแต่ละคน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ผมทะเลาะกับคุณแม่บ่อยมากครับ เรื่องที่ผมไม่ช่วยงานบ้านเหมือนแต่ก่อน เพราะช่วงนี้ผมเป็นนักบาสเกตบอลของเขตรับ ช่วงหลังๆ ซ้อมหนักมาก ไม่มีเวลาพักเลยครับ จึงไม่ได้ช่วยงานคุณแม่เหมือนแต่ก่อน แต่คุณแม่ก็ไม่ค่อยเข้าใจ ผมเครียดมากๆ ครับว่าทำไมคุณแม่จึงมีปัญหา ทั้งๆที่ผมก็ทำสิ่งที่มีประโยชน์ ไม่ได้ไปมั่วสุมที่ไหน ผมจะเลิกเล่นบาสเกตบอลดีไหมครับ

ทูลกระหม่อม : เป็นสิ่งที่ดีที่น้องเล่นกีฬา ซ้อมกีฬา ถ้าน้องซ้อมกีฬาแล้วรู้จักแบ่งเวลา ไม่ใช่ไม่เรียนหนังสือเลย มั่วเล่นบาสเกตบอลอย่างเดียวก็ไม่ดี น้องต้องเรียนหนังสือด้วย ใช้เวลาว่างจากการเรียนมาซ้อมกีฬาก็เป็นสิ่งที่ดี แต่กลับไปก็คงจะเหนื่อย ทำงานบ้านไม่ไหวแล้ว อย่างไรก็ตามน้องยังเด็กไม่เหมือนคุณแม่ก็ฝืนใจหน่อย พอกลับบ้านก็ช่วยคุณแม่ทำงานบ้านนิดนึง คงไม่ถึงกับเป็นลมตายไป คงพอมีเวลา คงพอช่วยได้บ้าง เวลาที่เหลือก็ไปทำการบ้าน ต้องใช้เวลาทุกนาทีให้เป็นประโยชน์ ไม่ใช่นอนเบะๆอยู่เฉยๆ บอกเหนื่อยจากการเล่นกีฬาแล้วทำอย่างอื่นไม่ไหว คุณแม่ก็คง

ไม่โกรธ ไม่เกรี้ยว ไม่น้อยใจอะไรเกินไป น้องต้องทำแต่สิ่งที่
เป็นประโยชน์และเล่นกีฬาด้วย ถ้าคุณแม่ยังโกรธอยู่น้องก็
ภูมิใจในตัวเองแล้วกัน พวกเราชาว TO BE NUMBER ONE
และเพื่อนๆ ก็ภูมิใจที่น้องเป็นนักกีฬา ถ้าพัฒนามากๆ อาจ
จะติดทีมชาติ ติดทีมโรงเรียนก็ได้ ทำอะไรก็ทำให้ดี อย่าลืม
การเรียนแล้วกัน อย่าลืมว่าเราต้องเรียนหนังสือให้ดีด้วย
เพราะความรู้จะกำหนดอนาคตของเรา

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : น้องชายของผม
มีนิสัยชอบขโมยของครับ เวลาที่ผมเปิดห้องไว้หรือไม่ได้
ล็อกห้องจะต้องมีของหายทุกทีเลยครับ ไม่ว่าจะเป็นซีดี
หนังสือการ์ตูน หรือแม้แต่เงินครับ แม้จะเป็นจำนวนไม่มาก
เพราะเขาเรียนชั้น ป.2 เองครับ ผมอยากจะสอนเขา ผมควร
จะทำอย่างไรดีครับ

ทูลกระหม่อม : เราารู้ได้ไงว่าน้องชายขโมย อาจจะเป็นคนอื่นก็ได้ การดูแรงๆหรือตีแรงๆ ก็ไม่ใช่สิ่งที่ดีนะ น้องชายก็เรียนชั้น ป.2 เท่านั้นเอง เป็นไม้อ่อนดัดง่าย ไม่ได้เป็นไม้แกัดดัดยาก ไม่ได้เป็นคนมีนิสัยชอบขโมยใช้ไหม ฉะนั้นต้องค่อยๆ สอนน้องว่ามันเป็นสิ่งไม่ดี แน่ใจนะว่าน้องเป็นคนขโมย ไม่ได้ไปลักปรั้น้อง ถ้าสมมติน้องขโมยอะไรไปก็อธิบายกับว่า เป็นสิ่งไม่ดี ไม่มีใครไวใจ ไม่มีใครเป็นเพื่อน ไม่มีใครคบ คนที่ขโมยไม่มีใครอยากอยู่ใกล้ เดี่ยวข้าวของหายหมดของเหล่านั้นก็ไม่ใช่ของตัวเอง แต่คนส่วนมากอาจจะอยากได้ของคนอื่น เห็นคนอื่นมีอะไรก็อยากได้เห็นพี่มีไอพอดที่ดีๆ มีเพลงเยอะๆ ก็อาจจะอยากใช้บ้าง อยากจะยืมแต่ต้องบอกตรงๆ ไม่ใช่หยิบไปโดยไม่บอก เงินก็เป็นเงินของพี่ ถ้าน้องโตขึ้น น้องทำงานได้ก็มีเงิน เราก็ไม่ต้องยกให้เขา มีอะไรก็พูดกันตรงๆ พูดกันได้ใช้ไหมถ้ามาขโมยก็ไม่มีใครชอบหรอก บางทีอาจจะต้องทำโทษน้อง ซึ่งน้องยุคพิชัยเป็นพี่ก็ทำโทษน้องได้ แต่ไม่ควรจะตีแรงๆ อาจจะตีมือหน้อยนึ่ง ทางที่ดีอาจทำโทษด้วย การคัดลายมือ

1,000 รอบว่า “ต่อไปนี่ฉันจะไม่ขโมยของพี่อีกแล้ว” อาจต้องใช้เวลาานาน น้องก็อดไปเล่น จะได้จำได้ แล้วเขาจะไม่ขโมยอีกต่อไป ก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ทำไมคุณพ่อคุณแม่ต้องห้ามผมเลี้ยงสัตว์ด้วยครับ ผมจะเลี้ยงสุนัขหรือแมวกี่ไม่ได้ ผมอยากเลี้ยงมากๆ ผมจะขออนุญาตคุณพ่อคุณแม่อย่างไรดีครับ

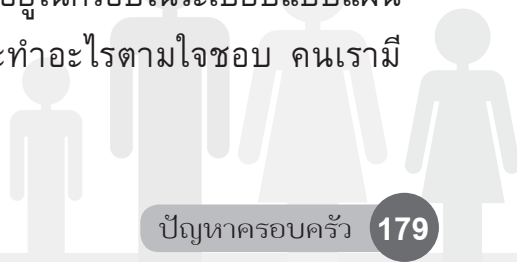
ทูลกระหม่อม : คงเพราะน้องยังไม่พร้อมที่จะเลี้ยงสัตว์ น้องเพิ่งอายุ 10 ขวบ ในการที่จะเลี้ยงอะไร เราต้องรับผิดชอบ สิ่งที่จะเลี้ยง ถ้าเลี้ยงเด็กก็ต้องรับผิดชอบ เด็กเลี้ยงสัตว์ก็ต้องรับผิดชอบสัตว์ ต้องดูแลอาบน้ำ ป้อนข้าว ป้อนน้ำ ต้องทำความสะอาดสิ่งสกปรกให้ ถ้าน้องไม่ทำแล้วใครจะเป็นคนทำ คุณพ่อคุณแม่คงสังเกตเห็นตรงนี้เลยชี้แจงทำหรือบ้านอาจไม่พร้อมที่จะเลี้ยง เพราะเลี้ยงน้องคนเดียวก็เหนื่อยตายแล้ว น้องต้องรอเวลาหน่อยนึงจนกว่าจะพร้อม พอน้องโตแล้ว

คุณพ่อคุณแม่เห็นว่ามีควมรับผิดชอบที่จะเลี้ยงอีกชีวิตหนึ่ง ต้องทำความสะอาด ต้องให้กินข้าวกินปลา ถ้าไม่ให้กินข้าว มันก็ตายหมด ก็รอให้น้องโตอีกนิดนึงคุณพ่อคุณแม่คงอนุญาต ให้เลี้ยงเอง เพราะน้องอยากจะเลี้ยงหมา แมวไซ้ใหม่ ไม่ใช่ จะเลี้ยงกิ้งก่า ตุ๊กแก จิ้งจก หรืองูเสี้ยวน้อย ถ้าเลี้ยงหมา เราต้องดูแลไม่ให้ไปกัดคนหรือไปทำความสกปรกไม่งั้นก็ไป ทะเลาะกับเพื่อนบ้านแยะเลย ฉะนั้นก็รออีกนิดนึง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูรู้สึกว่หนู กังวลมากที่ผู้ปกครองแนะนำในสิ่งที่เราไม่ชอบ หนูควรจะทำตัวอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : เป็นเพราะว่าผู้ปกครองและหนูต่างวัยกัน บางทีความคิดของเขาหนูก็ไม่ชอบเสมอไป ทำให้เกิดช่องว่าง ระหว่างวัย เวลาผู้ใหญ่แนะนำอะไรเขาก็คิดอย่างหนึ่งเพราะ ความหวังดี แต่ความหวังดีที่อยู่ในกรอบในระเบียบแบบแผน เราก็มองไม่ชอบ มันก็ยากที่จะทำอะไรตามใจชอบ คนเรามี

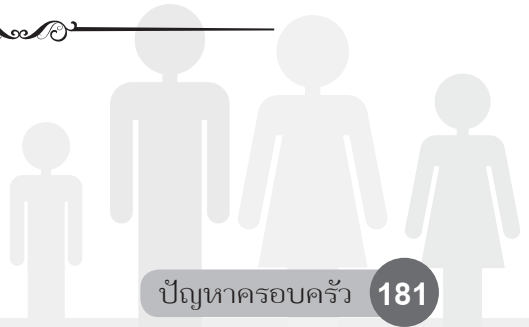

ช่องว่างคนละวัย คนละความคิด แม้อยู่วัยเดียวกันก็ต่างความคิด เราต้องฟังซึ่งกันและกัน สมมุติน้องอยากให้เราฟังความคิดของเรา เราต้องฟังความคิดของเขาก่อน อย่างน้อยเราเป็นเด็กเราสามารถยืดหยุ่นได้มากกว่าผู้ใหญ่ โดยมากต้องฟังความคิดเขาว่ามีเหตุผลอย่างไรจึงแนะนำแบบนี้ สมมุติเช่น แนะนำว่าไม่อยากให้ไปเที่ยวนอกบ้านให้ทำการบ้านน้องก็อาจจะไม่ชอบ คิดว่าเขาบังคับจิตใจซึ่งเป็นช่องว่างระหว่างวัย ผู้ใหญ่จะคิดแบบหนึ่ง เด็กคิดแบบหนึ่ง เราต้องจูนเข้าหากันคุยกันให้รู้เรื่องพูดกันดีๆ ไม่ใช่เถียงจนนำไปสู่การทะเลาะกัน ทำให้ไม่เข้าใจกันในที่สุด ก็ต้องฟังกันบ้าง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ดิฉันมีปัญหาฝังใจตลอดมา ดิฉันเคยติดยาเสพติด ปัจจุบันแต่งงานแล้ว ไม่ได้ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีกเลยคะ ตอนนี้มีลูกชาย 1 คน อายุ 10 ขวบ ดิฉันกลัวบาปกรรมที่ทำไว้ จะส่งผลต่อลูกชายดิฉันคะ

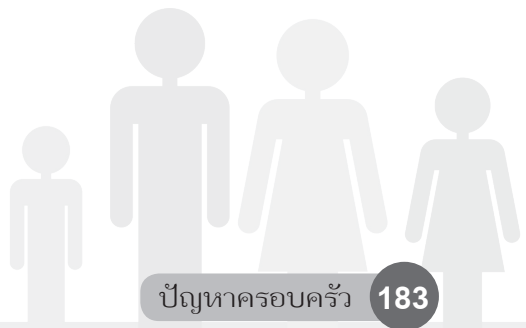
ทูลกระหม่อม : เห็นใจน้องแพรวที่กลัวบาปกรรม กลัวลูกชายไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ตราบไตที่น้องไม่ได้ ใช้น้ำยาเสพติดตอนท้องคงไม่เป็นอะไร สมมติในบ้านไม่มีใครทำเป็นตัวอย่างว่าเสพ ผลของการเสพยาตอนน้องสมัยสาว ๆ ก่อนมีลูกก็ไม่ทำให้ลูกชายไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดได้ ให้น้องใช้ประสบการณ์สอนลูกไม่ให้ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ให้มาเป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE เลี้ยงดูเขาด้วยความรัก ความเข้าใจ เอาใจใส่ เพราะปัญหายาเสพติดเกิดจาก ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ต้องเข้าใจต้องเปิดใจกว้าง เปิดทัศนคติ ปัญหายาเสพติดก็จะลดลง ต้องให้ความอบอุ่น ความรัก ความเข้าใจในครอบครัว ซึ่งเป็นเกราะป้องกันปัญหา ยาเสพติดที่ดีมาก พวกเราชาว TO BE NUMBER ONE ทุกคน ขอให้กำลังใจน้องแพรวเพราะพวกเราทุกคนเป็นครอบครัวเดียวกัน ขอให้น้องจิตใจสบายขึ้น มีความสุข ไม่ต้องเครียด ว่าลูกชายจะได้รับผลบาปกรรมกับสิ่งที่น้องทำในอดีต

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : แฟนของหนูชอบไปดื่มสุรากับเพื่อนๆ มาก กลับมาก็อาเจียนเต็มห้องเป็นอย่างนี้แทบทุกครั้ง หนูไม่เข้าใจว่าเมื่อดื่มแล้วทรมาณอย่างนี้ทำไมต้องดื่มคะ

ทูลกระหม่อม : ฟังแล้วก็เห็นใจ ขี้เมาดื่มสุราเยอะ เสพยาเยอะ สุราเป็นยาเสพติดอย่างหนึ่ง ไม่ว่าจะบุหรี่ยี่ไม่ว่าจะยาเสพติดชนิดใดก็เป็นโทษต่อร่างกายทั้งนั้น เมื่อเสพจะทำให้ร่างกายอ่อนแอจะโง่งลงเป็นขยะสังคม ทำให้สังคมวุ่นวาย ทำลายสมอง ทำลายร่างกาย การเสพสุราเยอะเกินไปจะทำให้เป็นโรคมะเร็งตับ มะเร็งลำคอ / กล่องเสียง และ มะเร็งอื่นๆ เจอเยอะที่ตายไปแล้ว การพยายามที่จะบอกให้เขาเลิกสุราก็ไม่ได้ เพราะเขาอยากไปสังสรรค์กับเพื่อนๆ ในสังคมผู้ชายไทยหลายๆ คน ต้องสังสรรค์ต้องดื่มให้เมาผู้ชายฝรั่งก็เช่นเดียวกันเพราะเป็นเมืองหนาวเขาจึงดื่มในเมืองไทยร้อนก็ดื่มเพราะเขาเครียด แฟนเขาคงเข้าสังคมแยะไปหน่อย น้องจะเตือนอะไรเขาคงไม่เชื่อ อย่างน้อยมาทำให้เขารู้ตัวสิ ให้อองแอบถ่ายวิดีโอตอนเขาเมาหรืออ้วก

ดีกว่าว่าเขาทุเรศแค่ไหน น่ารังเกียจแค่ไหน เขาอาจไม่รู้สึกรู้สียง ถ้าไม่รู้สึกรู้สียงก็ไม่ได้ผล เราไม่ต้องไปเซ็ดอ้วกเขา ให้เราไปอยู่ ที่อื่น ปล่อยให้เขาอยู่แบบและๆ เทะๆ อย่างนั้น เขาจะรู้ตัวเอง ถ้าไม่รู้เราก็เลิกกับเขาดีกว่า ถ้าต้องการจะเลิกสุราในต่างประเทศ มีองค์กรต่างๆ ช่วยให้เลิกสุรา แต่ส่วนมากเลิกไม่ได้เพราะ เลิกยาก ในเมืองไทยไม่ทราบว่ามีองค์กรอย่างนั้นหรือเปล่า แต่มีเบอร์โทรศัพท์ที่ให้ติดต่อปรึกษาว่า จะเลิกสุราอย่างไร จะทำอย่างไร บางทีเลิกสุร่ายากกว่าเลิกยาเสพติดติดอย่างอื่น เพราะเลิกยาเสพติดยังมีพวกเราชาว TO BE NUMBER ONE ช่วยกัน มีสถานบำบัดเยอะแยะ สุราไม่ได้ประกาศว่า ผิดกฎหมาย นอกจากเมาแล้วขับ เป็นต้น สำหรับเบอร์ โทรศัพท์ติดต่อ 1413 ให้บริการปรึกษาปัญหาสุราทาง โทรศัพท์ บริการปรึกษาฟรี ในวันจันทร์ - วันศุกร์ ระหว่าง เวลา 09.00 - 17.00 น. น้องและแฟนก็โทรศัพท์ไปปรึกษา แล้วกัน

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ทำไมคุณแม่ผมเมื่อก้าวเข้าสู่วัยที่มากขึ้นเรื่อยๆ ปัจจุบันอายุ 50 ปีแล้วครับชอบบ่นมากๆ ผมพยายามเดินหนี ทำเป็นไม่ได้ยิน คุณแม่อีกยังไม่หยุดบ่นเลย ผมจะทำอย่างไรดีครับ ทุกวันนี้ผมปวดหัวมากครับ

ทูลกระหม่อม : คุณแม่คงเข้าสู่วัยทอง คนวัยทองมักจะขี้บ่น สั่งเกตไทม่ว่า คุณแม่ คุณป้าแก่ๆ จะขี้บ่น มีอะไรก็ไม่พอใจหมดเลย เห็นอะไรร้อนๆ หนาวๆ ขัดหูขัดตาไปหมดอย่างไรก็ตามคุณแม่รักน้อง อยากสั่งสอน น้องจึงคิดว่าเขาบ่นวิธีสอนในสมัยก่อนเมื่อเข้าสู่วัยทอง ต้องมีเหตุ มีผล ควรพูดคุยกับลูกแบบเพื่อน พ่อแก่จะพูดกับลูกแบบเพื่อนก็ไม่รู้จะพูดอย่างไร ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยมากขึ้น สมมติน้องไม่ได้ทำอะไรผิด ก็ทำเฉยๆ ทำหูทวนลมไป เขาอยากบ่นก็ให้บ่นไป เพราะเขาร้อนๆ หนาวๆ วูบวาบๆ อยู่ ความจริงถ้าคุณแม่เตือนก็ฟังบ้าง เพราะเป็นประโยชน์กับเรา การฟังคนทำให้เราารู้เรา รู้อะไรดี ๆ มากขึ้น มีข้อมูลมากขึ้น สมมติรำคาญก็ทำหูทวนลม น้องต้องพิจารณาตัวเองด้วยว่า น้องทำดี

หรือยัง สมมติน้องตั้งใจเรียนหนังสือ อ่านหนังสือ ทำการบ้าน ช่วยคุณแม่ทำงานบ้าน ไม่ได้ทำอะไรเหลวไหลก็ทำหุทวน ลมไป คุณแม่อาจจะบ่นถูกก็ได้เพราะน้องอาจเล่นเกมมากเกินไป ดิดเน็ด แซททั้งวันทั้งคืน โดยไม่อ่านหนังสือก็ให้พิจารณาตัวเอง รู้จักแบ่งเวลา เป็นต้น อย่างไรก็ตามคนเข้าวัยทองก็ต้องชีวๆ

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : ตอนนี้อยู่กับคุณแม่ คุณพ่อเข้าโรงพยาบาลบ่อยๆ คุณแม่ต้องทำงานหนัก เวลากลางคืนชอบบ่นว่าปวดหลัง หนูอยากช่วยคุณแม่มาก หนูควรทำอย่างไรคะ

ทูลกระหม่อม : หนูมีจิตใจดีที่เป็นห่วงคุณแม่ ถ้าคุณแม่ทราบคงภูมิใจ สิ่งที่หนูทำได้และสำคัญที่สุด คือ เป็นเด็กที่ตั้งใจเรียน มีผลการเรียนดี คุณแม่จะได้ภูมิใจมีความสุขที่หนูเรียนดี ไม่ทำให้คุณแม่กังวลใจมาก นอกจากคุณแม่ต้องทำงานหนักแล้ว คุณแม่อาจเครียดหลายๆอย่าง

ทั้งคุณพ่อไม่สบาย เข้าโรงพยาบาลบ่อย ความเครียด และความไม่สบายใจอาจทำให้ปวดหลัง หนูต้องไม่ทำให้คุณแม่เครียดคือตั้งใจเรียน ช่วยทำงานบ้านคุณแม่จะได้ไม่ต้องทำงานบ้าน ภูพื้น ยกของหนัก ทำกับข้าว หนูก็ช่วยได้ หนูต้องทำตัวดีไม่ทำให้คุณแม่กังวลใจเอาใจคุณแม่ อย่าเถียงคุณแม่มาก ระหว่างที่คุณแม่เครียดต้องทำงานหนักทำให้ปวดหลัง ไม่แนะนำให้คุณแม่ไปนวดคุณแม่ เพราะเคยปวดหลังแล้วมีคนมานวดๆ ยิ่งจะทำให้ปวดหลัง เด็ยง ต้องเข้าโรงพยาบาล เรานวดไม่เป็น ไม่รู้จักเส้น พอไปนวดอาจทำให้หลังเด็ยงได้ หนูอาจนวดแขน นวดขา แนะนำให้เอาใจคุณแม่ดี ๆ กับอย่าเถียงมาก แนะนำให้ทำน้ำแยกกากให้คุณแม่รับประทาน นอกจากจะทำให้คุณแม่หายเครียดแล้ว ผักต่าง ๆ ยังทำให้สุขภาพดี แต่ไม่บอกวิธีทำหรรอก เพราะรายการนี้ไม่ใช่รายการทำกับข้าว และทำกับข้าวไม่เก่งเท่าใคร ให้หนูไปหาวิธีทำเอง น้ำแยกกากจะทำให้คุณแม่หุ่นดี และทำให้เครียดน้อยลง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : โบอยากได้ค่าขนมเพิ่มค่ะ พุดตรงๆ เลยนะคะว่า โลกนี้บางทีใช้ไม่พอหรอกคะ คุณแม่ให้วันละ 80 บาทเท่านั้น ทูลกระหม่อมมีวิธีให้โบไปขอคุณแม่เพิ่มค่าขนมใหม่คะ

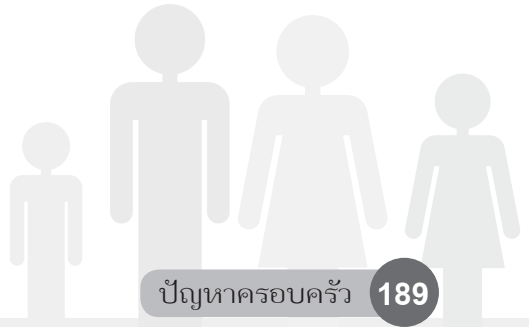
ทูลกระหม่อม : โลกไหนจะใช้พอหรือไม่พอละ เงิน 80 บาท คุณแม่คงคิดว่าเหมาะสมแล้ว คุณแม่อาจมีขีดความสามารถแบ่งให้ได้วันละเกิน 80 บาท คิดว่าน้องโบต้องเคยไปขอคุณแม่แล้วไม่ให้ จึงเขียนจดหมายมาถามใช้ใหม่ ที่คุณแม่ไม่ให้มีเหตุผลอะไรเพราะคิดว่าเงินที่ให้เหมาะสมกับน้องแล้ว น้องน่าจะใช้พอ น้องไม่ได้ใช้เงินไปทำอะไรใช้ใหม่ ไม่ได้ไปเลี้ยงน้อง เลี้ยงเพื่อน หรือใช้อะไรเยอะแยะ ใช้แค่นี้คุณแม่คิดว่าพอและคุณแม่สามารถให้ได้แค่นี้ น้องขอแล้วก็ไม่ให้ สมมติขอดีๆ อีกที เอาใจคุณแม่มากๆ ยังไม่ให้และไม่วิธีอื่น ๆ น้องต้องเข้าใจว่า เงินมีแค่นี้ คุณแม่ให้ได้เท่านี้ หรือด้วยเหตุผลอะไรต่างๆ ของคุณแม่เอง ไม่ใช่คุณแม่คิดจะแก้งน้องโบ ไม่มีคุณแม่ที่ไหนจะแก้งลูกไม่ให้มีเงิน ไม่มีอาหารกิน คุณแม่คงให้ได้เท่านี้ ก็ให้น้องนึกถึงความรู้สึกคุณแม่แล้วกัน อย่าไปรบกวานคุณแม่ เพราะคุณแม่มีให้เท่านี้

แล้วน้องโบเคยคิดจะหางานพิเศษทำไหมล่ะ น้องเก่งเรื่องอะไร ถ้าเก่งเรื่องงานฝีมือ ก็ทำอะไรขายได้ เขียนรูป พวกเราเพื่อน ๆ ชาว TO BE NUMBER ONE ศูนย์เพื่อนใจ เขาก็ทำอะไรขายกันเยอะแยะ เช่น ทำพวงกุญแจ เขียนรูป ร้อยพวงมาลัย นอกจากนั้นยังมีงานพิเศษ งานร้านอาหาร เด็กฝรั่งเมื่ออายุ 16 ก็ทำงานด้วย เรียนไปด้วย โดยไม่จำเป็นว่ามีเงินหรือไม่มี แต่เขาทำงานพิเศษเพื่อได้เงินมาใช้จ่ายตามที่ตัวเองอยากใช้ ทำงานได้เงินและประสบการณ์ด้วย น้องก็ต้องเลือกงานที่สมควรทำ น่าภูมิใจและได้ประสบการณ์ที่ดี ในการที่น้องจะนำไปทำงานต่อไป

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : คนส่วนมากบอกว่า คนแก่มักทำตัวเหมือนเด็ก จะไม่ยอมไปหาหมอเวลาป่วย หนูจะอย่างไรให้คนแก่เขาไปหาหมอ ส่วนมากจะพูดว่าไม่ไปหรือกลัวเสียเงิน เปลืองเงิน ฟุ่มเฟือย ไร้สาระ เวลาคุณพ่อคุณแม่คุยกับหนูไม่รู้จะอย่างไร จะมีวิธีเกลี้ยกล่อมอย่างไรดีคะ

ทูลกระหม่อม : คนแก่โดยมากจะทำตัวเหมือนเด็ก คนแก่จะหลงๆ ลืมๆ เป็นอัลไซเมอร์เหมือนเด็กเกิดมาไม่รู้อะไรเลย ลืมว่าตัวเองเป็นใคร วันนี้ทำอะไร กินข้าวหรือยังก็หลง แต่คนแก่ที่ยังไม่ถึงขนาดนั้นคืออาจหลงพอดีๆ อาจต้องการความสนใจจากลูกหลาน จะดี้อ ซอปปุดประทัดว่าไม่ต้องไปหาหมอหรือแก่แล้ว เสียเงิน หรือบางที่อาจคิดอย่างนั้นก็ได้อาจเป็นห่วงลูกหลานที่ต้องใช้เงินมารักษา ส่วนมากเป็นการประชดมากกว่าว่าจะมารักษาทำไม “แก่แล้ว” แต่แท้ที่จริงแล้วอยากให้เราสนใจต้องการความสนใจจากลูกหลานบ้างที่ลูกหลานไม่สนใจอาจเพราะคนละวัย เลยทำตัวเรียกร้องความสนใจ สมมติอาม่าไม่ยอมไปหาหมอก็พูดดี ๆ ว่าสมมติอาม่าไม่ไปหาหมอ ถ้าตายไปหนูจะอยู่กับใคร พูดให้แกเข้าใจรู้สึกที่เราสนใจ ให้แกมีความสุข รู้สึกมีคนสนใจเยอะๆ แล้วแกก็จะยอมไปหาหมอเอง

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีพี่สาวคนหนึ่ง เราจะนอนด้วยกันทุกคืน เวลานอนหลับมักได้ยินเสียงพี่สาวนอนกัดฟันกรอดๆ ทั้งคืน ตอนแรกนี่คิดว่าผีหลอก แต่จริงๆ มันใช่ เพราะเป็นอาการนอนกัดฟัน จะมีวิธีรักษาบ้างไหม เพราะหนูนอนไม่หลับเลยคะ

ทูลกระหม่อม : จริงๆ น่าเห็นใจน้องมีนะ เวลานอนหลับแล้วมีใครมากัดฟันกรอดๆ มันน่ารำคาญ เหมือนคนนอนกรนไม่รู้ว่าจะนอนกรนหรือกัดฟันจะน่ารำคาญกว่ากัน แต่คนกรนจะมีเยอะกว่าคนกัดฟัน เราก็อาจจะกรนเหมือนกัน แต่เราหลับก็ไม่ว่าเรานอนกรนจริงไหม เราก็ไม่รำคาญตัวเราเอง แต่คนอื่นเขาคงรำคาญเรา แต่ที่น้องมีรำคาญพี่สาวนอนกัดฟัน จะมีวิธีอย่างไรให้เขาเลิกกัดฟัน การกัดฟันมีสาเหตุมาจากความเครียด ส่วนมากในเวลากลางวันคนจะเครียด พอกลางคืนนอนหลับก็ไม่สามารถปล่อยความเครียดได้ มีการสะสมความเครียด ทำให้นอนกัดฟันกรอดๆ หรืออยากไปตีบคนนั้น ทุกคนนี้ สมมติเรามีทัศนคติบวก เราอาจไม่นอนกัดฟันก็ได้ ไม่ทำความรำคาญแก่ประชาชาติทั่วไป แต่บางทีอาจมีสาเหตุจากเหงือก ฟันไม่ลงตัว ฟันยื่น เราควรขจัด

ความเครียดออกไป มีทัศนคติบวกอย่างที่บอก รู้ว่าทำยาก แต่เราก็ควรทำ สมมติเครียดมากๆ จะทำให้หน้าแก่ด้วย การนอนกัดฟันทำให้ฟันกร่อน บางที่ต้องเสียเงินไปหาหมอฟัน ฟันยื่น ต้องเสียเงินไปจัดฟัน ต้องขจัดความเครียด ต้องมีทัศนคติบวก ทำจิตใจให้เข้มแข็ง พยายามรับสถานการณ์ให้ได้ไม่เครียด และให้รักษาความสะอาดในห้องนอน บางครั้งห้องนอนอาจสกปรก เครื่องปรับอากาศร้อนหรือเย็นไป อากาศไม่ถ่ายเท มีฝุ่นเยอะ เราต้องดูแลสภาพห้องนอนให้ดี พยายามทำจิตใจให้โปร่งใส ไม่เครียด อย่าออกกำลังกายก่อนนอน เด็ดวนอนไม่หลับ ทานอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ทานน้ำเยอะๆ ก็จะคลายความเครียดลง ถ้ายังกัดฟันอยู่ จะทำให้ฟันกร่อน แนะนำให้ไปหาหมอฟันดีกว่า น้องอย่าไปว่าพี่สาวว่า “รำคาญจะตาย นอนไม่หลับ” ให้พูดดีๆ ว่า “ที่พี่นอนกัดฟันไม่ดี ทำให้สุขภาพปากไม่ดี ทำให้เราเครียด เจ็บคอ ไปหาหมอฟันดีกว่า” เขาคงไม่รู้ว่า เขากัดฟัน เราคงต้องบอกดีๆ ไม่ใช่กระแนะกระแหนหรือเยาะเย้ย ต่่าวา เขาจะได้รู้สึกดี แล้วไปหาหมอฟัน น้องจะได้ไม่รำคาญ นอนไม่หลับ อย่างที่เป็นอยู่

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีน้องชาย 1 คน อายุ 11 ขวบ เขาชอบโกหกมากค่ะ เวลาทำผิดเขาจะไม่ยอมรับผิด หนูเหนื่อยใจมากเลย หนูจะทำอย่างไรกับน้องชายดีคะ

ทูลกระหม่อม : ฟังแล้วเหนื่อยใจแทนหนูจริงๆ คนทำผิดแล้วไม่ยอมรับผิด คนที่โกหกมากๆ มีเยอะแยะ และไม่จำเป็นต้องเป็นเด็ก ผู้ใหญ่ที่ชอบโกหก ชอบสร้างเรื่อง ทำผิดแล้วไม่ยอมรับผิดมีเยอะแยะ เพราะเป็นมาตั้งแต่เด็กแล้วไม่ได้แก้ไข น้องชายหนูอายุ 11 ขวบยังแก้ไขได้ ต้องรีบแก้ไขโดยด่วน พูดกับเขาดีๆ ว่า “การโกหกไม่ดี” ความจริงคนโกหกนี้ “เคย” จนเป็นนิสัยที่มีเรื่องอะไรไม่จำเป็นต้องโกหกก็โกหก เมื่อคนจับโกหกได้ ก็ไม่มีใครเชื่อถือ ถ้าเป็นเด็กต้องเป็นเด็กเลี้ยงแกะที่ไม่มีใครเชื่อถือ ถ้าเป็นผู้ใหญ่ก็ไม่มีใครเชื่อถือ ใครๆ ก็เห็นว่าโกหกพูดอะไรก็พูดไม่จริงทั้งหมด เป็นคนที่ไม่มีความเชื่อต่อไป ไม่มีความน่าเชื่อถือ ทำอะไรก็ไม่มีใครสนับสนุนใครๆ ก็เกลียด คนที่โกหกเป็นนิสัยแม้เรื่องเล็กๆ น้อยๆ จะโกหกหมด น้องชายเขาคงกลัวความผิด คนเราทำอะไรต้อง

รับผิดชอบ ที่น้องโกหกเพราะกลัวความผิดและทำให้ตัวเองดีขึ้น ในโลกนี้ถ้ามีคนซื่อสัตย์ พูดแต่ความจริงมีเยอะๆ จะยิ่งดี น้องดาวต้องทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีของน้อง เป็นคนซื่อสัตย์ พูดความจริง กล้ารับความจริงในสิ่งที่ตนเองทำ เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับน้อง บอกน้องว่า การโกหกเป็นสิ่งไม่ดีและกล้ารับความจริงดีกว่า ถ้าน้องกล้ารับความจริงเราก็ช่วยกันแก้ไข ปัญหา เราก็ชมน้องว่า ดีมาก น้องจะไม่โกหกอีกต่อไป

สมาชิก TO BE NUMBER ONE : หนูมีคำถามเกี่ยวกับ โซเชียลเน็ตเวิร์ค พี่ของหนูติดเฟสบุ๊กมาก เขาเปิดมือถือ整天เพื่อแชท บางทีเวลาอยู่บ้านจะใช้คอมพิวเตอร์ตลอด หนูจะมีวิธีแก้ไขปัญหอย่างไรบ้างคะ

ทูลกระหม่อม : หนูเตือนร้อนที่มีคนแย่งใช้คอมพิวเตอร์ที่บ้าน หนูไม่มีโอกาสได้ใช้เลย เพราะเขาออนไลน์อยู่ตลอดเวลาทั้งวันทั้งคืน หนูไม่ได้เตือนร้อนตอนที่เขาใช้โทรศัพท์

เพราะเป็นโทรศัพท์ส่วนตัวเขา แต่ก็เป็นสิ่งไม่ดี เพราะมัน
แต่เซท ใครจะกดไลน์หรือไม่ไลน์ที่โพสต์ไว้หรือเปล่า หรือมี
อะไรก็นั่งเล่นทั้งวันทั้งคืน ในห้องเรียนคงแอบเล่น ไม่ได้เรียน
หนังสือ ก็เป็นผลร้ายกับตัวเอง อยู่ที่บ้านก็ทำให้หนูเดือดร้อน
หนูต้องพูดกับเขาตรงๆ ว่า คอมพิวเตอร์ที่บ้านไม่ใช่ของเขา
คนเดียว เป็นของเราด้วย เราต้องใช้หาความรู้ ทำการบ้าน
หรือทำกิจกรรมต่างๆ นานา เราต้องแชร์กัน ก็ไม่ถูกต้องที่
พี่จะใช้อุปกรณ์คนเดียว เล่นเฟสบุ๊ค ไม่เรียนหนังสือ ไม่หลับ
ไม่นอน เป็นโทษกับเขาและกับเรา เราต้องพูดกันตรงๆ
ว่า ต้องแบ่งเวลาในการใช้คอมพิวเตอร์ที่บ้าน เวลาที่น้อง
ใช้คอมพิวเตอร์ เขาอาจจะไปทำการบ้านหรือทำธุระต่างๆ
ต้องตั้งกฎเกณฑ์ ข้อตกลงให้ดี อย่าทะเลาะกัน พอพี่แบ่ง
คอมพิวเตอร์ให้น้องใช้ น้องก็อย่าไปติดเฟสบุ๊คล่ะ

